

2nd March 1964]

[Mr. Speaker]

In the publication "Stop this witch hunt—City-man's diary", on the 7th February 1964, again he has referred to the same matter that he did not have any correspondence directly with the Speaker, but only with some petty Deputy Secretary of the Legislature Department. He also says "it was grossly unfair of the Speaker to place passages from letters torn out of their context before the House".

All these statement show that the Editor did not recognize the forum before the Committee of Privileges before which he can very well establish his right, but he wants to have a public forum through his papers which, I think, is contrary to Rules and Conventions. There have been instances in other Legislatures where, when a subject matter was pending before the Committee of Privileges, prejudicial matters were published in the Press and these matters were referred to the Committee of Privileges. Instead of directly meeting the point raised against the Editor in the reference, dated 17th January 1964, he has acted according to his challenge that he is going to answer openly. To my mind, it seems to be a sort of blackmailing even the Legislature.

Since these matters are important and constitute utter contempt of the Legislature, I think it is better to refer these matters also to be considered along with the original reference. I want the opinion of Leaders of Parties.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, we all agree with you. I move—

"That the matter of privilege referred to by the Hon. Speaker regarding the publications in the 'Broadway Times', dated 24th January 1964 and 7th February 1964 be referred to the Committee of Privileges for enquiry and report along with the matter already referred to it by this House on 17th January 1964."

The motion was put and carried and the matter was referred to the Committee of Privileges.

III.—CALLING ATTENTION NOTICE.

MR. SPEAKER: The hon. Member Sri S. Arumugham, who has given a Calling attention notice, is not in the house. So, we pass on to the next item.

IV.—GENERAL DISCUSSION ON THE BUDGET FOR 1964-65.

* திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கடந்த இரு தினங்களுக்கு முன்பு, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் இடைக்கால ஆய்வு பற்றி நடைபெற்ற விவாதத்திற்கு பதில் அளித்த நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே தமிழ் நாடு நல்ல சாதனைகளை நிறைவேற்றிக் காட்டியிருக்கிறது என்று பெருமைப்பட்டுச் சொல்லிய நேரத்தில், ஆன செலவின் வளர்ச்சியை இங்கே எடுத்துக் குறிப்பிட்டார்கள்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்][2nd March 1964]

ரூ. 291 கோடிக்குப் போடப்பட்ட திட்டம் ரூ. 325 கோடியாக ஆகியிருக்கிறது என்றும், கடந்த ஆண்டில் ரூ. 60 கோடி செலவழிக்கத் திட்டம் போட்டு ரூ. 68 கோடி செலவிட்டிருக்கிறோம் என்றும், வரும் ஆண்டில் ரூ. 70 கோடி செலவழிக்க இருக்கிறோம் என்றும் பெருமையாக எடுத்துச் சொன்னார்கள்! செலவழிப்பது மட்டுமே பெருமைக்குரிய சாதனை என்று, செலவிடுகின்ற கோடிகளைக் காட்டி கருதினால், இப்பொழுது சட்டசபை முன்பு வைக்கப்பட்டிருக்கிற இந்த நிதிநிலை அறிக்கையையும் அவர்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு பெருமையான சாதனை என்று அவர்கள் கருதிக் கொள்ளலாம்! ஏனென்றால் கடந்த 7, 8 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு 60 கோடி வரவு செலவிலிருந்த நமது கஜானா, நடப்பு ஆண்டில் ரூ. 134 கோடியைப் பெறவும், வரும் ஆண்டில் ரூ. 141 கோடியைப் பெற்று செலவழிக்கிற ஒரு பெருமையைப் பெற்றிருக்கிறது. அப்படி அதிகமான செலவைச் செய்கின்ற அளவுக்கு நம்முடைய தமிழ் மாநிலம் முன்னேறியிருப்பது ஒரு வகையில் பெருமைப்படக் கூடியது என்று சொன்னாலும், அப்படிச் செலவழிப்பதற்கான பணம் எங்கேயிருந்து கிடைக்கிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்த ரூ. 140 கோடி ரூபாயும் வரி போட்டு நாம் வாங்குகிற பணமே ஒழிய, மக்கள் முன்னேறியிருக்கிறார்கள், அந்த முன்னேற்றத்தின் காரணமாக வந்த வருவாயென்று எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. அப்படி வரி போட்டு வாங்குவதில், நம்முடைய அரசும், நம்முடைய நிர்வாக இயந்திரமும் எவ்வளவு செம்மையாகக் காரியங்களைச் செய்கிறது என்று பெருமைப்படலாமே தவிர, இந்தப் பணம் அத்தனையும் நாம் வரி போட்டு வாங்கியிருக்கிற பணம் என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. வரி போட்டு வசூலிப்பது ஒன்றை மட்டுமே ஆளுகின்ற ஜனநாயக அரசாங்கம் தன்னுடைய பெரிய கடமையாக கருதிக் கொள்ளக் கூடாது. அதைப் பார்த்து ஆனந்தமடைவதும் நல்லதல்ல.

குறிப்பாக, விவசாயத் துறையில் பல முன்னேற்றங்களைக் காண வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறோம். அந்த விவசாயத் துறையிலிருந்து நமது மாநில கஜானாவுக்கு ரூ. 7 அல்லது 8 கோடி வரியாகக் கிடைக்கிறது. அதிலும் சென்ற ஆண்டு நாம் அந்த வரியைக் கூட்டியிருக்கிறோம். அந்த வரி வசூலை இந்த ஆண்டு பசுவியில் வசூல் செய்ய ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலுள்ள பகுதிகளில் இந்த ஆண்டு இந்தக் கூடுதல் வரியை வசூலிக்கிற காரணத்தால், சென்ற ஆண்டு ரூ. 1 கில்டி கூட்டிக்கொண்டிருந்தவர் இப்பொழுது ரூ. 1 $\frac{3}{4}$ அதிக கில்டி கட்ட வேண்டிய நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிற ஒரு பிரச்சனை உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறது. இதனால், அங்குள்ள விவசாயிகள் இந்த ஆண்டு, என்ன செய்வதென்று புரியாமல் தவிக்கிறார்கள். இதை நான் எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், ரூ. 140 கோடி ரூபாய்க்கு பட்ஜெட் போட்டிருக்கிற நாம், விவசாயத் துறையிலிருந்து கிடைக்கிற வரியை ஏன் ரத்து செய்யக்கூடாது? விவசாய மூலம் 7 கோடி தானே கிடைக்கிறது! இந்த வரியை ரத்து செய்தால், விவசாயிகளுக்கு நல்லதோர் உற்சாகம் ஏற்படுவதற்கு வழி

2nd March 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

இருக்காதா? கேரள மாநிலம் திருவாங்கூர் சமஸ்தானமாக இருந்த காலத்தில், டாக்டர் சி. பி. ராமஸ்வாமி அய்யர் அவர்கள் அங்கே திவானாக இருந்த காலத்தில், நிலத் தீர்வையை ரத்து செய்து விட்டு, வெறும் தண்ணீர் தீர்வையை மட்டும் விதித்து, அந்த மாநிலத்தில் ஆட்சி நடந்திருக்கிறது என்பதை கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். அதுபோன்று விவசாய மக்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும், ஊக்கத்தை அளிக்க வேண்டும், உற்சாகத்தை ஊட்டவேண்டுமென்று கருதுகிற நமது தமிழ் மாநிலம் ஏன் இந்த வரியை ரத்து செய்யலாகாது? ரூ. 140 கோடியில் ரூ. 8 கோடி ஒரு சாதாரணத் தொகை தானே!

நம்முடைய மாநிலத்தில் விற்பனை வரி மூலமாக ரூ. 30 கோடி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்த வரியைப் பற்றி அண்மையில் சென்ற அக்டோபர் 23-ம் தேதி மத்திய நிதி அமைச்சர் திரு. டி. டி. கே. அவர்கள், குறிப்பிடும்போது விலைவாசி உயர்வுக்கு விற்பனை வரியும் ஒரு காரணமாகும். இந்த வரியை மாற்றியமைப்பதன் மூலம் விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியுமா என்பதை யோசிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்த விற்பனை வரி முறையில் சில மாற்றங்களைச் செய்து, அதன் மூலமாக ஏன் மக்களுக்கு நன்மை செய்யக்கூடாது? நான் மட்டுமல்ல, மத்திய பீடத்தின் நிதி அமைச்சரே சொல்கிறார்! இதை ஏன் செய்யலாகாது என்று கேட்க விரும்புகிறேன். வரி விதிப்பு முறையில் 'Direct Taxes' 'Indirect Taxes' என்று இரண்டு முறைகள் உண்டு. இந்த முறைகளில் 'டைரக்ட் டாக்ஸ்கள்' மூலம் அதிகமான வரியை எந்த நாளும் தொடர்ந்து பெற முடியாது 'இன்டைரக்ட் டாக்ஸ்கள்' மூலம் வரியைப் பெறலாமென்று சொன்னாலும் வளருகின்ற பொருளாதார அமைப்பில் அந்த வரித் திட்டங்கள் மக்களை பாதிக்கிற அளவுக்கு இல்லாமல் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமென்பதை ஒப்புக்கொள்வார்களென்று நான் கருதுகிறேன். இந்த யோசனையை சொல்லுகின்ற நேரத்தில், நம்முடைய நாட்டிலே உருவாகி வருகின்ற மகத்தான மாறுதலை நான் மறுக்கவில்லை. புனியியமான, புனித, யாத்திரை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம் என்று ஐந்தாண்டு திட்டங்களைப் பற்றிப் பேசுகையில் குறிப்பிடப்படுகிறது. அது புனித யாத்திரை இல்லையென்று மறுக்கக் கூடிய அளவுக்கு நான் புல்லன் அல்ல. நம்முடைய சமுதாயம் புதியதொரு விழிப்பைப் பெற்று, புதிய ஒரு அமைப்பை அமைக்க தேடித் தாவி முயன்று கொண்டிருப்பதை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் அத்தனை பேரும் உணர்கிறோம்! அதுபோல ஆளும் கட்சியிலே நல்ல எண்ணமே கிடையாது என்று நான் சொல்லமாட்டேன். நாட்டை முன்னேற்றம் செய்ய வேண்டுமென்கிற எண்ணம் இருக்கிறது. ஆனால் எண்ணம் இருந்துவிட்டால் மட்டும் போதுமா? அங்கு ஒரு நன்மை செய்தோம், இங்கே ஒரு நன்மை செய்தோம், இவ்வளவு செலவழித்தோம் என்று பட்டியலைத் தந்து, அதனால் பெருமை பாராட்டிக் கொண்டிருந்தால் அதனால் என்ன நன்மை? உதாரணமாக இந்த நிதிநிலையறிக்கையில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் சில

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [2nd March 1964]

நல்ல தகவல்களை வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு பென்ஷன் சலுகை செய்துகொடுத்திருக்கிறார்கள். அந்தச் சலுகை வரவேற்கக் கூடியதென்றாலும், மாநிலத்தில் இருக்கக்கூடிய என். ஜி.ஓ.-க்களுக்கு, தங்களுடைய பஞ்சப்படி மேலும் ஒரு ஐந்து ரூபாய் அளவுக்காவது உயருமா என்பதுதான் இன்னுள்ள பிரச்சனை. சென்னை மாநிலம் ஏ-பிரிவு நகரமாக அறிவிக்கப்பட்ட பிறகு இந்த ஆசை அவர்களிடையே அதிகமாகியிருக்கிறது. சமீபத்தில் முதலமைச்சர் அவர்கள், என்.ஜி.ஓ.-க்களுடைய ஒரு கூட்டத்தில் கலந்துகொண்டு பேசியபொழுது, “இந்தப் பிரச்சனை கவனிக்கப்படும்” என்ற உறுதியை அளித்திருக்கிறார். அண்டையிலே இருக்கிற ஆந்திர மாநிலத்தில் அவர்களுடைய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு ரூபாய் ஐந்து பஞ்சப்படி உயர்வு அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நாம் ஏற்கனவே கொடுத்ததைத் தான் அவர்கள் இப்பொழுது கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : அமைச்சர் அவர்கள், நாம் செய்ததை அவர்கள் செய்திருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். பஞ்சப்படியை இன்னும் கொஞ்சம் உயர்த்திக்காட்டி மறுபடியும் நம்மையே அவர்கள் பின்பற்றக்கூடிய ஒரு உதாரணத்தை ஏற்படுத்துமாறு நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக எஸ்.எஸ்.எல்.சி. வகுப்பு வரையில் இலவசக் கல்வி அளிக்கும் முறையைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அது பாராட்டப்பட வேண்டியதுதான். புதிதாக ஐந்து கல்லூரிகள் ஏற்படுமென்று சொல்கிறார்கள். அது வரவேற்கக் கூடியது என்றாலும் இன்னும் அதிகமாக கல்லூரிகள் வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நல்ல கல்வித் திட்டங்களையும் மற்ற திட்டங்களையும் போடுகின்ற நேரத்தில், மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளையும் யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். திட்டத்தைப்பற்றி பேசுகிறோம். ஆனால் திட்டத்தைப் போட வர்களுக்கே ஒரு பெரிய சந்தேகம் வந்துவிட்டது. விந்தையல்லவா இது? போட்டவர்களே சந்தேகிக்கிறார்கள்! சஞ்சலம் தெரிவிக்கிறார்கள். திட்டத்தைத் தயாரித்த நிபுணர்களே, அந்தத் திட்டத்தை புலி என்றும், பாம்பு என்றும் வர்ணிக்கிற அளவுக்குத் திட்டத்தின் சாதனைகள் நல்ல முறையில் இல்லை என்ற கருத்து நிலவி வருகிறது. திட்டத்தைத் தீட்டி பணத்தைச் செலவழிக்கிறோமே தவிர அதனுடைய சாதனைகளை கணக்கெடுத்துப் பார்ப்பதில்லை என்ற ஒரு நிலைமை வளர்ந்து வருகிறது. மூன்றாவது திட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதனுடைய முக்கிய நோக்கமே ஏற்றத் தாழ்வை சமப்படுத்துவது என்பதாகும். சமதர்ம சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும், ஏழை மக்கள் நல்ல முறையில் முன்னேறுவதற்கும் பணம் ஒரே இடத்தில் குவியாமல் இருப்பதற்கும் முயற்சிக்க வேண்டும், என்பதுதான் இத் திட்டத்தின் குறிக்கோளாகும். அந்த முயற்சியில் எந்த

2nd March 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

அளவுக்கு நாம் வெற்றிபெற்றிருக்கிறோம்? இந்தக் கேள்வியை நான் கேட்கவில்லை. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்களே கேட்டிருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்ட புலனேசுவரம் மகா நாட்டில் இதுவே ஒரு பெரிய பிரச்சனையாகப் பேசப்பட்டிருக்கிறது. அதில் கலந்து கொண்ட பலரும் திட்டத்தைப்பற்றி பேசுங்காலத்தில் “ஏழையை மேலும் ஏழையாகவே ஆக்குவதற்கும், குடிசைக் கீற்றுகள் மேலும் நொறுங்குவதற்கும், அதே சமயத்தில் பணக்காரர்களுடைய மாடிகள் உயர்வதற்கும்தான் இந்தத் திட்டங்கள் வழி செய்திருக்கின்றன” என்று விமர்சனம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அந்த விமர்சனத்தை எண்ணிப் பார்த்தால், எந்த இலட்சியத்திற்காக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டதோ அந்த இலட்சியம் தகர்க்கப் பட்டிருக்கிறது. ஏழை ஏழையாகவே இருக்கிறான். பணக்காரன் பணக்காரனாக வளர்ந்து கொண்டு இருக்கிறான். இது என்ன சோஷலிசம்? இது மாடல் சோஷலிசமா? டெமாக்கரேடிக் சோஷலிசமா? இது எதைச் சாதிக்கும். இதற்கு என்ன பெயர் சொல்ல முடியும்? பணக்காரர்கள் பணக்காரர்களாகவே உயர்ந்துகொண்டு போகிறார்களே, இதற்குக் காரணம் யார்? இதற்குக் காரணம் திட்டக் கமிஷன்? அல்லது திட்டக் கமிஷனின் யோசனைகளை ஏற்று நடக்கும் அரசாங்கம் காரணமா? அல்லது அரசாங்கத்தை ஆட்டிப்படைக்கும் ஆளும் கட்சியும், அதன் அரசியல் தலைவர்களும் காரணமா? யார் காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். நம்மைப் பொறுத்த வரையில், நம் அரசினர் மேற்கொண்டுள்ள வழிகளைப் பாராட்டுகிறோம். “இருதயங்களை மாற்றுவதைப் பற்றி கவலைகொள்ளாமல் தலைகளை வெட்டியே ஆட்சியை வளர்ப்போம்” என்கிற கம்யூனிசப் பாதையை நாம் பின் பற்றவில்லை! நாம் அகிம்சா வழியில் அன்பு வழியில் சென்று நம் சமுதாயத்தை அமைக்க முயற்சித்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஜனநாயக சோஷலிசம் என்று பெயரிடுகிறோம்! சமதர்ம மனத்தை அறவழியில் கொண்டுவர முயற்சிக்கிறோம்! ஜனநாயக முறைகளை என் கட்சி வரவேற்பதாகும். ஆனால் ஒரு ஜனநாயக ஆட்சி வரிகளைப் போட்டு மட்டும் காரியங்களை சாதிக்கலாம் என்று எண்ணக் கூடாது; வருவாய் வரும் வழி வகைகளைக்காண வேண்டும். நாம் இன்றைக்கு ஜமீன்தாரிகளை ஒழித்து இருக்கிறோம். ஆனால் புதிய ஜமீன்தாரிகள் கோன்றி இருக்கிறார்கள். பஸ் முதலாளிகளைத்தான் குறிப்பிடுகிறேன். இதை மறுப்பதற்கில்லை. பஸ்களை எல்லாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லப் போனால், அது பழைய பல்லவியாக ஆளும் கட்சியால் கருதப்படும். எனவே புலனேசுவரம் மாநாட்டிலே பாடப்பட்ட புதிய ராகங்களைக் கவன மூட்டுகிறேன். அங்கே பேசப் பட்டது, பாங்குகளை எல்லாம் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்று! நம் தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரை இருக்கும் சிறந்த 3, 4 பாங்குகள் 7, 8 குடும்பங்களின் கையில் கட்டுப்பட்டு இருக்கின்றன. அவைகளை ஏன் தேசிய மயமாக்கக்கூடாது? திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் சொல்வதற்காகச் செய்ய மாட்டோம்

9-30
a.m.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [2nd March 1964]

என்றால் நான் கனம் முதல் அமைச்சருக்கு சமர்ப்பிக்கிறேன். —பாங்கிகளையும் ஆலைகளையும் தேசிய மயமாக்க வேண்டும் என்பது காங்கிரஸ் கட்சி மாநாட்டில் வற்புறுத்தப்பட்டதாகும்:

பாங்கிகள் ஒரு சிலர் வசமிருப்பதால் அதிலிருந்து நிகடக்கும் வருவாயைக் கொண்டு 'பிரைவேட் செக்டரில்' தொழில்கள் வளரும் என்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை நிலை அப்படியா? என்ன பேசப்பட்டது புலனெஸ்வரத்தில்? அதே, புலனெஸ்வரம் காங்கிரஸ் மாநாட்டிலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள இன்னொரு தகவல் ரூ. 6,000 விருந்து 7,000 கோடி வரை பதுக்கல் பணம் நாட்டில் இருக்கிறது என்று பேசப்பட்டிருக்கிறது. இதைத் தமிழ் நாட்டு உறுப்பினர் ஒருவரே அங்கே கமிட்டியில் பேசி இருக்கிறார். ரூ. 7,000 கோடி வரை பதுக்கல் பணம் இருக்கிறது என்றால், அது ஏழைகள் இல்லத்தில் இருக்க முடியாது பதுக்கல் பணம் எங்கே? எந்த இடத்திலிருக்கிறது? அதை கண்டுபிடிக்க எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? ரூபாய் 7,000 கோடியென்றால் அது சாதாரணமானதல்ல. நம் தேசிய வருமானத்தில் பாதிக்கு மேல் பதுக்கல் பணம் என்றால் அவ்வளவு பணத்தையும் கண்டுபிடித்து எடுத்தால் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு உபயோகப்படும் என்று பார்க்க வேண்டும். மூன்றாவது திட்டத்திற்கு இந்தியத் துணைக் கண்டத் திற்கு 10,000 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லுகிறோம். ஆக, அதில் முக்கால் பங்கு அளவுள்ள பணம் பதுங்கிக்கிடக்கிறதாமே? இந்தப் பணத்தைக் கொண்டு என்னென்ன செய்யலாம்! மீண்டும் கேட்கிறேன் இந்தப் பணத்தைக் கண்டுபிடிக்க அரசாங்கம் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன? நம் அரசாங்கம் மத்திய பீடத்திற்கு எடுத்துக் கூறிய யோசனைகள் என்ன? புலியையும் வளர்த்துவிட்டு, பதுங்கப் புதரையும் சிருட்டித்து, மாணுக்கு இதோபதேசம் செய்யும் வழி முறைகளைக் கையாண்டால், சமதரும சமுதாயம் எப்படித் தோன்ற முடியும்? சமதர்ம மணத்தை மக்கள் எப்படி நுகர முடியும்? அரசினருக்கு, நல்ல எண்ணமும் தூய்மையும் இருந்தாலும் கூட, தாங்கள் அரசியல் பீடத்தை எப்பொழுதுமே வகிக்க வேண்டும் என்கின்ற ஆசையிருப்பதால் பணக்காரர்களுக்குச் சாதகமாக ஒருபக்கம் போய்க் கொண்டும், அதே நேரத்தில் மக்களை கவர வேண்டும் என்பதற்காக புதுப் புதுச் சுலோகங்களைச் சொல்லிக் கொண்டும் இரட்டை வேடம் போடுகிறார்களே என்ற ஐயம் ஏற்படுகிறது. திட்டக்கமிஷன் உதவித் தலைவராயிருக்கும் திரு. அசோக் மேதா அவர்கள்—

"The Five-Year Plans strengthen the forces of capitalism and lead to the perpetual rule of one party and give birth to a self-bureaucracy servile to the ruling Junta but arrogant and indifferent towards the people."

என்று முன்பு ஒரு தடவை தன் கருத்தைச் சொன்னார்கள். திட்டங்களை நிறைவேற்றும் போது ஓட்டுக் கேட்கும் மனோபாவம் தான் மிகுந்திருக்கிறது. திட்டங்களைப் போடுகிறோம்.. ஓட்டுக் களைப் போடுங்கள்! மாட்டுக்குப் போடுங்கள்—என்னென்றால் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போட்டோம் என்று சொல்லுகின்ற மனோ

2nd March 1964] [திரு. இராம. அரங்கண்ணல்]

பாவம் இருக்கிறதே தவிர திட்டம் என்பது கட்சிக்கும் அப்பாற்பட்டது. அது ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியின் பிரச்சினை அல்ல. அது மக்களின் பிரச்சனை! இன்றைக்கு இருக்கும் ஆளும் கட்சி அடுத்து ஐந்தாண்டுகளுக்கு இருக்கலாம். ஆனால், என்றைக்கும் அதுவே இருக்கும் என்கிற நம்பிக்கை எல்லோருக்கும் இருக்க முடியாது. அரசாங்கத்தைப் போல, திட்டமும் நிர்ந்தரமாக கட்சிகளுக்கு அப்பாற்பட்டதாக இருந்து, புனித யாத்திரை செல்லும் கோவிலாக மதிக்கப்பட்டு, அப்படி கோவிலுக்கு யாத்திரை செல்லும் மனோபாவத்தோடு திட்டத்தை அணுக வேண்டும். இன்றைக்கு திட்டங்கள் ஒட்டு கேட்கும் பிரச்சனையாகக் கருதப்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் அதில் எல்லா அரசியல் கட்சிகளும் பங்கு கொள்ளும் அளவுக்கு திட்ட அமைப்பு இருக்க வேண்டும், மாநிலத்திற்கு ஒரு திட்ட போட்டு வேண்டும், திட்ட போர்டில் எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் அங்கம் இருக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் அடிக்கடி என் கட்சியால் வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறது. விவசாயத் துறையில் நம் சாதனைகள் மிகவும் பாராட்டக் கூடியது என்று குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். ஆனாலும் எதிர்காலத்தைப் பார்க்கும்போது அச்சமாகவே இருக்கிறது. ஏனெனில், நிலப் பரப்பை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், உலகத்திலேயே இந்தியத் துணைக்கண்டம் எட்டாவது இடம் வகிக்கிறது. ஆனால் மக்கள் தொகையை எடுத்துக் கொண்டு பார்த்தால், இரண்டாவது இடத்தை இந்தியா வகிக்கிறது. உலகத்திலேயே அதிக மக்கள் உள்ள சில தேசத்தில் ஒரு சதுர மைலுக்கு 171 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் சதுர மைலுக்கு 315 பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ரஷ்யாவில் சதுர மைலுக்கு 23 பேர் இருக்கிறார்கள்; அமெரிக்காவில் 52 பேர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் 315 பேர் வசித்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்தியாவில் மக்கள் பெருங்கத்தைப் பார்த்தால் ஆண்டு ஒன்றுக்கு ஒரு ஸ்பீடன் உருவாகிறது, அவ்வளவு பெருக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. 10 ஆண்டுக்காலத்தில் இதாலி, பிரான்ஸ் போன்ற இரு நாட்டையும் வைத்தால் உள்ள அளவுக்கு மக்கள் சேருவார்கள். அந்த அளவுக்கு இந்தியத் துணைக்கண்டத்தில் மக்கள் பெருக்கம் இருக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. இந்தியாவிலும் தமிழ் நாட்டைப் பார்த்தால், டெக்னோ-எகனமிக் சர்வேயில் என்ன குறிப்பிட்டு இருக்கிறது என்று பார்த்தால்—

“The problem of over-crowding in land is actually more serious in Madras than in most other States.”

என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இந்தியாவில் கிராமங்களில் 24 சத விசதம் மக்கள் வசிக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தமிழ் நாட்டில் மட்டும் 53 சத விசதம் மக்கள் கிராமங்களில் வசிக்கிறார்கள் என்று அதே டெக்னோ-எகனமிக் சர்வேயில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமின்றி, அகில இந்திய அடிப்படையில் ஏக்கர் விளைச்சல் நிலத்தின் புள்ளிவிபரம் 1.8 ஏக்கராகும். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் 0.71 ஏக்கர் விளைச்சல் நிலம்தான் இருக்கிறது என்று சொல்லப்

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [2nd March 1964]

பட்டிருக்கிறது. நம் தமிழ் நாட்டில் உள்ள நகரங்களே 265 தான். தமிழ் நாட்டு மக்கள் கிராமங்களில்தான் அதிகம் இருக்கிறார்கள்; விவசாயத்தையே நம்பி வாழ்கிறவர்களும் தமிழ் நாட்டில்தான் அதிகம். ஆகவே நமது விவசாயத்தை ஊக்கு வைக்கவும், நம் பொருளாதாரத்தை வளர்க்கவும் உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படி வளரச் செய்ய என்ன என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுக்கு நல்ல உரங்களைக் கொடுக்க வேண்டும், நல்ல விதைகளைக் கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஊக்கமூட்ட எல்லா முயற்சிகளையும் செய்ய வேண்டும் என்று எல்லாம் செய்து வந்தாலும் இன்னும் புதிது புதிதாக என்னென்ன செய்ய வேண்டும் என்று கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நேற்றைய மூன் தினம் மாயவரத்திலிருந்து வந்த விவசாயி ஒருவர் என்னிடம் சொன்னார்கள். முதலில் அங்கே குறுவை போடுகிறார்கள். போட்ட மூன்றாவது மாதத்தில் சம்பா வேளாண்மை செய்கிறார்கள். இப்பொழுது சர்க்காரில் ஜூன் மாதத்தில் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். குறுவை போட்டு அறுவடை செய்யும் போது மழை வருகிறது, குறுவையும் கெடுகிறது, சம்பாப் பயிரும் கெடுகிறது, என்று அவர்கள் என்னிடத்தில் சொன்னார்கள். ஜூலை மாதத்திலேயே முதல் போகமாக சம்பா செய்ய ஏதாவது ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்தைத் தெரிவித்தார்கள். பருவ மழை இந்த மாதம்தான் வரும் என்று சொன்னாலும், கூடந்த நான்கைந்து ஆண்டுகளாக பருவ மழை காலம் தவறி வருவதால் கிழக்குத் தஞ்சைப் பகுதிகள் பாழாகி வருவதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து வருகிறோம். அந்தக் காரணத்தினாலேயே, நல்ல புதுமையான முறைகளில் விளைச்சலைப் பெருக்குவதற்கான முயற்சிகளிலும், பயிரிடும் முறைகளை மாற்றிடும் புதுமைகளிலும் அரசாங்கம் ஈடுபடவேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொழில் அபிவிருத்தியைப்பற்றி பட்டியல் தாப்படுகிறது ஆனால், நம்முடைய டெக்னே-இகனமிக் சர்வேயை எடுத்துப் பார்த்தால் சென்னைமாநகரத்தைப் பொறுத்தவரையில், பத்து சதவிகிதத்திற்கு மேற்பட்ட வாஸிபர்கள் வேலையில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், முகல் அமைச்சர் அவர்கள், “நான் அவடிக்குச் செல்கின்ற வழியில் நாலாயிரம் பேர்கள் பாராசூட் செய்யும் வேலையில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன்; பார்த்துப் புளகாங்கிதம் அடைந்தேன்” என்று சொன்னார்கள். நாலாயிரம் பேருக்கு வேலைகிடைத்திருப்பது என்பது மகிம்ச்சிக்குரிய விஷயம்தான். என்றாலும், நாட்டிலே இருக்கும் வேலையில்லாதார் பிரச்சினையை எந்த அளவுக்குத் தீர்க்கப் போகிறோம். இந்த ஆண்டிலே எத்தனை பேருக்கு வேலை கொடுத்தோம் என்கிற பட்டியலை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லாவிட்டாலும், அரசாங்கமாவது கணக்கெடுத்து, தங்களுடைய மனத்தை யாவது திருப்திப்படுத்திக் கொள்வது அவசியம் என்று நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [2nd March 1964]

நம்முடைய நாட்டில் லஞ்ச ஊழலைப்பற்றிப் பெரிய தலைவர்கள் எல்லாம் பேசுகிற நிகழ்ச்சி உயர்ந்திருக்கிறது. 'காண்டிராக்ட் அரசாங்கம் என்று சொல்லப்படும் அளவுக்கும், இந்த அரசாங்கத்திலே இருக்கும் அதிகாரிகள் இலஞ்சங்கள் வாங்குகிறார்கள், இலஞ்சமே அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிவிடுமோ என்று பயப்படும் அளவுக்கும் இருக்கிறது என்றும் பேசப்படுகிறது. இலஞ்சத்தைக் கட்டுப்படுத்த நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தஅளவில், ரிஜிலன்ஸ் டைரக்டர் ஒருவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பொறுப்பில் ஒரு உயர்தர போலீஸ் அதிகாரி நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அந்தப் பெரிய பொறுப்பில் உயர்தர நீதிமன்றத்தைச் சார்ந்த நீதிபதி பதவியில் உள்ள ஒருவரை நியமிப்பது நல்லது என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். லஞ்ச ஊழலைப் பொறுத்தஅளவில், வெளிநாட்டில் 'அம்புட்ஸ் மென்' என்று அழைக்கப்படுவது போன்ற நல்ல அமைப்பு ஏற்படுத்தவேண்டும். அதிகாரிகளுடைய நடவடிக்கைகளையும் அமைச்சர்களுடைய நடவடிக்கைகளையும், சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், மாநகராட்சி கவுன்சிலர்கள், இன்னும் பொது வாழ்க்கையில் இருக்கும் எல்லோருடைய நடவடிக்கைகளையும் கட்டுப்படுத்தும் அளவுக்கு, ரிஜிலன்ஸ் டைரக்டர் பதவிக்குப் பதில் ஒரு அம்புட்ஸ் மென் நியமித்து நாம் அத்தனைபேரும் ஏற்றுக்கொள்ளுகின்ற நல்ல அமைப்பை ஏற்பாடு செய்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

நம்முடைய பிரச்சினைகளைப் பார்க்கும்போது பிரும்மாண்டமாகத் தோன்றினாலும், அந்தப் பிரச்சினைகளையெல்லாம் சமாளித்து விடுவோம் என்ற நம்பிக்கை நமக்கு இருக்கிறது, என்னென்றால் நம்முடைய தமிழ்நாடு வளம் இல்லாத நாடு அல்ல. நல்ல கடற்கரை இருக்கிறது. வளமான மண் இருக்கிறது. நல்ல மலைகள் இருக்கின்றன. ஆனால், வளம் ஏதும் இல்லாத ஜப்பான் நாடு பொருளாதாரத் துறையிலும் வாழ்க்கைத் துறையிலும் எவ்வளவோ முன்னேறியிருக்கிற நேரத்தில், நம்முடைய நாடு எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் சமாளித்து, எதிர்காலத்தில் முன்னேறும் என்ற நல்ல எண்ணமும், நல்ல திடமான உறுதியும் நமக்கெல்லாம் இருக்கிறது. ஆனால், அந்த உறுதியும் நல்ல எண்ணத்தையும் உருவாக்கின்ற வகையில் அரசியல் சூழ்நிலையை நம்முடைய ஆளும் கட்சி உருவாக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அண்மையில் நடந்து முடிந்த தேர்தலை நாம் எடுத்துக்கொண்டு பார்ப்போம். அதிலும், சென்னை மாநகரத்தைப் பொறுத்த அளவில் பார்ப்போம். உண்மையில் என்னைப் பொறுத்தஅளவில் தனிப்பட்ட முறையிலும் சரி, என்னுடைய கட்சியைப் பொறுத்த அளவிலும் சரி, மிக மிக சாந்தமானவர், காந்தியடிகளினுடைய கொள்கையை வாழ்வில் கடைப்பிடிப்பவர் என்ற முறையில் திருவாளர் கக்கன் அவர்களிடத்திலே நல்ல மரியாதையும் மதிப்பும் உண்டு. ஆனால், அவர்கள் தலைமை தாங்குகின்ற போலீஸ் இலாகா இந்த மாநகராட்சி மன்றத் தேர்தலில் நடந்துகொண்டிருக்கும் விதங்களையும், அமைச்சர்கள் அந்தத் தேர்தலுக்கு

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [2nd March 1964]

முதல் நாள் எங்கெங்கே வலம் வந்தார்கள் என்ற தகவல்கள், ஜனநாயகத்தை வளர்ப்பதிலே நல்ல எண்ணமும் தூய்மையான குழந்தையையும் உருவாக்கவேண்டும் என்று எண்ணுகிறவர்கள் மத்தியிலே உண்மையிலேயே வேதனையைத்தான் உருவாக்கும். ஆளுகின்ற அரசாங்கம், போலீஸ் இலாக்கா இருப்பதே ஆட்சியை வலுப்படுத்துவதற்காகவும் எதிர்த் கட்சிகளை அடக்குவதற்காகவும் என்று எண்ணத்தைத் தயவு செய்து மாற்றிக்கொள்ளவேண்டும். போலீஸ் நிலையங்கள் நம்முடைய அரசியல் கூடங்களாக ஆகவேண்டாம். சென்னை மாநகரத்தில் பல ஸ்டேஷன்களிலுள்ள குழந்தைகள் அப்படித்தான் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளை யெல்லாம் இப்பொழுது விளக்க எனக்கு நேரம் இல்லை.

நாட்டைப் பொறுத்தஅளவில், திட்டங்களைத் தீட்டுகின்ற நேரத்தில் மக்களுடைய உள்ளத்தைக் குழப்புகின்ற பிரச்சினைகளை நாம் உருவாக்க வேண்டாம். இன்றையதினம் இந்தியைப் புகுத்துவதற்காக எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிற சிரமங்களை நாடு நன்றாக அறிந்திருக்கிறது. 1965-ம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடிக்கவேண்டும் என்பதற்காக திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் மேற்கொண்டிருக்கிற அரசியல் போராட்டத்தைப் பற்றி நாமெல்லாம் நன்றாக அறிவோம். அந்த அரசியல் போராட்டம்—தலைவர் அவர்களே தங்கள் மூலமாக நான் ஆளுங் கட்சியினருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்—ஆளுங் கட்சியினருக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். ஆனால், அந்தப் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்போரின் உள்ளத்தாய்மை—அடிதளத்தில் இருக்கும் அந்தத் தூய்மையை ஆளுங்கட்சியில் இருப்பவர்கள் தயவு செய்து மதித்தாகவேண்டும். பல பேர் சிறையில் இருக்கிறார்கள். இந்த மன்றத்தைச் சார்ந்தவர்களும் ஆறு மாதச் சிறைத் தண்டனைக்கு ஆட்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதை வேடிக்கையாகவோ, விளையாட்டாகவோ யாரும் கருதக்கூடாது. நாங்கள் எண்ணும் எண்ணம் தவறாக இருந்தால் திருத்துங்கள். ஆனால், அந்த எண்ணத்தைச் சந்தேகிக்காதீர்கள். நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில், இந்தியாவில் தமிழ் கெடும், இந்தி வந்தால் நம்முடைய எதிர்க்காலம் கெடும் என்ற எண்ணத்தினால் நடத்தப்படுகிற போராட்டமாகும் அது. இந்தியை எப்படி நாடு எதிர்க்கிறது என்பதை நாம் உணரவேண்டும். திருச்சியிலே ஒருவன் தன்னைத் தீக்கு ஆளாக்கி செத்துமாண்டான்! அவன் செய்துகொண்ட காரியத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த நாங்கள் வரவேற்கவில்லை; கண்டிக்கிறோம். 'அரசியலில் வன்முறைகளைக் கையாள்வதும், பலாத்காரமாகக் கருத்துக்களைப் புகுத்துவதும் வரவேற்கக்கூடிய செயல்களல்ல. என்றாலும், தமிழ் மீதுள்ள ஆர்வத்தின் காரணமாக அவர் அவ்வாறு செய்து கொண்டார். அந்த ஆர்வத்திற்காகப் பாராட்டுதலை நான் அமைச்சர்களிடமிருந்து எதிர்பார்க்கவில்லை. பரிகாசம் செய்யவேண்டாம் என்று தான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நாட்டிலே பொது வாழ்க்கையில் தங்கள் தங்களுடைய இலட்சியத்தை எடுத்துச் சொல்வதில் ஈடுபடுகிற

2nd March 1964]

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : ஆதரிக்கவில்லை என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்கிறார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். ஆனால், அவரைப் பற்றிப் படம் போட்டதால் யாரோ ஒன்றிரண்டு பேர் பரிகாசமாக பேசி இருக்கலாம். பரிகாசமாக பேசியது தவறு என்றாலும், படம் போடாதிருந்தால் பேச்சே வந்திருக்காது.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : படம் போடுவதற்கு முன்பே நம் முடைய அமைச்சர் கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள், அந்தச் செயலைப் 'பைத்தியக்காரத்தனம்' என்று சொன்னார்கள். (கனம் திரு. வெ. ராமையா : அதையேதான் கனம் அங்கத்தினரும் சற்றுமுன் சொன்னார்கள்). அந்தப் படம் போட்டது தமிழகத்தாக்கும் சின்னம் என்பதற்காகவும் அப்படிப்பட்ட தியாகிகளுடைய உள்ளத்தையும் மதியாத அரசாங்கத்தைப் பாருங்கள் என்பதற்காகத்தான்! "தமிழகக் காப்பதற்காகத் தன்னைத்தானே தியாகம் செய்துகொண்டும் கூட, அமைச்சர்கள் மனம் இரங்கமாட்டேன் என்கிறதே, தமிழ்நாட்டை ஆளும் நம்முடைய அருமந்த அமைச்சர்களுடைய உள்ளம் கனிய மாட்டேன் என்கிறதே, இந்த அளவு உணர்ச்சி நாட்டிலே இருப்பதை டில்லி பீடத்திற்கு எடுத்துச் சொல்லி அவர்கள் நல்ல வழி காணமாட்டோம் என்கிறார்களே, மக்களே பாருங்கள். இப்படிப்பட்டவர்களுக்கா உங்கள் வோட்டு?" என்று எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தான் அந்தப் படம் வெளியிடப்பட்டது. காங்கிரசுக் கட்சியின் சார்பில் வெளியிடப்பட்ட மற்ற சுவரொட்டிகளைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லவேண்டுமானால்

கனம் சபாநாயகர் : கனம் அங்கத்தினருக்கு அளிக்கப்பட்ட அவகாசம் முடிந்துவிட்டது. சுவரொட்டிகளைப் பற்றி எல்லாம் பேச இப்பொழுது அவகாசம் கிடையாது. கனம் அங்கத்தினர் உரையைச் சீக்கிரம் முடித்துவிடவேண்டும்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல் : நான் அதற்காக நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளப்போவதில்லை. குணம் மிகுந்த முதல் அமைச்சர் அவர்களே காங்கிரஸ் சார்பில் வெளியிடப்பட்ட அந்தச் சுவரொட்டிகளைப் பார்த்து தீர்ப்பு வழங்குவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

கடைசியாக நான் ஒன்றைப்பற்றிக் குறிப்பிட ஆசைப் படுகிறேன். வருகின்ற பத்தாம் தேதி நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் டில்லிக்குச்செல்ல இருப்பதாகவும், மொழியைப் பற்றி அங்கே ஒரு மாநாடு கூட இருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். அகில இந்திய ரீதியில் நிறைவேற்றியிருக்கிற திருத்தச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் எல்லா மாநிலங்களும் அந்தச் சட்டத்தை 'ராடிஓபை' செய்ய இருக்கிறது. அது சம்பந்தமாக ஆலோசனை செய்வதற்காக ஒரு மாநாடு நடக்கப் போவதாக நான் அறிகிறேன். அந்த மாநாட்டிலாவது நமது

[திரு. இராம. அரங்கண்ணல்] [2nd March 1964]

முதலமைச்சர் அவர்கள் நம்முடைய இந்திப் பிரச்சினையைப்பற்றி வலியுறுத்தி எடுத்துச்சொல்லி, '1965-க்கும் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடிக்கும், இந்திதான் ஆட்சிமொழி ஆகும் என்ற நிலை இல்லை' என்ற வாக்குறுதியை திருத்தம் செய்யப்படும் எனும் செய்தியை நம்முடைய நாட்டுக்கு அவர்கள் கொண்டுவந்து தரவேண்டுமென்று முதல் அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் பருத்திக்கும் பருத்தி நூலுக்கும் விற்பனை வரி உயர்த்திப் போட்டிருக்கிறார்கள். அதனால் நூலினுடைய விலை ஏறிவிடுமோ என்கிற அச்சம் கைத்தறியாளர்களுக்கு இருக்கிறது. அந்த அச்சத்தைப் போக்குவதற்கான நடவடிக்கைகளையெல்லாம் அமைச்சரவை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்றையதினம் பரிசலணியில் இருக்கும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் நாமெல்லாம் மகிழவேண்டிய அளவுக்கு அரும்பிய புதிய மலர் அல்ல, பழைய மலர் வாடிய மலர் என்று சொல்லி என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, புவனேசுவர் காங்கிரசில் புதிதாக உறுதிப்படுத்திய ஜனநாயக சோஷலிச அடிப்படையில் ஒரு சமூக நீதியையும், சம சந்தர்ப்பத்தையும், சமூகப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் விதத்திலே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மிகச் சிக்கலான பல பிரச்சனைகளும் எழுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பக்கம் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமானால் அதற்குரிய 'இன்வென்டிவ்' கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. மற்றொரு பக்கம், உற்பத்தியினால் ஏற்பட்ட பெரும் செல்வத்தை எல்லோருக்கும் சமமாகப் பங்கிட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய கொள்கையையும் ஒத்துக்கொண்டு, அதை அமுலாக்கவேண்டிய பொறுப்பையும் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. அதே நேரத்தில் இதற்குச் செலவு செய்ய வேண்டிய பணத்தை பெற முடியாத நிலையில் வரவுசெலவுத் திட்டம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே கொண்டுவரப்பட்ட வரிவிதிப்பு இன்வென்டிவ்விடக்காகப் போய் விட்டது. அதன்மூலம் அதிக வருவாய் எதிர்பார்க்க முடியாது. அதற்காக மக்களது அபிலாஷைகளைப் புறக்கணிக்கவும் முடியாது. ஆகவே இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் ஒரு பக்கம் உற்பத்தியை ஊக்குவிப்பதற்கும், போட்ட திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கும், அடுத்த பக்கம் அதற்காகும் செலவை சரிகட்டுவதற்குமாக சமமாகப் பங்கிடவேண்டிய ஒரு காம்ப்ரமைஸ் (Compromise) திட்டமாக அமைந்திருக்கிறது என்று கொள்ள வேண்டும். தீவிரவாதிகளுக்கு இந்தத் திட்டத்தில் சந்தோஷம் அளிக்கக்கூடிய பல அம்சங்கள் இல்லாமல் இருக்கலாம். எப்போதுமே அவசரமாக நாட்டில் எந்த முன்னேற்றத்தையும் காணமுடியாது. நிதானமாக, ஆக்க பூர்வமாக எடுக்கப்படும் நடவடிக்கைகளின் மூலமாகத்தான்

2nd March 1964] [திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு.]

நிரந்தரமான முன்னேற்றம் ஏற்படும். அந்த வகையில் இந்த வரவு செலவுத் திட்டம் அமைந்திருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் மூலமாக எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

அதோடு நம்முடைய வரவுசெலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட தற்குப் பின்னர் இந்திய அரசாங்கத்தின் வரவு செலவுத் திட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருமான வரி, கலால் வரி ஆகிய வற்றில் இந்திய அரசாங்கம் செய்துள்ள மாறுதல்களினால் நம்முடைய மாநில அரசாங்கத்திற்கு அவர்கள் கொடுத்துவந்த தொகையில் ஒன்றரை கோடி ரூபாய் குறையும் எனவும் நாம் அறிகிறோம். ஆகவே இந்தத் தொகையையும் நாம் சரிக்கட்டியாக வேண்டும். இது ஜனநாயக அரசாங்கமாக இருப்பதால் எதையும் நிதானமாகச் செய்யவேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. நம்முடைய வரிவிதிப்பு ஹராஸ்மெண்டு இல்லாமலும் அமைய பார்த்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இருக்கிறது. அதுவும் மேல்நிலையில் ஹராஸ்மெண்டு இருப்பதைக் காட்டிலும் சிறிய சிறிய நிலச்சுவான்தாரர்கள், வியாபாரிகள் ஆகியவர்களுடைய மத்தியில்தான் அதிகமாக இருக்கிறது. இது மக்களிடையே அதிக அளவில் அதிகருப்தியை ஏண்டு பண்ணுகின்ற காரணத்தினால் இவ்விஷயத்தில் சர்க்கார் மிகுந்த பொறுப்போடு நடந்துகொள்ள வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதே சமயம் வரி கொடுப்பவர்கள் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற மனோபாவத்தை வளர்த்துவிடவேண்டியதும் ஜனநாயகத்தின் பொறுப்பாக இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகாரிகள் சற்று கவனமாகச் செயல்பட வேண்டியதாக இருக்கிறது.

மேலும் நமது வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 11-வது வகுப்பு வரை எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி சலுகை அளித்திருப்பதையும் மதுரையில் ஒரு புதிய பல்கலைக் கழகத்தை நிறுவுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டிருப்பதையும் யாவரும் பாராட்டுவார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்ட காலத்திற்குள் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் மதுரையில் அமையவேண்டும். ஏனென்றால் அங்கங்கே கலாசாலைகள் அதிகம் பெருகி வருகின்றன. இந்த வருஷமும் கூட இன்னும் ஐந்து கலாசாலைகள் ஆரம்பிக்கப்படப்போகிறது. ஆகவே கலாசாலைகளின் வசதியைப் பெருக்குவதற்கு இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள்ளாகவே மதுரையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அமையவேண்டும் என்பதை நான் வற்புறுத்திக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் நமது கல்விக் கொள்கையில் ஒரு தைரியமான முடிவு நமது அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நம் மொழித் திட்டம் என்கிற அந்தக் கொள்கையை நாம் உச்சுக் கொண்டிருக்கிறோம். எனக்கு முன் பேசிய நண்பர் இந்தியை ஏற்றுக்கொள்வதால் ஏதோ பெரிய கெடுதி ஏற்பட்டுவிடும் என்பது போல தம்முடைய பயத்தை வெளியிட்டார்கள். அப்படி பயப்படக்கூடியவர்களின் அச்சத்தைப் போக்குவதும் நம்முடைய

[திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு] [2nd March 1964]

அரசாங்கத்தின் கடமையாகும். இந்தி அகில இந்திய மொழியாகும். அது ஒரு காலத்தில் அரசாங்க நிர்வாக மொழியாகவும் வரக்கூடும். ஆகவே அதைக் கற்பது இன்றியமையாதது என்பதை மற்ற மாநிலக்காரர்கள் எல்லாம் ஒத்துக்கொண்டு தங்களது அரசாங்க பாடத்திட்டத்தில் கட்டாய மொழியாக வைத்திருக்கிறார்கள். நம் நாட்டிலுள்ள மக்களிலும் ஒரு கணிசமான பகுதியினர் அந்தக் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே ஒரு சிலர் இந்தி வேண்டாம் என்றாலும்கூட அவர்கள் படிக்காமல் இருக்கலாமே தவிர படிக்க விரும்புகிறவர்களுக்கு சொல்லிக் கொடுக்கக்கூடாது என்று சொல்ல முடியாது. இந்தி வேண்டும் என்கிறவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொடுக்க நமது அரசாங்கம் வசதி செய்து தரக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இந்தியை பாடத்திட்டத்தில் இருந்தே எடுத்துவிடவேண்டும் என்று ஆளும் கட்சியினரை வற்புறுத்த யாருக்கும் உரிமை கிடையாது. வேறு அரசியல் காரணங்களுக்காகப் போராட்டம் நடத்துவது என்றால் அது வேறு விஷயம். இந்திக்காகவே போராட்டம் நடந்துவோம் என்பது தங்கள் கட்சிக்காகப் போராட்டம் நடந்துவதாக அமையுமே தவிர, மக்களுடைய நலனுக்காகப் போராட்டம் நடத்துவதாக அமையாது என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தி இந்தியப் பொது மொழி. ஆகவே அது நம்முடைய கல்வித் திட்டத்தில் கட்டாய பாடமாக அமையவேண்டும். தொடர்ந்து இந்திக்குப் போதுமான முக்கியத்துவத்தை அளிப்பதும் நம்முடைய கடமை என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் நமது வாவுசெலவுத் திட்டத்தில் விபரலேஸ்டு பென்ஷன் போன்ற வசதிகளை அளித்திருக்கிறார்கள். என்றாலும் என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு எந்தவிதமான கிராக்கிப்படி உயர்வும் கொடுக்காததனால் நாட்டில் அவர்களிடையே அதிகுப்பி இருந்து வருகிறது. அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியது அரசாங்கத்தின் பொறுப்பாகும். ஏற்கனவே மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு அளிப்பது போன்ற ஒரு நிலையில் நமது சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் அளிப்பதற்கு ஆகும் செலவில் மத்திய சர்க்கார் ஒரு பங்குத் தொகையை ஏற்றுக்கொள்ளும் பிரிசிடெண்ட்டும் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போதும் கூட மத்திய சர்க்காரிடம் வற்புறுத்தி உதவி பெற்று நம்முடைய சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு உதவி செய்ய நமது அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும். என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு ஊதிய உயர்வு கொடுப்பதனால் செலவு அதிகரிக்குமே என்று எண்ணலாம். இருந்தாலும்கூட அதுவும் ஒரு அவசியமான பிரச்சினியாக இருப்பதனால் இன்னும் ஒரு இருபது, இருபத்தைந்து நாட்கள் பட்ஜெட்டைப்பற்றி விவாதிக்க இருக்கிறோம். அதற்குள் மத்திய அரசாங்கத்திடமிருந்து உதவி பெற்றாவது நமது என்.ஜி.ஓ-க்களுக்கு ஊதிய உயர்வு அளிக்க நமது அரசாங்கம் முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திட்டங்களிலே வேகமான முன்னேற்றத்தின் காரணமாக நம்முடைய வருவாய் கூடியிருக்கிறது என்பதை நம்முடைய வாவு செலவுத் திட்டம் காட்டுகிறது. இந்த வகையில் வருவாய்

2nd March 1964] [திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு]

உயர்ந்திருப்பதற்குக் காரணம் நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை மின்சார வளர்ச்சிதான். மின்சார வளர்ச்சிதான் தமிழ் நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்கு ஒளி தருகிறது என்று கூடச் சொல்லலாம். அந்த வளர்ச்சியின் காரணமாக நம்முடைய தொழில் மந்திரியவர்கள் ஒரு தொழில் அதிபராகவே ஆகிவிட்டார் என்று கூடச் சொல்லலாம். சிறந்த பெரிய தொழில்களை நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்படுத்துவதற்கான முயற்சிகளில் அவர்கள் எடுப்புகிறார்கள். அந்த வகையில் அவர்களே ஒரு போர்டாக இருக்கிறார்கள். 'ஃபாரின் கொலாப்ரேஷன்' மூலமாக என்னென்ன தொழில்களை நம்முடைய நாட்டில் ஏற்படுத்தலாம் என்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எல்லாம் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு என்று முன் எச்சரிக்கையாக ஒரு இண்டஸ்ட்ரியல் பாங்கை இரண்டு, மூன்று வருஷத்திற்கு முன்னாலேயே ஆரம்பித்தார்கள். அதை ரிசர்வ் பாங்க் ஒத்துக் கொள்ளக்கூடாத நிலை இருந்தது. ஆனால் இன்று மத்திய அரசாங்கமே ஒரு மத்திய இண்டஸ்ட்ரியல் பாங்கை ஏற்படுத்தப் போவதாக சம்பந்தில் அறிவித்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்தே இந்த மாநிலம் எவ்வளவு முன்னெச்சரிக்கையாக, முன்மாதிரியாக இருக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். மந்திரிக்குப் புகழ், மாலை பாடினால் அதனால் நன்மை ஏற்படும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்லவில்லை.

“The desire for fame is the last infirmity of a noble man”

அந்த உற்சாகம் அவர்கள் இன்னும் தீவிரமாகச் செயல்படுவதற்கு உதவும். அவர்கள் இன்னும் அதிகமாக வேலை செய்யலாம். அவர்களுக்கு எவ்வளவுதான் சம்பளத்தை உயர்த்தினாலும் அந்த உற்சாகத்தை ஏற்படுத்த முடியாது. பலருடைய புகழ்ச்சிக்கு ஆளாகும் நிலைமை இருந்தால் உற்சாகம் ஏற்படும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் சென்று கொலாப்ரேஷன் மூலம் புதிய தொழில்களை ஆரம்பிக்க வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கால்வணைசிங் பிளாண்ட், செர்விசிங் கார்ப்பரேஷன் போன்றவற்றை எல்லாம் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். இவை மூலம் பெருவாரியான வருமானத்தைப் பெருகிறோம். இவை நம்முடைய ராஜ்ய வருவாயைக் கூட்ட உதவியாக இருக்கிறது. இந்த 3, 4 தொழில்கள் மூலமாக இரண்டு, இரண்டேகால் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நம் முடைய ராஜ்யத்திற்கு வருவாய் பெருகி இருக்கிறது. இன்டைரக்ட் சோர்ஸ் மூலம் வருவாய் கிடைக்கிறது. இன்டைரக்ட் சோர்ஸஸ் என்பது வரியாகவும் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த வருவாய் வியாபாரத்தின் மூலம் பெருகுவதாகும். இந்தமாகிரி இனங்களை மேலும் பெருக்கி நம்முடைய வருவாயை அதிகரிப்பதற்கான முயற்சிகளை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதே சந்தர்ப்பத்தில், இந்த மாநிலத்தில் சிறிய தொழிலாக இருக்கின்ற தீப்பெட்டிக் தொழில் சென்ற இரண்டு வருஷ காலமாகக் கஷ்ட திசையில் இருக்கிறது. உற்பத்தியை மார்க்கட்

[திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு] [2nd March 1964]

பண்ண இப்போது மார்க்கட்டிங் சொசைடியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். எந்தவிதமாக அந்தத் தொழிலுக்கு நிவாரணம் காண முடியுமோ அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்வதில் கொஞ்சம் காலதாமதம் இருக்கிறது. உடனடியாக நிவாரண மளிக்கும் நிலைமை இல்லை. பல்வேறு காரணங்களால் அந்தத் தொழில் நசிந்து வருகிறது. அது பெருவாரியான ஏழை மக்களுக்கு வேலை வாய்ப்புக் கொடுக்கும் தொழிலாகும். ஆகவே, அந்தத் தொழிலுக்கு எக்ஸைஸ் வரியிலிருந்து ஆறு மாத காலத் திற்காவது சலுகை கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். அந்தச் சிறு தொழிலின் மூலம் கோடிக் கணக்கான குடும்பங்கள் வாழ்வதோடு, அரசாங்கத்திற்கும் அதிலிருந்து வருமானம் கிடைக்கிறபடியால் ஆறு மாத காலத்திற்காவது எக்ஸைஸ் டியூட்டியிலிருந்து விலக்குக் கொடுப்பதோடு மார்க்கட்டிங்குக்கும் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

16-ஸ்பிண்டில் சர்க்கா பற்றி கடந்த நாலேந்து வருஷங்களாகச் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அது சீக்கிரமாக உருப் பெற்றால் நெசவாளர்களுக்குச் சற்று உதவியாக இருக்கும். ஜப்பானில் back process (பாக் புராசெஸ்) பூராவையும் பொதுவாக வைத்துக் கொண்டு 16-ஸ்பிண்டில் மூலம் ஆதக்கடிய டெக்ஸ்டைல் புரடக்ஷனை அதிகமாக்கி இருக்கிறார்கள். இதனால் நூல் உற்பத்தி அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஆலைத் தொழிலில் பெருவாரியான லாபம் வருகிறது. ஆலை முதலாளிகள் எக்ஸ்ப்ளாய்டேஷன் செய்வதைத் தடுக்க இது உதவும். கைத்தறி நெசவாளர்களை ஆலை முதலாளிகளிடமிருந்து விடுவிக்க இது ஒரு பேரும் வரப் பிரசாதமாக இருக்கும். இதைச் சீக்கிரத்தில் அமல் நடத்துவதற்கு என்ன கஷ்டம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. இதற்கு வேண்டிய காரியங்களை உடனடியாக ஏற்று நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்திலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் இன்னொரு அம்சம் விலைவாசியைப் பற்றியதாகும். விலைவாசி அதிகமாக ஏறி இருக்கிறது. அதனால் 'ஃபிக்செட்' இன்கம் க்ரூப் பீப்பிள்' மிகவும் சங்கடப்படுகிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் விலைவாசிப் பிரச்சனையைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லும்போது அவர்கள் நடுத்தர மக்களுக்கு ஏதோ நிவாரணம் கொடுக்கப் போகிறார்களோ என்றுதான் நினைத்தேன். ஆனால் நிவாரணம் அளிக்கப்படவில்லை. தீர்வு காண்பதற்கு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் விவாதிக்க கூறியிருக்கிறார்கள். ஒன்று கூட்டுறவுச் சங்கங்களின் மூலமாக உணவுப் பொருள்களைக் கொடுப்பது. 85 லட்சம் ஒதுக்கி வைத்து 50,000 ஜனத்தொகைக்கு மேலுள்ள பிராந்தியங்களில் ப்ரைஸ் ஸ்டேபிலைசேஷன் price stabilisation மூலமும் விலைவாசி உயர்வைத் தடுக்க ஒரு விஜிலென்ஸ் கமிட்டி. மூலம் விலையைக் குறைக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இந்த ஒரு அம்சத்தால் மட்டும் தடுக்க முடியாது. 'ஸ்பெகுலேஷன்' மூலம் அறுவடைக் காலத்தில் குறைவான விலைக்கு வாங்கி, விலை உச்ச கட்டத்தை

2nd March 1964] [திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு]

அடையும் போது அதிக லாபத்தைப் பெறுவது என்ற ஒரு நோக்கத்தை முழுவதும் அல்ல—ஒரளவு தடை செய்கிறது. ஆனால் 'ஓப்பன் மார்க்கெட்டி'-ல் குறைவான விலைக்கு விற்பது என்பது முடியாது. கன்ஸ்யூமர் கோவாப்பரேட்டிவ் சொசைடி என்றாலும் அதன் மூலமும் வியாபாரம்தான் நடக்கிறது. அதற்கு அதிக லாப நோக்கம் இல்லாமல் இருக்கலாமே தவிர, நஷ்டத்திற்கு வியாபாரம் செய்ய முடியாது. ஆகவே, இது விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு நிவாரணம் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறதே தவிர, பூரண சஞ்சீவியாக இது அமைய முடியாது என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். இதில் உயர்ந்த பட்ச விலையையும், தாழ்ந்த பட்ச விலையையும் நிர்ணயித்துக் கொள்வது. அதைக் கண்காணிக்க 'பிரைஸ் விஜிலென்ஸ் செல்' ஒன்றை 'போர்டு ஆப் ரெவின்யூ'-வில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இதை ஒரு ஆலோசனையாக மத்திய சர்க்காருக்கும் கூறுவதாகக் கூறினார்கள். ("price control without price enforcement") இது வந்து ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல், ப்ரைஸ் என்போர்ட்ஸ்மென்ட் உயர்ந்தபட்ச விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நிர்ணயிக்கப்பட்ட விலையை அமூல் நடத்த அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதே பாலிசி "அயர்ன் ட்ரேடிஸ்" (இரும்பு விலையில்) இருக்கிறது. அங்கு ப்ரைஸ் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது, ஆனால் ப்ரைஸ் என்போர்ட்ஸ்மென்ட் இல்லை. சில ரக இரும்பிற்கு பெர்மிட் கிடைக்கும். ஏழு ஆண்டுகள் கழித்துக்கூட பெர்மிட் வருகிறது. ஆனால் அந்த ரக இரும்பு மார்க்கெட்டில் கிடைக்கவில்லையா? கிடைக்கத்தான் கிடைக்கிறது. ஆனால் கண்ட்ரோல் ப்ரைஸ்ஸுக்கு கிடைக்கவில்லை. அது எல்லோருக்கும் தேவையான சாமானும் இல்லை. அன்றாடத் தேவைக்கு உடனுக்குடன் வேண்டி வரும் சாமானும் அல்ல. ரெஸ்ட்ரிக்டட் க்வாண்டிட்டி தான் வேண்டியிருக்கிறது. அது ஒரு 'மானுபார்க்சார்ட் குட்ஸ்', அது வயலில் விளைவதில்லை. 'Factory' மூலம்தான் வரவேண்டியிருக்கிறது. அது ஒரு செய் பண்டம். குறைவான அளவிற்கு வேண்டிய பண்டம். நிறைய ஆட்களுக்குத் தேவை இல்லை. இப்படியிருக்க மாக்கிம்ம் ப்ரைஸை மட்டும் நிர்ணயிப்பது என்ற கொள்கை இதில் எவ்வளவு தூரம் நிவாரணம் அளிக்கும் என்பது யோசிக்க வேண்டிய விஷயம். நம் சர்க்கார் ஒரு பாலிசியைப் பின்பற்று கிறார்கள். எல்லோருக்கும் தேவையான சாமான்களை பூராவும் குறிப்பிட்ட விலைக்கு, தேவையான சாமான்களை குறிப்பிட்ட பகுதியினருக்கு குறிப்பிட்ட விலைக்கு கொடுப்பதால் விலைவாசியை மட்டுப்படுத்தலாம் என்ற கொள்கை. நடைமுறையில் அது நல்ல கொள்கையாக இருக்கிறது. அதைப் பார்த்துத்தான் சகாய விலை டிப்போக்களை ஓப்பன் செய்திருக்கிறார்கள். தேவை ஒரு லட்சம் டன் என்று மதிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இதை இரண்டு லட்சமாக கூட்டலாம். ஒரு லட்சமே வர கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி இருக்க இரண்டு லட்சம் எப்படி வரப்போகிறது என்று நினைக்கலாம். சப்ளைடைஸ் செய்யலாம். எல்லாப் பண்டங் களுக்கும் சப்ளைடைஸ் செய்ய வேண்டும் என்று கூறவில்லை. அரிசியை எடுத்துக் கொண்டால் அதற்கு டன்

[திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு] [2nd March 1964]

ஒன்றுக்கு 75 ரூபாய் வீதம் சப்ஸிடைஸ் செய்து இரண்டு லட்சம் டன் நியாயவிலைக் கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்வதென்றால் நமக்கு மூன்று கோடி ரூபாய் தேவையாகும். இதை யார் கொடுப்பது? நாம் ஒன்றை ஒத்துக்கொள்கிறோம். கொடுக்கக் கூடியவரிடம் இருந்து பெற்று, கொடுக்க முடியாதவனுக்கு கொடுப்பது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறோம். கொடுக்கக் கூடியவரிடம் இருந்து வாங்கி யாரால் கொடுக்க முடியாதோ அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கொள்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறோம். சேல்ஸ் டாக்ஸின் விகிதாசாரத்தை மாற்றியமைத்தால் இந்த மூன்று கோடி ரூபாய் கிடைக்கும். இதை வைத்து நியாய விலைக்கடைகளுக்கு வேண்டி ஏன் சப்ஸிடைஸ் செய்து கொடுக்கக்கூடாது? மூன்று கோடி ரூபாய் செலவானாலும் எந்தப் பகுதியினரிடமிருந்து பெற முடியுமோ அவர்கள் தலையில் வைப்பது. அதை சேல்ஸ் டாக்சில்தான் செய்யமுடியும். புதிய சோரஸ் ஆப் இன்கம் எங்கிருந்து வரப்போகிறது? இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஒன்றுதான் இருக்கிறது. ஆகவே எந்த அம்சத்தில் வைக்கலாம் என்று பார்க்கவேண்டும். புஞ்சை தான்யம் உட்கொள்ளும் பழக்கம் குறைந்து வருகிறது. கம்பு, சோளம், கேப்பை போன்றவற்றைச் சாப்பிடும் பழக்கம் குறைந்து வருகிறது. அதாவது அந்த “பார்மிஸ்” சாப்பிடுவது. ஆனால் பட்டணத்தில் ராகி மால்ட் சாப்பிடுகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆகவே, புஞ்சை தான்யங்களை எப்படி எப்படி ப்ராசஸ் செய்தால் அதை நாகரிகப் பழக்கமாக ஏற்று மக்கள் உட்கொள்வார்கள் என்பதை பரிசீலித்து அதற்கு ஒரு திட்டம் இட வேண்டும். இன்று கம்பு 2½ படி கிடைக்கிறது. தவசம் 30 ரூபாய் என்றிருக்கிறது கோட்டைக்கு. அது கட்டாது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் நெல்லை அரிசிதான் வேண்டுமென்கிறார்கள். மக்கள், நல்ல அரிசி, வெள்ளை அரிசிதான் வேண்டுமென்கிறார்கள். இல்லாவிடில் வயிற்று வலி வந்துவிடும் என்கிறார்கள். புஞ்சை தான்ய விநோச்சலை அதிகப் படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது. அதிகப்படுத்தி என்ன பிரயோசனம்? விலை கட்டுப்படியாக இருக்கவேண்டாமா? கம்பு, சோளம் சாப்பிடும் மனோபாவம் மக்களிடையே பரவவில்லை. இனிமேல் சாப்பிடு என்று சொல்ல முடியாது. கைக்குத்தல் அரிசியைக்கூட சாப்பிடு என்று சொல்ல முடியவில்லை. சொல்ல முடியாது என்கிறார் முதல் அமைச்சர் அவர்கள். வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் அப்படிச் சொல்ல முடியாது என்கிறார்கள். ஆனால் ஒன்று செய்யலாம். எப்படி புஞ்சை தான்ய உணவின் டேஸ்டை அதிகரித்து அவற்றை மக்கள் வாங்கி உபயோகிக்கும் படிச் செய்யலாம் என்பதுபற்றி சர்க்கார் பரிசீலிக்க வேண்டும். புஞ்சை தான்யத்தை எப்படிப் பக்குவம் செய்து அதை மக்கள் விரும்பி வாங்கி உபயோகிக்கும்படிச் செய்யலாம் என்பதுபற்றி சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். Food processing Index-ஐ ரேஷனலைஸ் செய்யவேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கைகள் என்று பொதுவாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய உற்பத்தியைப் பெருக்க நடவடிக்கைகள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விநோச்சல் அதிகரித்திருக்கிறது. மூன்று லட்சம் டன் உபரியாக

2nd March 1964] [திரு. ஏ. பி. லி. வீரபாகு]

இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். நமக்குத் தேவை இன்னும் 10 சதவிகிதம்தான். அந்த அளவிற்குத்தான் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. இவ்வளவு பெரிய பெரிய திட்டங்கள் போட்டும் இதை சமாளிக்க முடியாது என்று சொன்னால் அதை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ரியல் ரிசன்ஸ் என்னவென்று பார்க்க வேண்டும். உற்பத்தி செய்க்கூடிய ஏஜென்ஸியை மாற்றியமைக்க வேண்டும். நலப்பிரபுக்கள் இருந்தார்கள் அவர்கள் உற்பத்தி செய்து வந்தார்கள். இன்று நாம் ஒரு “டான்ஸிஷன் ஸ்டேஜில்” இருக்கிறோம். உழைப்பவனுக்குப் பூர்ண உரிமை கிடைக்கவில்லை. 60-40 என்று சொல்கிறோம். பருத்தி உற்பத்தி தஞ்சை ஜில்லாவில் 11 லட்சம் ஏக்கரில் செய்யப்படுகிறது. அதில் 4 லட்சம் ஏக்கரில் தான் இரண்டு போகம் விளைகிறது. ஏனெனில் 60-40 யாருக்கு என்ற பிரச்சன்தான். மற்றவற்றிலும் இரு போகம் விளைதால் நாட்டிற்கு எவ்வளவோ நன்மை பயக்குமே? இதை சர்க்கார் வலியுறுத்திக் கூறவேண்டும், நிலம் உழப்பவனுக்கே சொந்தம் என்று சொன்னால் சீக்கிரமே அதை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கிக் கொடுத்து விடுவது நல்லது. அந்தக் கொள்கையை ஏற்றுக்கொண்ட பிறகு ஏன் உழப்பவனுக்கே நிலத்தை சொந்தமாக்கிக் கொடுக்கக்கூடாது? எல்லாக் கட்சிகளும் இதை எப்படி தீர்ப்படுத்துவது என்பதில்தான் போட்டி போடுகிறார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே, இது. நிலத்தை உழப்பவனுக்கே சொந்தமாக்கக் கொடுப்பது ரொம்பவும் நல்லது. ‘இந்த அளவு நிலம் உனக்குத்தான்’ என்று வைக்கவேண்டும். இரண்டும்கெட்டான் நிலை இருக்கக்கூடாது. அது உழப்பவனுக்கு சொந்தமாக்கப்படவேண்டும். அல்லது அது நிலச்சுவான்தாருக்கே என்று பகிரங்கமாகக் கொடுக்கவேண்டும். அதில்லாது இரண்டும் கெட்டான் நிலைமை நீடிக்குமானால் எவ்வளவு செலவு செய்தாலும் சீக்கிரம் உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியாது. உரம் ஏராளமாகக் கொடுக்கிறோம் என்கிறார்கள். அதை கட்டுசைத்தான் கொடுக்கிறோம். கடன் வாங்கினால் அதைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் தன்மை விவசாயிகளுக்கு வரவேண்டும் அல்லவா? திருப்பிக் கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருந்தால்தான் அதை ஏற்றுக்கொள்வான். ஃபுல் பைனான்ஸ் ஸ்கீம்ன் மீழ் கடன் கொடுங்கள் என்கிறார்கள். அதை வாங்கினால் மட்டும் போதுமா? எப்படித் திருப்பிக் கொடுப்பது என்ற பிரச்சனை இருக்கிறது. திருப்பிக் கொடுக்கும் அளவிற்கு விளைவு அதிகமாக இருக்கவேண்டும். பெர்டிசைர் போட்டவுடன் அந்த அளவு வந்து விடுகிறதா? ஒரு ஏக்கருக்கு 100 ரூபாய் வரை கல்டிவேஜன் லோன் என்று கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் எந்த விதமான லோனைக் கொடுத்தாலும், அதைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியுமா என்பதைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் அந்தக் கடன்களை விவசாயிகள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். வாங்குகின்ற கடனைத் திருப்பி கொடுக்க முடியுமா என்று பரிசீலனை செய்த பின்னால்தான் விவசாயிகள் கடனை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். அவ் விதம் பரிசீலனை செய்வதற்குக் கூட உரிமை கிடைப்பது என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா? உங்களைக் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறோம். உங்களை பேர்டிலைஸரை அதிகமாகப் பெருக்கி

[திரு. எ. பி. வி. வீரபாகு] [2nd March 1964]

விட்டால் மட்டும் போதுமா? அதை வாங்குவதற்குரிய சக்தி இருக்கவேண்டும், அதற்குரிய விலைவாசி இருக்கவேண்டும். விலைவாசியைப் பார்த்தால் ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னது போன்று உற்பத்தியை பெருக்கவேண்டும் என்றால் அதற்குத் தகுந்தவாறு விலைவாசி இருக்கவேண்டும் என்றால் விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகக்கூடிய விலைவாசியாக இருக்கவேண்டும். அதே நேரத்தில் உற்பத்தியைக் குறைக்கக் கூடிய விலைவாசியாக இருக்கக்கூடாது. மேற்கு வங்காளத்தை எடுத்துக்கொண்டால் 21 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறார்கள். நம்முடைய ராஜ்யத்தை எடுத்துக்கொண்டால், 11 ரூபாய், 12 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டிருந்தால் இது எப்படிப் பொருந்தும் என்று தெரியவில்லை. விலைவாசி உபருகின்ற நேரத்தில் அந்த அளவுக்கு மக்களிடம் பொருளாதார அளவில் ஏற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்து அதற்குத் தக்கபடி செயலாற்றவேண்டும். முக்கியமாக லாண்ட் டெனியூரைப் பொறுத்தவரையில், நிலத்தை தரவாரி பிரிக்கவேண்டியது மிகவும் முக்கியம். எந்தமாதிரியான நிலத்தில் எந்தவிதமான உரம் போடவேண்டும் என்கின்ற ஆராய்ச்சியை மேற்கொள்வதற்கு நம்மிடம் வசதியிருக்க வேண்டும். நைட்ரேட் இருக்கிறது, அதை எல்லா நிலங்களிலும் போட்டுவிட முடியாது. நிலத்தை விரிவான முறையில் தாம் பிரித்து இந்த நிலத்திற்கு இந்த உரத்தைப் போடலாம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் இன்றைக்கு விவசாய டிப்பார்ட்மென்டில் வசதி கிடையாது. எத்தனையோ தரமுள்ள நிலங்கள் இருக்கின்றன. உவர் பூமி இருக்கிறது. அதை பண்படுத்துவதற்காக இதற்கென்று தனியாக வித்துக்கள் கொடுக்கப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த வித்துக்களை எல்லா இடங்களுக்கும் கொடுத்துவிட்டால் எப்படிப் பொருந்தும்? விவசாயிகள் நல்ல முறையில், தெரிந்துகொள்ளுகின்ற முறையில் இந்தவிதமான உரம் இன்னின்ன நிலங்களுக்குப் போடலாம் என்ற அளவில் வகுத்துக்கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும். நிலத்தின் தரத்தை பிரித்து கொடுக்கின்ற முறையில் விவசாய இலாகா செயல்பட்டால் உற்பத்திப் பெருக்குக்கு வழி ஏற்படும் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது). இன்னும் சில விஷயங்கள் பேசவேண்டியிருக்கிறது. சற்று அதிக நேரம் பேசலாம் என்று எண்ணித்தான் இன்று பேசலாம் என்று தீர்மானித்தேன்.

மற்றொன்று, விவசாய உற்பத்தி என்று சொல்லும்போது, நாம் நிலத்தை மட்டும்தான் எப்போதும் நினைவுக்குக் கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் கடல் இருப்பதை நாம் மறந்து விடுகிறோம். கடல் மிகப் பெரிதாக இருக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்தில் கடலோரம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் நாம் இன்று நினைப்பது நிலத்தை மட்டும்தான். இருக்கின்ற தண்ணீர் வசதி போய்விட்டது, இனிமேல் “வெஸ்ட் லிப்ளோயிங் ரிவர்ஸ்” இருக்கிறது, அதைத்தான் இனி பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறோம். இங்கு கனம் அங்கத்தினர் திரு. மகாலிங்கம் அவர்கள் சொன்னார்கள், ‘ப்ரொட்டன் குறைந்து

2nd March 1964] [திரு. ஏ. பி. ஸி. வீரபாகு]

விட்டது, ஆகவே பருப்பைத்தான் இனிமேல் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும்' என்று. பருப்பின் விலைதான் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறதே, ஆகவே அதிலேயே ஏன் கவனம் செலுத்திக் கொண்டிருக்கவேண்டும்? கிராக்கியாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிற பொருளையே திரும்பி திரும்பி ஏன் பார்த்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்? ஃபிஷரிஸ் அலாக்கேஷனை எடுத்துக் கொண்டால் 75 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதிலிருந்து வருமானமே 25 லட்சம் வருகிறது. ஸ்டேட் பண்டி லிருந்து செலவு செய்வது 50 லட்சம் மட்டும் தான். இதைக் கொண்டு நைலான் வலைகள், பாப்லோ படகுகள் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள். இதனால் மட்டும் நம்முடைய உற்பத்தி பெருகிவிட முடியாது. குறைந்த அளவுக்கு இந்தத் துறைக்கு நான்கு அல்லது ஐந்து கோடியாவது ஒதுக்கியிருக்கவேண்டும். ஃபிஷிங் ஹார்பர் வேண்டும் என்று சொல்லி நாலైந்து வருடங்கள் ஆகிவிட்டது. வெறும் பாப்லோ படகுகள் மட்டும் கொடுத்து விட்டால் போதாது. பாப்லோ படகுகள் என்பது வெறும் கட்டு மரங்கள் இருப்பது போலத்தான். கட்டுமரங்களும் 25 மைல் 35 மைல் போகிறது, அதே போன்றதான் இந்தப் படகுகளும் போகின்றன. ஆகவே இதனால் மட்டும் பிஷரிஸ் தரம் உயர்ந்து விடும் என்று சொல்வது பொருத்தமாகாது. பம்பாயில் ஒரு ஸ்தா பனத்தை வைத்திருக்கிறார்கள். இதிலிருந்து 2 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருமானம் வருகிறது. வேறு பல திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் ஜப்பான் முதலிய நாடுகளில் போய்த்தான் பார்க்கவேண்டும். நான் சொல்வது பம்பாயிலே நடைபெறுகிறது. 'பிராவேட் இன்டஸ்ட்ரிஸ்' ஸாகத்தான் நடைபெறுகிறது. நம்முடைய மாநிலத்திலும் எல்லாம் அரசாங்கத்தின் கீழ் தான் நடைபெற வேண்டும் என்ற ஃபிக்ஸ்ட் ரூல் ஒன்றும் நாம் வைத்திருக்கவில்லை. தனிப்பட்டவர்கள் யாராவது நடத்த முன்வந்தால் அவர்கள் கையிலேயே கொடுக்கலாம். இதன் மூலமாக வருடம் ஒன்றுக்கு சுமார் 2½ கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும். ஆகவே இந்த பிஷரிஸ்-க்கு குறைந்த அளவு நாலైந்து கோடி ரூபாயாவது ஒதுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று, மெடிக்கல் அன்ட் ஹெல்த் என்ற தலைப்பில் பப்ளிக் ஹெல்த்துக்காக 2½ கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மெடிக்கல் என்ற இனத்தில் 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதில் விவசாயிகள் அதிகமாக பயன்படுத்தக்கூடியது பிரைமரி ஹெல்த் சென்டர்கள் மூலமாகத்தான். அதில் அதற்கு ஒதுக்கப்பட்டிருப்பது, 30 லட்சம் ரூபாய். அதே நோக்கில் ஈ.எஸ். ஐ-க்கு மட்டும் 63 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கூப்பாடு எங்கே அதிகமாக இருக்கிறதோ அதற்கு அதிகமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனத்தொகை அதிகமாக இருக்கின்ற இடங்களைப் பார்த்துத்தான் நாம் திட்டங்களைப் போடுவதாகச் சொல்லுகிறோம். சமூக நீதியை அந்த முறையில்தான் நிலைநாட்டுகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லுகின்றோம். ஆனால் சமூகத்திற்கு முக்கியமான பிரைமரி ஹெல்த் சென்டருக்கு 30 லட்சம் ரூபாய்

[திரு. ஏ. பி. வி. வீரபாகு] [2nd March 1964]

மட்டும் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றால் அது எந்த அளவுக்கு நியாயமாக இருக்கும் என்பதை அரசாங்கம் பரிசீலிக்கவேண்டும். இதுவரை நாம் வேறு விதமான பழக்கத்தில் வந்துவிட்டோம். இப்போது நமக்கு சமூக நீதி, சமூகப் பொறுப்பு இவைகள் எல்லாம் வந்திருக்கின்றன. அதற்கு ஏற்றவாறு ஷிப்ட் செய்ய வேண்டும். ஹெல்த் சென்டர்தான் மிகவும் முக்கியம், அதுதான் ஜனங்களுக்கு மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்றெல்லாம் நாம் பேசுகிறோம், சட்டசபையில் அதைப்பற்றி விவாதிக்கிறோம். இருந்தும் தார் ரோடுக்கு 60 லட்சமும், சம்பளத்திற்காக 1½ கோடியும் கொடுக்கிறோம் என்றால் என்ன பிரயோசனம் கிடைக்கும்? ப்ரிவெண்டிவ் நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும், காலரா தடுப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று சட்ட மன்றத்தில் மணிக்கணக்காக கேள்வி போடுகிறோம், ஆனால் போதுமான அளவுக்கு நிதி ஒதுக்காமல் எந்த நடவடிக்கையை மேற்கொள்வது? ஆகவே இதைப்பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக ஆலோசனை செய்து பார்த்து, ரீ-அப்ராப்ரியேஷன் கொண்டு வருவார்கள் என்று எதிர்பார்த்துக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Each hon. Member can take ten to fifteen minutes for his speech.

(திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர் தலைமை)

* புலவர் கா. கோவிந்தன்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் எத்தனையோ பட்ஜெட்களை அளித்திருக்கிறார்கள் என்றாலும் இந்த பட்ஜெட்டுக்கு ஒரு தனிச் சிறப்பு இருக்கிறது. இருபத்தைந்து ஆண்டு காலமாக அமைச்சரவையில் அமைச்சராக இருந்து பணிபுரிகின்ற வாய்ப்பு நமது இப்போதைய முதலமைச்சர் அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த மன்றத்தில் இருந்த எத்தனையோ முதலமைச்சர்கள் எத்தனையோ அமைச்சரவையை அமைத்திருந்தாலும், அவர்களில் சிலர் இந்த உலக வாழ்விருந்தே மறைந்து விட்டார்கள், சிலர் அரசியல் வாழ்விருந்து அறவே மறைந்துவிட்டார்கள், சிலர் அரசியல் துறவரம் பூண்டு விட்டார்கள் . . . ஆனால் "Men may come and men may go, but I go on for ever" என்ற ஆங்கிலத் தொடர்போலவும்,

"எல்லாம் புறனும் தான் கண்டு, தன்புறம்
காண்போர்க்குக் காண்பு அறியாதே"

என்ற தமிழிலக்கியத் தொடர்போலவும், 25 ஆண்டு காலமாக அமைச்சரவையில் நிலையான இடம்பெற்று இருந்து முதல் பட்ஜெட்டை இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுக்கின்ற வாய்ப்பு முதல் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இப்போது கிடைத்திருக்கிறது. அந்த மதிமச்சியில் இந்த பட்ஜெட்டை அளித்திருக்கிறார்கள். இந்த பட்ஜெட்டை அமைப்பதற்கு முன்னால் தமிழகத்தில் நகரமன்றத் தேர்தல்கள் எல்லாம் நடந்து முடிந்திருக்கின்றன. தேர்தல் முடிவுகளைப்பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்கள், "நகரத்தில் படித்தவர்கள்

2nd March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அளித்திருக்கின்ற பதில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அரசியல் வாழ்வு சீர்குழையத் தொடங்கி விட்டது” என்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். நகரங்களில் படித்தவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்றால், சென்னை மாநகரத்தில் படித்தவர்களை உருவாக்குகின்ற பல கல்லூரிகளும், கல்லூரிகளை இயக்குகின்ற பல்கலைக் கழகமும் இருக்கின்றன; ஆகவே இந்த மாநகரத்தில் இருக்கின்ற மக்கள் அளித்த தீர்ப்பு மற்ற நகர மன்றங்கள் அளித்த தீர்ப்பைவிட சிறப்புடையது ஆகும். இந்த மாநகரம் அளித்திருக்கிற முடிவு, “காலைச் சூரியன் தோன்றி விட்டான், ஏ! காலை மாட்டுக்காரா! பூட்டு வண்டியை, ஓடு நகரை விட்டு” என்பதாகும். அந்த நிலையிலே இந்த பட்ஜெட்டை நமது முதலமைச்சர் அளித்திருக்கிறார். இந்த பட்ஜெட்டை அளிப்பதற்கு முன்னால் தமிழ் நாட்டில் இருந்த சூழ்நிலையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஐந்தாண்டுத் திட்ட ஆய்வு உரையிலே பலர் பல கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே அளித்திருக்கிறார்கள். எனக்கு முன் பேசிய கனம் உறுப்பினர் திரு. விரபாகு அவர்கள் எனக்கு மிக்க வேலையை வைக்கவில்லை. எதிர்த் தரப்பிலிருந்து என்ன சொல்லவேண்டுமோ அவ்வளவையும் சொல்லியிருக்கிறார். விவசாயிகள் நிலையைத் தெளிவாக எடுத்து உரைத்திருக்கிறார். “விவசாயிகளுக்கு உர வசதி செய்து தந்திருக்கிறோம், விதை வசதி செய்து தந்திருக்கிறோம், பாசன வசதி செய்து தந்திருக்கிறோம், கடன் வசதி செய்து தந்திருக்கிறோம்” என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். “நாங்கள் திட்டக் குறிக்கோளில் பணச் செலவில் மிக மிக முன்னேறியிருக்கிறோம், குறிக்கோளை விட அதிக அளவு முன்னேறியிருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் சாதனைகளில், கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் உணவு உற்பத்திச் சாதனை எந்த அளவில் இருக்கிறது என்று பார்த்தால் 1½ லட்சம் டன் குறிக்கோளை விடக் குறைவு. இதற்குக் காரணம் என்ன? மந்திரிகள் தங்களுடைய உரையில் என்ன சொல்லியிருக்கிறார்கள்? ‘இது வானம் பார்த்த பூமியாக இருக்கிறது, பருவ மழை கோளாறு செய்கிறது, அதனால் குறைவு’ என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதனை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். இந்த நாளில் விஞ்ஞானம் முன்னேறியிருக்கும்போது பேசுவதா இது? 10-20 ஆண்டுகளுக்கு முன்—எனக்கு நினைவு இருக்கிறது—பருவ மழை தவறும்போது ஊரில் உள்ள பெண்களெல்லாம் கூடித் தெருத் தெருவாக அழுது கொண்டே சென்று ‘அம்மா, அரிசி போடு, மழை பெய்யவேண்டும், ஏரி பெருகவேண்டும், குளம் பெருகவேண்டும்’ என்று அரிசி பிச்சைபெடுத்துச் சென்று ஏரியில் பொங்கலிட்டு மாரடித்துக் கொள்வார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலைக்கு அரசாங்கம் செல்லத் துணிகிறதா? பருவ மழைதான் காரணமா என்று எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். ஏதேதோ சொன்னார்கள், அதெல்லாம் அல்ல காரணம். உழவனுக்கு நல்ல உரம் வேண்டும் என்று சொன்னால் அவனிடம் காசு இல்லை என்றால் கடன் பட்டாவது வாங்குவான். நீர் இல்லை என்றால் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தியாவது நீரைக் கொண்டு வந்துவிடுவான். ஆனால் உற்பத்தியாகிற பொருளுக்குத் தக்க விலை கிடைக்கவேண்டும் என்ற உறுதி இந்த நாட்டில்

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [2nd March 1964]

இல்லை. இரண்டு ஆண்டுகளாக சர்க்காரின் தவறான கொள்கை காரணமாக உழவனுக்கு உறுதியற்ற நிலை இருக்கிறது. உழவன், தான் உற்பத்தி செய்த பொருளை மார்க்கெட்டுக்குக் கொண்டு செல்லுகிற தோரத்தில் இந்த நிலைக்கு அந்தப் பொருள் விற்கும் என்ற உறுதி இல்லை. உற்பத்தி செய்ய செலவு செய்த அளவில் பாதி அளவு கூடக் கிடைக்கும் என்ற நிலையையும் சர்க்கார் உண்டாக்கவில்லை. அவர்கள் “வாலண்டரி ப்ரொக்யூர்மெண்ட்”, “கம்பல்சரி ப்ரொக்யூர்மெண்ட்” என்று அறுவடை காலத்தில் கொண்டு வந்து, உழவனை ஒன்றும் இல்லாத நிலைமைக்கு ஆளாக்கி யிருக்கிறார்கள். எப்படி உற்சாகம் வரும்? நீர் வளம் இருக்கிறது, உர வளம் இருக்கிறது, கடன் வளம் இருக்கிறது, ஆனால் உள்ளத்தில் வளம் இல்லை. இதைச் சர்க்கார் உணரவேண்டும். தங்களுடைய தவறான பாதை, தவறான போக்கு ஆகியவைகளின் காரணமாக இந்த நிலை உண்டாகியிருக்கிறது என்பதை சர்க்கார் உணர வேண்டும். அது தீர இப்போது பட்ஜெட்டில் ஏதாவது வழிவகை செய்திருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் நிச்சயமாக இல்லை. விவசாயிகள் விற்கும்போது தக்க நிலை கிடைக்கவேண்டும் என்று திட்ட விவாதத்திலே சொன்னார்கள். இப்போது எனக்கு முன் பேசிய கனம் உறுப்பினர் தெளிவான முறையில் எடுத்து விளக்கி யிருக்கிறார், எப்படிப் பலன் கிடைக்கும்?

அடுத்து, திட்டத்திலே குறிக்கோளைவிட முன்னேறியிருக்கிறோம் என்று சொல்லி அதற்கான காரணம் சொன்னார்கள். என்ன காரணம் சொன்னார்கள்? சரியான நிர்வாக யந்திரம் இருக்கிறது என்களிடத்தில், நிர்வாக யந்திரம் நல்ல முறையில் பணி புரிகிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் யந்திரத்தின் மன நிலையை இந்த சர்க்கார் உணரவில்லை. தமிழ் தூணில் ஒரு அரசனை “உன்னிடத்தில் பணி புரிகிற ஊழியர்களும் வரகு விளைகிற புன்செய் நிலமே உடைய வறியர்களாக இல்லாமல் கரும்பும் நெல்லும் விளையும் நன்செய் நிலம் உடைய செல்வர்களாக இருக்கக் கூடிய முறையில் அவர்கள் நிலையை உயர்த்துவாயாக” என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அந்த அளவுக்கு உள்ள நிலை இருக்கவேண்டும். அந்த நிலையை உணராத அரசின் ஆட்சி நன்றாக அமையாது. இந்த சர்க்கார் நல்ல முறையில் இயங்க, இருக்கக் கூடிய பணியாளர்கள், சர்க்கார் நல்ல முறையில் வாழவேண்டும் என்ற ஊக்கத் தோடு பாடுபட அந்த உள்ளத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்களா? ஊழியர்கள் துக்க வாரம் கொண்டாடுனார்கள், அல்லது கொண்டாடக் காத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏதாவது இந்த சர்க்கார் செய்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லவே இல்லை. ஏதற்காக இந்த பட்ஜெட்டைப் பாராட்டுவது? அடுத்தடுத்து பல சமூகக் காப்புகளைச் செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஒன்றொன்றாக எடுத்துப் பாருங்கள். ஒருவன் இறந்துவிட்டால் அவன் குடும்பம் அவனுடைய ஓய்வு கால ஊதியம் பெற 20 ஆண்டுகாலம் பணியாற்றவேண்டும் என்ற கட்டுப்பாட்டைத் தளர்த்தி 5 ஆண்டுகளாக இருக்கவேண்டும் என்று செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது எந்த அளவுக்குப் பயன் தரும்?

2nd March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

இதனால் எத்தனை பேர்கள் பயன் பெறுவார்கள்? இதனால் எத்தனை லட்சம் ரூபாய் சர்க்காருக்குச் செலவு ஆகப்போகிறது? இதற்கான புள்ளிவிவரம் கொடுக்கவில்லை. எட்டாளவில் எடுத்துக் காட்ட உபயோகமாக இருக்குமே தவிர, எந்த அளவில் ஊழியர்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் என்று தெரியவில்லை. எனது தந்தையார் வைதீக எண்ணம் உடையவர்; ஏகாதசிக்கு மறுநாள் துவதசி அன்று 60 பதார்த்தங்கள் வைத்துச் சாப்பிடவேண்டும் என்று சொல்லுவார். என்ன பதார்த்தங்கள் என்று கேட்டால் பிரண்டை சுண்ணாங்கி, கொடுதலைக்காய் சுண்ணாங்கி, கரிவேப்பிலை சுண்ணாங்கி, கொத்துமல்லி சுண்ணாங்கி, புளியங்காய் சுண்ணாங்கி என்று சொல்லிக்கொண்டே போவார். இப்படி 60 பதார்த்தங்கள் என்று அடுக்கடுக்காகச் சொல்லப் பயன்படுவதைப் போல சமூகப் பாதுகாப்புகள் என்ற முறையில் சொல்லப்பட்டிருப்பனவும் உள்ளன. அவை அந்த அளவுக்குத்தான் இருக்கின்றனவே யொழிய, நல்ல முறையில் பயன் விளையக்கூடிய, பொது அளவில் பயன்தரத் தக்கதாக, பெருவாரியாகப் பயன்தரத் தக்கதாக இல்லை. ஒய்வு ஊதியம் அடிப்படையில் 20 ரூபாய் என்று இருக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவில் எத்தனை பேர்கள் பயன்பெற முடியும்? முதியோர் உதவியைச் சொன்னார்கள். 62,000 பேர்கள் இந்த உதவியைப் பெறுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். ஊருக்கு 4-5 கிழங்கள் இருக்கின்றன. ஊருக்கு 4-5 கிழங்கள் உதவியைப் பெறும் நிலை இருந்தும், மாநிலம் முழுவதற்கும் 62,000 பேர்களுக்குத்தான் அதுவும் பயன் தருகிறது.

ஐந்து கல்லூரிகள் என்று சொன்னார்கள். “ஆரம்பப் பள்ளிகளைத் துவக்கிவிட்டோம், உயர் நிலைப் பள்ளிகளைத் துவக்கிவிட்டோம்” என்று சொன்னார்கள். அதற்கு ஏற்ற வகையில் இந்த ஐந்து கல்லூரிகளை எத்தனையோ ஆண்டுகளுக்கு முன்னரேயே துவக்கியிருக்கவேண்டும். அப்போது தவறியதை இப்போது செய்ததற்காக எப்படிப் பாராட்ட முடியும்? மதுரையில் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். 2,000 ஆண்டு களுக்கு முன்னரே பல்கலைக் கழகம் இருந்த இடம் மதுரை. அந்த இடத்தில் இப்போது பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கப்படும் என்றால் அது பாராட்டுக்குரியது என எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அமைச்சர் அவர்கள் இதையெல்லாம் அடுக்கு அடுக்காகச் சொல்லி விட்டால் ஆளும் கட்சிக்காரர்கள், ‘பார், பார்’ என்று எடுத்துக் காட்டட்டும் என்று சொல்லப்பட்ட புள்ளிவிவரங்கள்தான் இவை. திருநெல்வேலியில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி. எனக்கு முன்னே பேசிய நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்போது தாலாகாவிற்கு ஒரு மருத்துவ மனை இல்லை. ஒவ்வொரு தாலாகாவிலும் 3000,000 மக்கள் இருக்கிறார்கள். 400,000 மக்கள்கூட இருக்கிறார்கள் சில இடங்களில். ஒரு தாலாகா தலைநகரத்தில் ஒரு மருத்துவ மனை என்ற நிலை இன்னமும் ஏற்படவில்லை. அந்த மருத்துவ மனைக்கு ஒரு டாக்டர் அல்லது இரண்டு டாக்டர் தேவை இருக்கும். 200,000 மக்களுக்கு ஒரு டாக்டர் என்ற முறையில்கூட நடைமுறையில் இல்லை. டாக்டர்கள் ஆயிரம் ஆயிரமாகத் தயாரிக்க

[புலவர் கா. கோவிந்தன்] [2nd March 1964]

வேண்டியிருக்கும்போது அதைச் செய்யாமல் விட்டு விட்டு 200 பேர்களைத் தயாரிக்க திருநெல்வேலியில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி துவக்கத் திட்டமிட்டு விட்டோம் என்றால் எப்படிப் பாராட்ட முடியும்? எப்போதோ செய்ய வேண்டிய வேலையை செய்யத் தவறியிருக்கிறார்கள். சர்க்கார் செய்யத் தவறிய கடமைகளை, செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் செய்யவில்லை என்று எடுத்துக் காட்ட அதனை ஆளும் கட்சியிலும் எதிர்க்கட்சியிலும் இருக்கிற தொழர்கள் இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தவேண்டுமேயொழிய, அதைச் செய்து விட்டார்கள், இதைச் செய்து விட்டார்கள் என்று பாராட்டவேண்டியதில்லை என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்த பட்ஜெட்டை எந்த முறையில் பாராட்டுவது? இது என்ன வருவாய் பெருகிய பட்ஜெட்டா? பற்றாக்குறை பட்ஜெட், பற்றாக்குறையைப் போக்க புதிய வரி ஏதும் போடவில்லை என்றும், அதனால் தான் பற்றாக்குறை என்று கூறவும் கூடும். ஆனால், இந்த நாட்டிலே பெருவாரியான வரிகளைப் போட்டு பெருவாரியாக இருக்கிற உழவன் இடுப்பை ஒடித்தா யிற்று. அடுத்து இருக்கிற தொழில் நெசவுத் தொழில். இப்பொழுது நெசவாளி செய்கிற தொழிலில் அவனுக்கு அரை வயிற்றுக்குத்தான் கஞ்சி கிடைக்கிறது. உழவனுடைய மானத்தைக் காக்கிற அந்தத் தொழிலின் இடுப்பை ஒடிக்கிற விதத்தில் இப்பொழுது வரி போடப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலையில் எப்படி இந்த பட்ஜெட்டைப் பாராட்ட முடியும்?

புதுப் பணிகள், செல்வம் தரக்கூடிய பணிகளுக்குச் செலவழிக் கப்படுவதினால் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் என்று சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். புத்தகத்தின் கடைசியில் 200-க்கு மேற்பட்ட புதிய திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. வரிசையாக அவைகளைப் படித்துப் பாருங்கள். அந்தப் புதிய பணிகளில் பயன் தரக்கூடிய பணி ஏதாவது இருக்கிறதா? எனக்கு முன்னால் பேசிய ஒருவர் சொன்னார், 1,000 கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் தந்துவிட்டு, 35 கோடி ரூபாய்க்கு வரி போடுகிறார்கள்; ஆண்டு ஒன்றுக்கு 7 கோடி ரூபாய் வரி போட்டுவிட்டார்கள் என்று பேசினார்கள் என்று எங்கள் மீது குற்றம் சாட்டினார். திட்டம் நிறைவேற்று வதற்கு வருவாய் என்று சொன்னவுடனேயே சர்க்காருக்குத் தெரிவது வரிதான். வரி போடவில்லை என்று ஒரு நண்பர் சொன்னார். வரி போடுவதற்கு இனி இடமில்லை, அந்த அளவுக்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள் ஆட்சியில் இருப்பவர்கள். வரி தாளு வருவாய்? “இயற்றலும், ஈட்டலும்” என்றுதான் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. “செய்க பொருளை” என்றுதான் சொன்னார் திருவள்ளுவர். பொருளைச் செய்யுங்கள், அதற்கு என்ன வழி? அப்படிப்பட்ட வழிவகைகள் செய்யப்படவில்லை. உழுவலனுடைய இடுப்பை ஒடிக்கிற பட்ஜெட், நெசவாளனுடைய இடுப்பை ஒடிக்கிற பட்ஜெட், பற்றாக்குறை பட்ஜெட், புதிய வரி போட்டிருக்கிற பட்ஜெட், இந்த பட்ஜெட்டை எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் நாங்கள் நாட்டுக்கு ஏற்ற பட்ஜெட் அல்ல என்றுதான் கூற வேண்டும்.

2nd March 1964] [புலவர் கா. கோவிந்தன்]

பட்ஜெட்டில் கண்டிருப்பது இன்னொன்று. எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைப்பற்றி அவர்களே பட்ஜெட் உரையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 100-க்கு 83 பேர்கள் ஏற்கனவே இருக்கிற திட்டத்தின்படி இலவசக் கல்வி பெறுகிறார்கள். இந்தச் சலுகை பெறாதவர் மற்றவர்கள் எத்தனை பேர்? 100-க்கு 17 பேர்கள் தான் அந்த வகையில் இருக்கிறார்கள். அவர்களே இதைச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள்? பெரிய முதலாளிகளிடம் பணி புரிபவர்கள், பெரிய ஆலைகளிலே பணி புரிகிறவர்கள், ஆலையரசர்கள் ஆகியோர்கள்தான். இவர்களுக்கு வசதியுள்ளவர்களுக்கே மறைமுகமாக மேலும் வசதி செய்து கொடுக்கப்படுகிறது. அதனால் ஏழை உழவன் குடும்பத்திற்கோ, ஏழை நெசவாளன் குடும்பத்திற்கோ, ஏழைத் தொழிலாளியின் குடும்பத்திற்கோ துணை புரியக்கூடிய திட்டம் இதுவல்ல. என்றாலும் இதை வரவேற்கிறோம். ஆனால், இதைக் காட்டி ஏழைகள் பயனடையக்கூடிய திட்டம் என்று கூற வேண்டாம். எந்த வகையில் நோக்கினாலும், பணக்காரர்களை வாழவைக்கக் கூடியதாகவும், ஏழைகளை மேலும் ஏழைகளாக ஆக்கக்கூடியதாகவும் தான் அமைந்திருக்கிறது இந்த பட்ஜெட். சோஷலிஸ சமுதாயம், புலனேசுவரத்தில் சொல்லப்பட்ட சோஷலிஸத்தை உருவாக்குகிற பட்ஜெட் என்ற வார்த்தைகளில் பொருள் இல்லை. அதற்கு இந்த பட்ஜெட் பொருந்தாது. ஆகவே, இது ஏழைகளை மேலும் அறிக்கக்கூடிய, தொழிலாளிகளை மடிய வைக்கிற பட்ஜெட்டே ஒழிய, வேறு ஆக்கம் அளிக்கவல்ல பட்ஜெட் அல்ல என்று கூறி, எனது கருத்துரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்: தலைவர் அவர்களே, தூத்துக்குடி மெம்பர் ஸ்ரீமான் ஏ. பி. வி. வீரபாகு அவர்கள் சொன்னது போல, ஒரு வேளை பேசுவதற்கு திறனற்றுப் போனாலும், கேள்வி மேட்பதற்குத் திறனற்றுப் போனாலும், கடமையின் காரணமாக ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்கு நான் ஆசைப்படுகிறேன். நமது மாநில முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன்.

சீன ஆக்கிரமிப்பின் காரணமாக நமது நாட்டில் பலவிதமான சிக்கல்கள் ஏற்பட்டபொழுது, உள்நாட்டுப் பாதுகாப்பையும் பொது நிர்வாகத்தையும் பல வழிகளிலும் திருப்திகரமாகச் செய்வதற்கு பல முறைகளை நமது மாநில அரசாங்கம் கையாண்டிருக்கிறது. அதை நாங்கள் வரவேற்கிறோம். தேசிய நெருக்கடியின் காரணமாக நாட்டிலுள்ள மக்கள் “யுத்தம், யுத்தம்” என்று பயப்படக்கூடாது, நாட்டிலுள்ள மக்கள் சுபிட்சமாக வாழவேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு நமது நாட்டிலுள்ள பஞ்சாயத்துகளும், மஞ்சாயத்து யூனியன்களும் பலவிதமான விவசாயத் திட்டங்களைத் தீட்டி, நாடு முன்னேறக்கூடிய பல முக்கியமான காரியங்களைச் செய்கொண்டிருக்கின்றன. அதற்காகவும் நான் இந்த சர்க்காரை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்] [2nd March 1964]

சமூகப் பாதுகாப்புத் திட்டத்தை நான் மனமார வரவேற்கிறேன், ஆதரிக்கிறேன். ஆனால் அந்தத் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறவில்லை என்று சொல்லும்பொழுது இந்த சர்க்காருக்கு எந்தவிதமான வருத்தமும் வராது என்ற நோக்கத்தோடு ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். எங்கள் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த அளவில், கன்னியாகுமரி மாவட்டம் சென்னை யோடு இணைந்த பின்னர், திரு-கொச்சியில் இருந்து இங்கு வந்த வர்களுக்கு, சில நபர்களுக்கு, இன்னும் பென்ஷன் கிடைக்கவில்லை. அவர்களில் ஒரு சிலர்கூட இறந்துவிட்டார்கள் என்று சொல்லும் பொழுது உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். இந்த நிலை மாற வேண்டும். சர்க்கார் அதற்கான சகல நடவடிக்கைகளையும் எடுக்கவேண்டும் என்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டும்.

வயோதிகர் பென்ஷன் என்று சொல்லும்பொழுது, வயோதிகர் யாரும் பென்ஷன் வேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. சும்மா உறங்கிக் கிடந்தவனைக் கூப்பிட்டு, 'அப்பா, உனக்கு சாப்பாடு இருக்கிறது' என்று சொல்லிவிட்டு, பிறகு இல்லை என்று சொல்வது போல பென்ஷன் கொடுத்துவிட்டு, பிறகு பென்ஷன் இல்லை என்று சொன்னால், மக்கள் மனது எந்த நிலையில் இருக்கும் என்று சிந்தித்துப் பாருங்கள். அடுத்து அவர்களைக் கேட்டால் காங்கிரஸ் சர்க்கார் செய்யும் அநீதி என்று சொல்லுகிறார்கள். அதைக் கேட்டு நமது அருகாமையில் உள்ள எதிர்க்கட்சித் தோழர்கள் 'பார்த்தாயா? காங்கிரஸ் கட்சிக்காரர்கள் உங்களுக்குச் செய்யும் சேவையை? இதை மறந்துவிடக் கூடாது, இனிமேலாவது காங்கிரஸ் கட்சிக்கு வோட்டுப் போடுவதைவிட்டு, எங்களைப் போன்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழக நண்பர்களுக்கு வோட்டுப் போடவேண்டும்' என்று அழகாக தூர்ப்பிரசாரம் செய்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்ற வேண்டும். ஒருவேளை, வயோதிகருக்கு பென்ஷன் கொடுக்காமல் திருந்தாலும் கவலை கிடையாது. ஆனால், ஒரு முறை கொடுத்து விட்டால் அதை எடுக்கக்கூடாது. கொடுப்பதற்கு முன்னமேயே நல்ல முறையில் சிந்தித்து, சீர்தூக்கி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும். கொடுத்துவிட்டு இல்லை என்று சொல்லுவது அவ்வளவு உசிதமாக எனக்குப் படவில்லை என்பதை நம்முடைய காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு நான் சமர்ப்பிக்கிறேனே ஒழிய வேறு ஒன்றுமில்லை. நான் வீட்டில் இருக்கும் பொழுது வயோதிகர்கள் பலர் என்னிடம் வந்து புகார் சொல்லுகிறார்கள். அதை இந்தச் சபையில் விசேஷமாக முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டிய மாபெரும் பொறுப்பும், கடமையும் எனக்கு உண்டு. அதற்காகத்தான் நான் இதை இங்கே சொல்லுகிறேன்.

இந்த அரசாங்கத்திலே ஜனநாயக சோஷலிஸத்திற்கு வாய்ப்பு என்று அழகாகச் சொல்லுகிறார்கள், அதை நான் வரவேற்கிறேன், பெருமைப்படுகிறேன். நாட்டில் உள்ள மக்கள் எல்லோருக்கும் எந்தவிதமான ஜாதிமத வித்தியாசமும் இல்லாமல் சமவாய்ப்பு அளிக்கவேண்டும் என்பது நம்முடைய சர்க்காரின் கருத்து.

2nd March 1964] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அந்தக் கருத்துத்தான். நான் ஏதோ இதுபற்றிக் குறை கூறுகிறேன் என்று வருத்தப்படக் கூடாது ஸ்ரீமான் கக்கன் அவர்கள். கடந்த தேர்தல் காலங்களில் ஒருவேளை மதுரை, திருநெல்வேலி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்கள் நீங்கலாக இருக்கலாம், மற்ற மாவட்டங்களில் உள்ள ஹரிஜனங்கள் அத்தனை பேர்களும் காங்கிரஸுக்கு எதிராகப் பிரசாரம் செய்தார்கள், வோட்டு அளித்தார்கள் என்று சொல்லும்பொழுது அவர்கள் வருத்தப்படமாட்டார்கள் என்று நினைக்கிறேன். 'ஏன் அய்யா, காங்கிரஸ் சர்க்கார் உங்களுக்கு மாடு வாங்கித்தந்தது, உங்களைப் படிக்க வைத்திருக்கிறது, உங்களுக்கு கட்டிடம் கட்டித் தந்திருக்கிறது, அதைச் செய்திருக்கிறது, இதைச் செய்திருக்கிறது அப்படியிருக்கும்பொழுது காங்கிரஸ் சர்க்காருக்கு நீ ஏன் அநீதியாக நடக்கிறாயே?' என்று கேட்டால், அவன் ரொம்ப அழகாகச் சொல்லுகிறான். 'பண்டைக் காலத்தில் எங்களுக்கு எழுதப் படிக்கத் தெரியாமல் இருந்த காலத்தில் சர்க்கார் அநியாயமாக எங்களிடமிருந்து வாங்கிக் கொண்ட பணத்தை இப்பொழுது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் நாங்கள் காங்கிரஸ் காரர்களுக்கு எதற்காக வோட்டுப் போடவேண்டும்?' என்று ரொம்ப நிசாரமாகப் பேசுகிறார்கள். இந்த நிலவரம் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. நாகர்கோவில் முனிசிபல் தேர்தல் கழிந்தவுடனேயே வோட்டு எண்ணிக்கைக்கு ஒரு நாளைக்கு முன்னால் அழகாக ஒரு சொப்பனம் கண்டேன். அது என்னவென்றால் திரு. கக்கன்ஜி அவர்கள் எங்கள் வீட்டிற்குள்ளே விட்டை இடித்து உள்ளே வந்துள்ளீர்கள். 'என்ன அய்யா இது, நீங்கள் போலீஸ் மந்திரியாயிற்றே, அநியாயமாக உள்ளே வந்துவிடலாமா?' என்று கேட்டதற்கு 'ஒன்றும் இல்லை, பயப்படவேண்டாம், நான் சரிபண்ணுவதற்குத் தான் வந்திருக்கிறேன்' என்று சொன்னார். பிறகு விழித்துக் கொண்டு பார்க்கிறேன். எண்ணிக்கை நடக்கிறது—கக்கன்ஜி அவர்கள் மன்னிக்க வேண்டும்—ஹரிஜனங்கள் வாழ்கின்ற இடங்களில் ஒரு வார்டில் கூட காங்கிரஸ் ஜெயிக்கவில்லை. இந்த நிலை மாற வேண்டும். காங்கிரஸ் சர்க்கார் நாட்டிலுள்ள மக்களுக்கு என்னவெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள், சர்க்கார் அவர்களிடமிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கிறது என்பதையெல்லாம் அவர்களுக்கு எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்பொழுது கக்கன்ஜி அவர்கள் ஹரிஜனங்களைப் பார்த்து 'நன்றி கிடையாது' என்று சொல்லியிருக்கிறார். அதே மாதிரி நான் சொல்ல முடியாது, சொல்லுவதற்கு அவசியமில்லை. அவர்களுக்குத் தான் சொல்லுவதற்கு பொருத்தமும் திறமையும் உள்ளது. திருநெல்வேலி, மதுரை, இராமநாதபுரம் ஹரிஜனங்கள் இம்மாதிரி நிலையில் இல்லை. ஆனால், இதர இடங்களில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது.

எனது தொகுதியில் நிறைய அரிஜனங்கள் இருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியை ஆதரிப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியை ஆதரிப்பவர்களும் இருக்கிறார்கள். ஆனால் சில

[திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்] [2nd March 1964]

அரிஜனங்கள் தெம்பு பிடித்து, பேசத் தகாத வார்த்தைகளை யெல்லாம் பேசி வருகிறார்கள் என்பதை நினைக்கும்போது நான் வருத்தப்படுகிறேன். இதைக் கூறுவதற்குக் காரணம், அவர்களுக்கு சட்டபூர்வமாக ஒரு நல்ல வழி கற்பிக்க வேண்டும் அப்படி அவர்களுக்கு ஒரு சரியான பாடம் கற்பிக்கவேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள்.

மதுரையில் ஒரு பல்கலைக்கழகம் ஏற்படுத்தப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மேலும், நமது மாநிலத்தில் ஐந்து கல்லூரிகள் அமைக்கப்போவதாகவும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையும் நான் வரவேற்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அங்கு படித்தவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகம். ஆனால் அங்கே ஒரு ஹிந்துக் கல்லூரியும் ஒரு கிருஸ்துவக் கல்லூரியும் தான் இருக்கிறது. அது போதாது. அந்தப் பட்டியலில் எங்கள் மாவட்டத்தையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சர்க்காரைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, புதிய வேலைத் திட்டங்களைப்பற்றிச் சொல்லும்பொழுது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் அம்பாசமுத்திரம் தாலுகாவிலுள்ள கடனா நீர்த்தேக்கத்தை எடுத்துக் கொள்ளப் போவதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதே போன்று, எங்கள் மாவட்டத்திலும் சில நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்டவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சென்னை மாநிலத்திலே தண்ணீர் ரொம்பவும் அபரிமிதமாக உள்ள மாவட்டம் கன்னியாகுமரி மாவட்டம்தான். திருவாங்குரை மகாராஜர்கள் ஆண்ட காலத்தில் ஓரிரண்டு திட்டங்களை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் இரண்டு, மூன்று திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட வேண்டியிருக்கின்றன. குறிப்பாக, மாம்பழத்துறை ஆறு திட்டத்தை எடுத்துக்கொண்டால், தக்கலை முனிசிபல் எரியாவி லுள்ள ஜனங்களுக்குக் குடி தண்ணீர் கிடைப்பதுடன் விவசாயத் திற்கும் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இதைச் சென்ற ஆண்டு பட்ஜெட் உரையிலேயே நான் குறிப்பிட்டேன். அதன்மீது எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அகஸ்தீசுவரம் தாலுகாவில் பழையாறு என்ற நதி ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. மழை காலத்தில் கரை புரண்டு தண்ணீர் ஓடுகிறது. அந்தத் தண்ணீரை இரண்டு மூன்று இடங்களில் அணைக்கட்டுப் போட்டுத் தடுத்தால் வறண்ட பிரதேசமாகவுள்ள நாங்குனேரித் தாலுகாவிற்குப் பிரயோசனப்படும். அதற்கான நடவடிக்கைகளைச் சர்க்கார் எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, உயர்நிலைப்பள்ளிவரை இலவசக் கல்வி அளித்ததற்கு உண்மையிலேயே பெருமைப்படுகிறேன். எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பாமர மக்களை ஏமாற்றுவதற்காக 'அது வேண்டும்,' 'இது வேண்டும்' என்று சொல்லலாம். ஆனால், காங்கிரஸ் சர்க்கார் நாட்டிலுள்ள மக்கள் நல்வாழ்வு வாழவேண்டும், எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்புக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் இதைக் கொண்டுவந்திருப்பதால், நான் அதை மனமார வரவேற்கிறேன்.

2nd March 1964] [திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார்]

கிறேன். இந்தத் திட்டத்தை நடத்துவதற்கு நல்ல இயக்குநர் இருக்கிறார். அதையும் வரவேற்கிறேன். அந்த இலாக்காவிற்குத் தலைவராக இருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்களுடைய நல்லெண்ணத்தையும் நான் பாராட்டுகிறேன். ஆனால், சில இடங்களிலே இது சரியாக நடக்கவில்லை என்று சொல்லும்பொழுது எனக்கு வேதனை ஏற்படுகிறது. (மணி அடிக்கப்பட்டது.) எங்கள் ஊரில் பெண்கல்வி அதிகாரி ஒரு அம்மையார் இருக்கிறார். அவரது பெயர் ஜெகதாம்பிகை அம்மாள். அவரிடத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் போய்ப் பேசுவதற்கு இடமே கிடையாது. ஆனால், சுதந்திராக் கட்சிக்காரன் போனால் எல்லாக் காரியங்களும் நடக்கும். அந்த அம்மையார் அங்கே இன்ஸ்பெக்டர்ஸ் ஆப் ஸ்கூல்ஸ் ஆக இருக்கிறார். ஒரு மெம்பர் கமிட்டியை வைத்துக்கொண்டு இப்படியெல்லாம் செய்து வருகிறார். கல்வி இலாகாவிலே அவர் ஒரு உயரதா அதிகாரி. இந்த மனப்பான்மையெல்லாம் அடியோடு மாற வேண்டும். ஒரு கட்சிக்காரர் சொன்னால்தான் காரியங்கள் நடக்கும், வேறு கட்சிக்காரர் சொன்னால் காரியங்கள் நடக்காது என்ற நிலைமை மாறவில்லையென்றால் இந்த நாடு உருப்படாது. சர்க்காரிடமிருந்து பணம் வாங்கி சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கும் பள்ளிக் கூடங்களில் இந்த மாதிரி ஒரு முறை இருக்கக்கூடாது. போலீஸ் படைக்காக பல இடங்களிலே கட்டட வசதி செய்து கொடுக்கப் பட்டிருப்பதைப் பார்த்தேன். எங்கள் மாவட்டத்திலே ஒரு எஸ்.பி. இருக்கிறார். அவனுக்கு வீணைக் கச்சேரி பண்ணத் தெரியும். அவனை ஒரு அகாடமிக்கு வேண்டுமானால் பிரின்சிபாலாகப் போடலாம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : I am not yielding.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், கனம் உறுப்பினர் பேசியபொழுது, 'சுதந்திராக் கட்சிக்காரன்', 'அவன்', 'இவன்', என்றும், எஸ்.பி.-ஐ 'அவன்', 'இவன்' என்றும் பேசுவது முறையா?

திரு. ஏ. சிதம்பரநாத நாடார் : முறைகேடாகப் பேசியிருந்தால் அதை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுகிறேன். ஆனால், ஆண்டவனைப் பார்த்து, 'அவன்', 'இவன்' என்றெல்லாம் பேசுகிறார்களே, அதே அர்த்தத்தில்தான் நானும் பேசுகிறேன். (சிரிப்பு.) குற்றமாயிருந்தால் பின்வாங்கிக் கொள்கிறேன். இந்த எஸ்.பி.-ஐ ஒரு நாடகக் கல்லூரிக்கு வேண்டுமானால் . . .

SRI M. V. KARIVENGADAM: Sir, can the hon. Member attack the character of individual persons on the floor of the House?

SRI A. CHIDAMBARANATHA NADAR: If what I have said is unparliamentary, I am always prepared to withdraw.

I want two more minutes, Sir.

MR. CHAIRMAN (SRI T. KARCHA GOWDER): The hon. Member may please resume his seat, as the time allotted to him is over. I now call upon the hon. Member Sri V. S. S. Mani to speak.

[2nd March 1964]

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள 1964-65-வது ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையின் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே பாராட்டுக்குரிய அம்சங்கள் சில இருந்தபோதிலும், ஒரு அரசாங்க அறிக்கையிலே ஒரு தனிப்பட்ட கட்சியின் கொள்கைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிடுவது அவ்வளவு பொருத்தமா என்பது தெரியவில்லை. அறிக்கையிலே பல இடங்களில் புவனேசுவரத்தில் மேற்கொண்ட தீர்மானங்களைப் பற்றி முக்கியத்துவம் கொடுத்துக் குறிப்பிட்டிருப்பது அவ்வளவு சிறந்தது அல்ல என்பது என்னுடைய கருத்தாகும்.

அடுத்தபடியாக, இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் கண்டுள்ளபடி, நடப்பு ஆண்டு ரெவின்யூ கணக்குப்படி வரவு செலவுத் திட்டத்தில் 334 லட்சம் ரூபாய் துண்டுவிழக்கூடிய நிலை இருப்பதையும், அதை ஓரளவு சரிக்கட்டுவதற்கு ஒரு சில பொருள்களின்மீது விற்பனை வரி போடவேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருப்பதைப் பற்றியும் கனம் முதலமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் குறிப்பிட்டுள்ள அந்தப் பொருள் என்னவென்றால் வேறு எந்தப் பொருளின்மீதும் வரி விதிக்க முடியாத நிலையிலே, பருத்தி நூல், செயற்கைப்பட்டு நூல் போன்ற பொருள்களின்மீது பொது விற்பனை வரியை ஒரு சதமாக இருந்ததை இரண்டு சதமாக உயர்த்தி, ஓரளவுக்குத் துண்டு விழுகிறதைச் சரிக்கட்டுவதற்கு ஏதுவாக இருக்குமென்ற கருத்துடன், ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கையின் பேரில் இந்தப் பொருள்கள்மீது வரி விதிக்கப் போவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இவ்வாறு ஒரு கோடி ரூபாய் கிடைப்பதற்கு ஒரு பெரிய சமூகத்திலுள்ள முக்கியமான தொழிலுக்கே பாதகம் ஏற்படுகின்ற முறையிலே இந்த வரி விதிப்பு இருக்குமென்றால் அது ஒரு நல்ல முடிவுதான் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பருத்தி நூலில் ஈடுபட்டுள்ள பல லட்சக் கணக்கான கைத்தறி நெசவாளர்கள் இந்த வரி உயர்த்தப்படுவதால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்பது பெரும்பாலோர் கருத்தாகும். எப்படி என்றால், இன்றைக்கு 80-ம் நெம்பர் நூல் எக்ஸ்-மில் ரேட்டு ரூ. 75 ஆக இருந்தால், புது வரி போட்ட பிறகு 75 புதுக் காசுகள் சேர்த்து வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. அதேமாதிரி, ஒவ்வொரு நெம்பர் நூலையும் பார்த்தால் கூடுதலாகக் கொடுக்க வேண்டும். ஏற்கனவே உயர்ந்த ரக நூல்கள் கிடைப்பது நெசவுத் தொழிலாளிகளுக்கு மிகக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. எக்ஸ்-மில் ரேட்டுக்குக் கிடைத்தாலும்கூட, தயார் செய்யும் ஜவுளிகள் அடக்கம் அதிகமாகி, மார்க்கெட்டில் நல்ல விலைக்கு விற்பனை செய்ய முடியவில்லை. அதன் காரணமாக, ஜவுளிகள் தேங்கிக் கிடக்கும் நிலையையும் அமைச்சரவர்கள் அறிவார்கள். இந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு மேலும் மேலும் வரிப் பளுவை ஏற்றினால், எப்படி அவர்கள் வாழ்வு நல்வாழ்வாக அமையும் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். மத்திய பட்ஜெட்டில்கூட உயர்ந்த ரக நூல்களுக்கு மீண்டும் அதிக வரி விதிக்கப் போவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி மத்திய வரியையும் நம் மாநில வரியையும் சேர்த்துப் பார்ப்போமேயானால், நிச்சயமாக நூலில் தயார் செய்யப்படும் ஜவுளிகளின்

2nd March 1964] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

அடக்கம் அதிகமாகிவிடும், விற்பனை செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படும்; இந்த விதமாகத் தேங்கிக் கிடக்கும் கைத்தறி ஜவுளி களை வெளி நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்து விற்பனை செய்ய வேண்டுமென்றால், முடிவதில்லை. காரணம் ஜப்பான், அமெரிக்கா போன்ற மற்ற நாடுகளிலிருந்து கவர்ச்சிகரமான ஜவுளிகளை சிலோன், சிங்கப்பூர், மலேயா போன்ற நாடுகளுக்கு அனுப்பிக் கொண்டிருக்கும்போது, நாம் போட்டி போட்டு கைத்தறி ஜவுளி களை அந்த நாடுகளுக்கு அனுப்ப முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கைத்தறித் தொழிலை வளர்க்க வேண்டும் என்றால், வரி விதிப்பு சரி இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

செயற்கைப் பட்டு நூலைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. செயற்கைப் பட்டு நூலை நம் மாநிலத்தில்தான் கைத்தறி நெசவுக்கு உபயோகித்து வருகிறார்கள். வட நாட்டிலுள்ள நெசவாளர்கள் செயற்கைப் பட்டினால் எந்த ஜவுளி உற்பத்தியும் செய்வதில்லை. நம் மாநிலத்தில் உள்ளவர்கள் அந்த விதமான ஜவுளிகளைத் தயார் செய்வதில் கைத்தறின் படைத்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த நிலையில் அவர்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடிய செயற்கைப் பட்டு நூல் பம்பாயில் இறக்குமதி செய்யப்பட்டு இவர்கள் அதை வாங்கி நெசவு செய்கிறார்கள். மற்ற மாநில நெசவாளர்கள் இதை அதிகமாக வாங்குவதில்லை. நம் மாநிலத்தில் ஏறக்குறைய மூன்று லட்சம் பேர்கள் செயற்கைப் பட்டு நூல் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் பாதிக்கும் முறையில் இந்த வரியானது அதிகப் படுத்தப்பட்டால் தயார் செய்யும் ஜவுளிகளுக்கு அடக்கம் அதிகமாகி விற்பனை செய்ய முடியாத நிலைமை உண்டாகிறது. எனவே இந்த இரண்டு வரி களையும் எடுத்து விட்டு, வரியே இல்லாமல் செய்து விட்டால் நலமாக இருக்கும். ஒரு கோடி ரூபாய் வேண்டுமென்றால், அதற்கு வேறு வகையில் ஈடு செய்து கொள்ளலாம். செலவு இனங்களைக் குறைத்து ஈடு கட்டலாம். இப்பொழுது திட்டத்தின் பெயரால் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் பாழாகிக் கொண்டிருக்கிறது. திட்டம் சரியான முறையில் கண்காணிப்புடன் நடத்தப்படுகிறதா என்றால் அதுவும் இல்லை. அந்த முறையில் செலவினங்களைக் குறைக்க முடியும் என்று கருதுகிறேன். குறைக்கவேண்டும் என்று சொல்வதற்குக் காரணம், பஞ்சாயத்து யூனியன், பிளாக் முதலிய ஸ்தாபனங்களில் இருக்கக்கூடிய தேவை இல்லாத உத்தியோகஸ்தர்களைக் குறைத்துவிடலாம். குறிப்பாக முக்ய சேவகிகள், எக்ஸ் டன்ஷன் ஆபிஸர்கள், கிராம சேவிகாக்கள், இவர்கள் அவசிய மற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். இந்தக் கிராம சேவிகா என்பவர்களுடைய வேலை என்ன, அவர்களுக்கொரு திட்டமான வேலை இருக்கிறதா என்பது விளங்கவில்லை. இவர்கள் ஆளும் கட்சிக்குப் பிரசாரக் கருவியாகப் பயன்படுகிறார்கள். இவர்கள் உண்மையிலேயே பிளாக்கில் எந்த உருப்படியான காரியமும் செய்வதாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இப்படிப் பட்ட உத்தியோகங்களை எடுத்துவிட்டால் செலவினங்களைக் குறைக்கலாமல்லவா?

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [2nd March 1964]

மீன் வளர்ப்புத் திட்டம் இருக்கிறது. இந்தத் திட்டத்தினால் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் பாழாகிறது. கிராமத்தில் தொட்டி கட்டுகிறார்கள். இந்த சிமெண்டு கிடைக்காத காலத்திலும் கூட, எப்படியோ சிமெண்டு கண்டுபிடித்து தொட்டி கட்டுகிறார்கள். அதில் தண்ணீரை நிரப்புகிறார்கள், மீன் வளர்ப்பதற்காக. என்ன பலனைக் கண்டார்களோ, ஒன்றும் தெரியவில்லை. ஆகவே இந்த விதமான செலவினங்களைக் குறைத்துவிட்டால் நிச்சயமாக ஒரு கோடி அல்லது இரண்டு கோடிக்கு மேல் மிச்சப்படுத்தி, அதிகப்படியான வரிகளை விதிக்காமல் இருக்கலாம்.

இன்னொரு பாராட்டத்தக்க விஷயம் இருக்கிறது. மதுரை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற முறையில் நான் அதை பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மதுரையில் ஒரு பல் கலைக்கழகம் நிறுவப்படும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பார்த்து மிக்க மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் வழங்கப்படுகிறது. அது அரசாங்க சிப்பந்திகளுக்கெல்லாம் மட்டும் கிடைக்கும் நிலையில் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதேமாதிரி ஓய்வு பெற்ற ஆசிரியர்களுக்கும் ரூபாய் 20 கிடைக்கும்படி செய்ய வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. எம். வில்லியம் : சபைத் தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது சபை முன் வைக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுக் கணக்கை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். இப் பொழுது சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் வரவு செலவுத் திட்டம் சத்துசாரம் அற்றது என்றும், சோஷலிச சமுதாயத்தை உரு வாக்கும் திட்டம் அல்ல என்றும் பலவிதமாக எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் தெரிவித்திருப்ப தாக அறிகிறோம். அது ஆட்சேபணைக்குரியது. இந்தத் திட்டத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் நிச்சயமாகவே இது ஒரு வறட்சிகரமான திட்டம் என்றோ அல்லது சத்து சாரம் அற்ற திட்டம் என்றோ சொல்ல முடியாது. சோஷலிசக் கொள்கையில் சமுதாயம் அமைய வேண்டும், வெல்பேர் ஸ்டேட் உற்பத்தியாகவேண்டும் என்ற குறிக்கோளை அரசு ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. அதற்கேற்றற்போல் சோஷலிச சமுதாயம் எவ்வளவு சீக்கிரத்தில் எவ்வளவு துரிதமாக அமைய வேண்டுமோ, அந்த வகையில் அதற்கான நடவடிக்கைகளைப் படிப்படியாக எடுத்து நடைமுறையில் நடத்தி வருகிறோம் என்பதை அறியலாம். ஆகவே, இந்த ஆட்சேபணை அர்த்த மற்றது. வரவு செலவுத் திட்டத்தில் கல்விக்கு அதிக முக்கியத் துவம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கல்வி அறிவின்மை நாட்டிலிருந்து கண்டிப்பாக அகற்றப்படவேண்டும் என்பது முக்கியமான குறிக்கோளாகக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவேதான் ஆரம்பப் பாடசாலைகளும் உயர்தரப் பாடசாலைகளும் எல்லாக்

2nd March 1964] [திரு. எம். வில்லியம்]

கிராமங்களிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த ஆண்டில் ஐந்து இடங்களில் புதிதாகக் கல்லூரிகள் ஆரம்பிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறது. மதுரையில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிக்கவும் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். இலவசமாக உயர்தரப்பள்ளிப் படிப்பு அளிக்கப்படுகிறது. சர்க்கார் உத்தியோகஸ்தர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் 20 ரூபாயாவது பென்ஷன் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் முடிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப் பலவிதமான சீர்திருத்தங்கள் இந்த பட்ஜெட்டிலே நாம் காண்கிறோம். 'வெல்ஃபேர் ஸ்டேட்' என்கிற லட்சியத்தை நாம் படிப்படியாக அடைந்து வருகிறோம் என்பதற்கு இவையெல்லாம் உதாரணங்களாக இருக்கின்றன என்பதை நாம் தைரியமாகக் கூற முடியும்.

முதியோர்களுக்குப் பென்ஷன் அளிப்பதிலே ஒருசில குற்றங்குறைகள் இருக்கின்றன. ஒரு சில அதிகாரிகள் இதுவரையில் முதியோர் பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு இருந்த ஒருசிலருக்கு இந்தப் பென்ஷன் அளிப்பதை நிறுத்திவிட்டார்கள். வோட்டர் லிஸ்டில் வயது குறைவாக இருக்கிறது என்பதைக் காரணமாகக் காட்டி இந்தப் பென்ஷன் அளிப்பதை நிறுத்தியிருக்கிறார்கள். டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட்டைத் தாக்கல் செய்து, பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், டாக்டர் சர்ட்டிபிகேட்டையும் மதிக்காமல் ஒருசில அதிகாரிகள் நடந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அவ்விதமாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதைப் பற்றி புகாரை நாங்கள் கொடுத்திருக்கிறோம். இதை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று கவனிப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

பதினென்றாவது வகுப்பு வரை இலவசக் கல்வி அளிப்பதன் மூலமாக ஒரு முக்கியமான நன்மை கிடைத்திருக்கிறது. தனவந்தர்களாக இருந்தாலும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்கும் இந்தச் சலுகை அளித்திருப்பது நாட்டில் ஒரு நல்ல சூழ்நிலை நிலவக் காரணமாக இருக்கிறது. இதுவரை நிலைமை எப்படி இருந்தது என்றால், பள்ளிக்கூடம் திறக்கப்படும் காலத்தில் பெற்றோர்கள் படும் பாடு மிகவும் கஷ்டமாக இருந்தது. கிராம அதிகாரிகளிடமோ, தாசில்தாரிடமோ வருமான சர்ட்டிபிகேட் வாங்கி வரவேண்டி பெற்றோர்கள் அங்குமிங்கும் ஓடி அலைந்துகொண்டிருந்த காட்சி மிகவும் கடுமையான ஒரு காட்சியாக இருந்தது. அந்த நிலைமை மாறி, பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பிக்கும் நேரத்தில் அனைவரும் திருப்தியாகப் பள்ளிக்கூடத்தில் சேரக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடு செய்திருப்பது மிகவும் வரவேற்கத்தக்கது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

எனது நண்பர் திரு. சிதம்பரநாதன் அவர்கள் கல்லூரி களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கிறித்துவக் கல்லூரிகளும் ஒரு இந்துக் கல்லூரியும் இயங்கி வருகின்றன. எங்கள் பகுதியாகிய விளவன்கோடு, கல்குளம், தாலுக்காக்கள் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாக இருக்கின்றன.

[திரு. எம். வில்லியம்]

[2nd March 1964]

அங்கே சுமார் 38 உயர்நிலைப்பள்ளிகள் இருக்கின்றன. விளவன்கோடு தாலுக்காவில் ஒரு கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்படவேண்டுமென்று பல தடவை இந்தச் சபை முன் நான் பேசியது உண்டு. அதை நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று ஆலோசித்து, விளவன்கோடு, கல்லூரம் தாலுக்காவில் ஒரு கல்லூரியை நிறுவ முன்வருவார்கள் என்று நான் எதிர் பார்க்கிறேன்.

நாட்டில் விலைவாசி அதிகமாக இருக்கிறது என்று பேசப் படுகிறது. விலைவாசி ஏற்றத்திற்குக் காரணம் என்ன என்று இந்த பட்ஜெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. வளர்ந்துவரும் பொருளாதாரம், மக்களின் பெருக்கம், இப்பொழுதுள்ள திட்ட வேலைகளில் அதிகமாகப் பணம் ஈடுசெய்யப்படுவது ஆகியவை விலைவாசிக்குக் காரணம் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக, இதர ராஜ்யங்களைப் பார்த்தாலும், இவ்வண்ணமாக விலைவாசி உயரத்தான் செய்கிறது. ஆனால், விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தவேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு இல்லாமல் இல்லை. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தும்தோது விவசாயிகள் பாதிக்கப்படாமல் இருக்க வேண்டும். விவசாயப் பண்டங்களின் விலை கூடுதலாக இருக்கும் நேரத்தில், அரிசி போன்ற உணவுத் தானியங்களின் விலையைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டுமானால் எல்லா சாமான்களின் விலைகளையும் கட்டுப்படுத்தியாக வேண்டும் என்பதையும் நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு கிராக்கிப் படியை உயர்த்துவது நல்லது. அரிசி, நெல் முதலியவற்றின் விலைவாசியை மாரத்திரம் கட்டுப் படுத்துவது சரியாக இருக்காது. அப்படிக் கட்டுப்படுத்தினால் விவசாயிகள் அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். உற்பத்திக்கு அதிகமாகப் பணம் செலவு செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. முன்னெவிடப் பன்மடங்கு அதிகமாகச் செலவிடவேண்டியிருக்கும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்தினால் விவசாயிகள் நிச்சயமாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். என்.ஜி.ஓ.க்களுக்குக் கிராக்கிப் படியை உயர்த்திக் கொடுத்தாலும் பாதகம் இல்லை. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்துவதானால் எல்லா முக்கிய சாமான்களுக்கும் விலை நிச்சயிக்க வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தி அதிகமாக வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில், நம்முடைய திட்ட வேலைகள் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. அதனால், சிறிய நீர்ப்பாசன வேலைகளை உடனடியாக ஆரம்பிக்க வேண்டும். உணவு உற்பத்தி இலாகாவின் (ஃபுட் ப்ரொடக்ஷன் டிபார்ட்மெண்ட்) நல்ல வேலை செய்து வந்தார்கள். பத்து ஏக்கருக்கு மேற்பட்டு பாசன வசதி செய்யக்கூடிய குளங்கள் நல்ல முறையில் செப்பனிடப்பட்டு விவசாயிகள் மிகவும் பயன் அடைந்தார்கள். ஆனால், பத்து ஏக்கருக்குக் குறைவான பாசன வசதியுள்ள குளங்கள் இப்பொழுது பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. விளவன்கோடு பகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இத்தகைய குளங்கள் 900 இருக்கின்றன. இவை சிறிய குளங்கள். பத்து ஏக்கருக்கும் குறைவாகப் பாசன

2nd March 1964]

[திரு. எம். வில்லியம்]

வசதி செய்யக்கூடிய குளங்கள். இந்தக் குளங்கள் தூர்ந்து கிடக்கின்றன. இவை நல்ல முறையில் செப்பனிடப்படாமல் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் பணம் இல்லாமையினால் இவற்றை அவர்கள் செப்பனிட முடியவில்லை. ஒரு ஏக்கர் நிலத்திற்குச் சர்க்காரிலிருந்து பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மானியமாகப் பெறுவது இரண்டு ரூபாய் வீதம்தான். பத்து ஏக்கர் பாசன வசதியுள்ள ஒரு குளத்தைச் செப்பனிட இந்த விகிதத்தில் 20 ரூபாய்தான் அரசாங்கத்திடமிருந்து கிடைக்கும். இதை வைத்துக்கொண்டு குளத்தைச் சீர்படுத்த முடியாது. ஆகவே, குளங்கள் பராமரிப்பை ஸ்பெட் ரோடெக்ஷன் டிபார்ட்மென்ட்டும் நேரடியாக ஒப்படைத்துவிட்டால், அவர்கள் குளங்களைப் பராமரித்து முடித்து, அதன் பிறகு பஞ்சாயத்து யூனியனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டால் உண்மையிலேயே நல்ல பலன் ஏற்படக் கூடும். பஞ்சாயத்து யூனியன்களே குளங்களைச் செப்பனிடவேண்டுமென்கிற திட்டம் பிரயோஜனப்படாது. விவசாயம் அதனால் மிகவும் பாதிக்கப்படும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். இத்தகைய எல்லாக் குளங்களையும் பராமரிக்கும் பொறுப்பை ஸ்பெட் ரோடெக்ஷன் டிபார்ட்மென்ட்டிலே ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

திட்ட வேலைகளைப் பொறுத்த வரையில், நெய்யார் இடது கரை சானல் வேலை பூர்த்தியாகிவிட்டது. அந்த சானலை வெட்டியிருப்பதன் காரணமாக அநேக குளங்கள் தூர்ந்து போயின. அந்தக் குளங்களில் தண்ணீர் இல்லாமல் அங்குள்ள கிருஷி கரிந்து போகிறது. நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் கிருஷி கரிந்து போகிறது. திட்ட வேலை தீர்ந்தவுடன் முக்கியமாகக் கவனிக்கவேண்டியது எங்கெங்கே மடைகள் வேண்டுமோ அந்தந்த இடங்களில் மடைகள் அமைக்க வேண்டும். எந்த எந்த இடங்களில் நீர்ப்பாசனம் வேண்டுமோ அங்கெல்லாம் அதைச் செய்தால் நிச்சயமாக உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகும். இப்படிச் சிறு சிறு விவசாயங்களைக் கவனிக்க அதிகாரிகள் முன்வரவில்லை. அதனால் உற்பத்தி அதிகமாகப் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் ரப்பர் கல்டிவேஷன் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. நான் அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால், எல்லா இடங்களிலும் ரப்பர் கல்டிவேஷன் செய்யவேண்டும் என்கிற திட்டத்தைச் சர்க்கார் கையாள்வது சரியல்ல என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. முன்பு திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் Grow More Food Campaign அமுல் நடத்தப்பட்ட காலத்தில் அநேக இடங்களில் மக்கள் குடியேறி, வீடு கட்டி, அந்த இடங்களில் அவர்கள் கிருஷி செய்து ஜீவனத்தை நடத்தி வருகிறார்கள். சுமார் 700 குடும்பங்கள் வீடு கட்டிக்கொண்டு தங்கி இருக்கிறார்கள். அந்த 700 குடும்பங்களை அகற்றினால் அவர்களுக்குச் சர்க்கார் என்ன செய்யப் போகிறார்கள்?

[திரு. எம். வில்லியம்]

[2nd March 1964]

அவர்கள் எங்கே போய்த் தங்குவார்கள்? அவர்கள் ஜீவனத்தை எப்படி நடத்துவார்கள்? இதைப் பற்றி அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும். ரப்பர் கல்டிவேஷன் மக்களுக்கு வேண்டித்தான் நடத்துகிறோம். மக்களுக்காகத் திட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டே, அந்த மக்களைப் பாதிக்கத் தக்க திட்டங்களைக் கொண்டுவந்து அவர்கள் குடியிருக்கும் இடங்களிலிருந்து அவர்களை அகற்றிவிட்டால் அவர்களின் நிலைமை என்ன ஆகும்? அங்கிருந்து அவர்களை மாற்றினால் அவர்களுக்குத் தங்கவேண்டிய இடம் அளிக்க வேண்டும். க்ருஷி செய்யவேண்டிய நிலங்கள் அளிக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிரச்சனையை அரசாங்கம் சற்றுச் சிந்தித்து ஆலோசித்துப் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். இதைப்பற்றி காட்டிலாகா அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறேன். கன்யாகுமரி மாவட்டத்தில் ஒரு டிம்பர் டேபோ இருக்கிறது. அநேக வருஷங்களாக அது செயல்பட்டு வருகிறது. பேட்டையில் ஒரு டிம்பர் டிபோ இப்பொழுது ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக சர்க்காருக்குப் பெரிய லாபம் என்று சொல்ல முடியாது. வியாபாரிகள் அங்குதான் வாங்க வேண்டியிருக்கிறது. அங்கேயிருந்து டிம்பர் கொண்டுபோகக் கூடுதல் செலவு ஏற்படுகிறது. நாகர்கோவிலுள்ள ஆயிரக் கணக்கான வியாபாரிகளும், தொழிலாளர்களும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவேயுள்ள இடத்திலிருந்து அந்த டிப்போவை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் இல்லை. இதைச் சற்றுப் பரிசீலனை செய்து பேட்டையிலிருக்கும் டிப்போவை நாகர்கோவிலுக்கு மாற்ற வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ளுகின்றேன்.

நாகர்கோவியில் ஜில்லாத் தலைமை ஆஸ்பத்திரியைப் பெரிய அளவில் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று திட்டம் இட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றைத் துவக்க வேண்டிய அவசியமும் இருக்கிறது. பட்டதாரிகள் அதிகமாக உள்ள இடம் அது. அங்கு மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றைக் கட்டாயம் ஏற்படுத்த வேண்டும்.

கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் ஒருவிதமான தொழிற்சாலையும் இல்லை. அங்கு ஒரு ரப்பர் பாக்டரி வைத்து நடத்த சகல வாய்ப்புகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே, அதைப்பற்றியும் சர்க்கார் சிந்தித்து ரப்பர் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க நல்லதொரு முடிவு எடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

சர்வீஸ் இணைப்பைப்பற்றி ஒருசில வருத்தங்கள் இருக்கின்றன. அவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தீர்ந்து வருகின்றன என்றாலும் சில உத்தியோகஸ்தர்களுடைய சம்பள விஷயம் இன்னும் தீர்ணயிக்கப்படவில்லை. பதவி உயர்வு அளிக்கப்பட வேண்டியவர்களுக்கு இன்னும் உயர்வு அளிக்கப்படவில்லை. இதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்த விஷயத்தையும் அமைச்சர் அவர்கள் சற்று சிந்திக்க வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

2nd March 1964]

[திரு. எம். வில்லியம்]

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். அந்தப் பகுதியில் தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளியில் வேலை செய்யக்கூடிய ஹெட்மாஸ்டர் களுக்கு 225-375 என்ற சம்பள கிரேட் இருக்கிறது. ஆனால் சர்க்கார் உயர்நிலைப்பள்ளிகளில் வேலை செய்கிற ஹெட்மாஸ்டர் களுக்கு 225 ரூபாய்க்கும் கீழ்தான் சம்பளம் இருக்கிறது. இவர்கள் செகண்ட் கிரேட் டீச்சர் என்றால் தனியார் உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியர்களும் செகண்ட் கிரேட் டீச்சர்களாகத் தான் இருக்கிறார்கள். ஆகவே டிப்பார்ட்டுமென்டு உயர்நிலைப் பள்ளி தலைமை ஆசிரியரின் சம்பளத்தை 225 முதல் 375 ரூபாயாக மாற்றி அமைக்க வேண்டும்.

ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கக் கூடிய வரவுச்செலவுத் திட்டத்தை ஆட்சேபிப்பதற்குரிய அம்சம் ஒன்றும் இல்லை என்றும் இதை அதிகமாகப் பாராட்டு கிறேன் என்றும் சொல்லி என் உரையை முடித்துக்கொள் கிறேன்.

* திரு. சி. வே. வேலப்பன்: கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்டம் சம்பந்த மான பொது விவாதத்தில் நான் கலந்துகொள்கிறபோது இதைப் பாராட்டக்கூடிய, வரவேற்கக்கூடிய அம்சம் எதுவும் இருப்பதாக நான் கருதவில்லை. இந்த அறிக்கையில் விவ சாயத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக புள்ளிவிவரங்களில் கூறப்பட்டிருந்தாலும், விவசாயிகளுக்குப் பலன் அளிக்கக் கூடிய காரியங்கள் நடைமுறையில் செய லாற்றப்படுகிறதா என்று பார்க்கின்றபோது ஒரு சில உதா ரணங்களைக் கொண்டு அப்படி இல்லையென்று கூறவேண்டிய நிலைமையில் நான் இருக்கிறேன்.

குறிப்பாக எனது தொகுதியில் ஜேட்பாளையத்தில் 1949-ஆம் ஆண்டு காவேரியில் ஒரு பெட் ரேகுலேட்டர் கட்டப் பட்டது. இப்போது முதல் மந்திரியாக இருக்கக்கூடியவர் அப்போது மராமத்து இலாகா அமைச்சராக இருந்தமை யினால் அந்த அணையின் திறப்பு விழாவுக்கு வந்திருந்தார்கள். அப்போது இவர்கள் பேசும்போது, “இதன் மூலம் அதிகத் தண்ணீர் கொடுக்கப்படும். பொதுமக்கள் தங்களுடைய லாபத்தை மட்டும் எண்ணாது நாட்டின் உணவுப்பொருள் உற்பத்தியில் தீவிரமாக ஈடுபடவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். 1950-ல் இதே விஷயம் தன்டோரா மூலமாகவும் அறிவிக்கப் பட்டது. அமைச்சர் அவர்களுடைய லைண்டுகோளின்படி பல விவசாயிகள் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயைச் செலவழித்து விவசாயத்தில் ஈடுபட முன்வந்தார்கள். அப்படி முன்வந்தவர் களுக்கு நமது அரசாங்கம் இருபது மடங்கு தீர்வை விதித்தது. அப்படித் தீர்வை விதிப்பது மிகவும் அதிகமானது, அது பெரிய அளவில் எங்களைப் பாதிக்கும் என்று அரசாங்கத்திடம் முறையிட்டுக் கொண்டபோது அதைப் பத்து மடங்கு தீர்வையாகக் குறைக்க முன்வந்தார்கள். அதையும்கூடக் கட்ட முடியாத நிலையில் இருந்து பொதுமக்கள் அரசாங்கத்திடம் கேட்டுக்

[திரு. சி. வே. வேலப்பன்] [2nd March 1964]

கொண்டபோது, 1958-இல் 3,300 ஜி.ஓ. படி 27-8-1955 வரையில் தண்ணீர் எடுத்துக்கொண்டவர்களுக்கு மட்டும் அனுமதி வழங்கலாம் என்று செய்தார்கள். தண்டத் தீர்வையைத் தள்ளி விட்டு, அவர்களுக்கு உடனடியாகப் பர்மிட் வழங்குவது என்று அரசாங்கம் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படி இருந்தும் இதுவரையில் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு பர்மிட் வழங்கப் படவில்லை.

திருச்சி ஜில்லா, கோயம்புத்தூர் ஜில்லா, சேலம் ஜில்லா ஆகிய மூன்றும் இதன் கீழ் வருகிறபோது அந்த ஜில்லாக்களில் அனுமதி வழங்கியிருக்கிறார்கள். எல்லாவகையிலும் பிற்போக்காக இருக்கிற சேலம் ஜில்லாவைப் பொறுத்தவரையில் இன்னமுகூட பர்மிட் வழங்கப்படவில்லை. 12-12-1962-இல் ஒரு உத்தரவு பிறப்பித்தார்கள். திருச்சி மாவட்டத்தில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு தீர்வை, ஆனால் சேலம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு பத்து மடங்கு தண்டத் தீர்வை என்பது கொஞ்சமும் சரியானது அல்ல. தீர்வை நமது மாநிலம் முழுவதற்கும் ஒரே சீராக இருக்கவேண்டும். ஒரு வட்டாரத்தில் அதிகத் தீர்வை என்று இருக்குமானால் இது விவசாய மக்களிடையே அதிருப்தியை உண்டாக்கும். இதுபற்றி பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் பல விண்ணப்பங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இதுபற்றி போதுமான கவனம் செலுத்துவதாகச் சொன்னார்கள். ஆயினும் இடையில் ஏற்பட்ட ஒருசில கோளாறு காரணமாக எங்களுக்கு அந்தப் பாக்கியம் இன்னமும் கிட்டவில்லை. 30-10-1963-இல் நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சேலத்திற்கு வந்தபோதும் கூட இதுபற்றி குறிப்பிடப்பட்டது. அவர்கள் இதைக் கவனிப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

1958-இல் பிறப்பிக்கப்பட்ட 3300 ஜி.ஓ. படி இத்தனை ஹார்ஸ் பவர்தான் வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதிலும்கூட கூட்டுறவு முறையில் விவசாயம் செய்கிறவர்களாக இருந்தாலும், கம்பெனிகளாக இருந்தாலும் ஒரு தினுசாகச் செய்கிறார்கள். தனிப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதச் சலுகையும் அளிப்பதில்லை. இதனால் பெரும் அளவு விவசாயம் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை நாம் உணர வேண்டும். மேலும் ஒரு சில சர்க்களில் எஸ்டேட் கிராமங்கள் சர்வே செய்யப்படுகின்றபோது புஞ்சை என்று தலருகக் கணக்கிட்டுவிட்ட காரணத்தினால் அவைகளுக்கும் அதிகமாகத் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது.

பம்பு செட்டுகள் வைப்பதனால் கீழ் பகுதியில் உள்ள நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் சப்ளை பாதிக்கப்படும் என்கிறார்கள். அணைக்கட்டு தண்ணீர் மட்ட நிலையை 50-ஆம் வருஷத்தில் இருந்த நான் வைத்திருக்கிறேன். சர்க்காரும் கூட அவர்களிடமிருக்கும் புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துப் பார்க்கலாம். ராஜா குமாரபாளையம் சானல், மோகனூர் வாய்க்கால் பற்றி இன்னும் அதிகமாகத் தண்ணீர் கொடுக்க முடியுமா என்றால் இல்லை என்கிற நிலை சொல்லப்படுகிறது. அந்தக் காலத்தி

2nd March 1964] [திரு. சி. வே. வேலப்பன்]

லேயே பழைய கணக்குப்படி ராஜா குமாரபாளையம் சாலைக்கு 35 க்யூசெக்ஸ் தண்ணீர் விட்டிருக்கிறார்கள். அது நடைமுறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை என்னால் பாராட்ட 11-30
முடியாததற்குக் காரணம் எனது தொகுதியைப் பொறுத்தவரை a.m.
எந்தத் திட்டமும் இதிலே இல்லாததுதான். பொன்னியாறு திட்டம், திருமணியாறு திட்டம் என்ற திட்டங்களை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த மக்கள் பல ஆண்டுகளாகச் சொல்லி வருகிறார்கள். மேட்டூரிலிருந்து கால்வாய் வெட்டி 100 அடி தண்ணீர் இருக்கும் காலத்திலாவது தண்ணீர் விட்டால் ஐந்தாறு தொகுதியிலுள்ள மக்கள் பயன் பெற முடியும். தஞ்சைக்குப் போகக் கூடிய தண்ணீரைத் தடுத்து எங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கூறவில்லை. தண்ணீர் அணையில் அதிகமாக இருக்கிற காலத்திலாவது எங்களுக்குக் கால்வாய் மூலம் தண்ணீர் கொடுத்தால் நலமாக இருக்கும். இது பற்றி முன்னாள் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலும், கனம் கக்கன் அவர்களிடத்திலும் 7,000 பேர் கையெழுத்திட்ட மகஜர் ஒன்றைக் கொடுத்தோம். ஆனால் இதுவரை அது மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஒவ்வொரு தேர்தலின்போதும், அமைச்சர்களும், அவர்களைச் சேர்ந்தவர்களும் வரும்போது மக்கள் இது பற்றிய மகஜர்களைக் கொடுத்துக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். 1952 தேர்தலின்போது ஒரு சுயேச்சையை அந்தப் பகுதி மக்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். ஆனால் 1957-ல் காங்கிரஸ்காரரை தேர்ந்தெடுத்தும் இதுவரை எந்தப் பலனையும் காணவில்லை. அவர்கள் பலன் காணாத காரணத்தால் இப்போது தங்களுடைய கருத்தை மாற்றிக் கொண்டார்கள். அந்தப் பகுதி மக்கள் காவிரிக்கரையில் இருந்தும் அதன் பலனை அனுபவிக்க முடியாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்காகப் பொது மக்களுடைய பங்காக நாலில் ஒரு பங்கை வேண்டுமென்றாலும் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். விவசாயத்திற்காக அரசாங்கத்தால் கொடுக்கப்படுகிற தொகைகளை எல்லாம் வேண்டுமென்றாலும் விட்டு விடத் தயாராக இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தைக் கூடிய சீக்கிரத்தில் நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தொகுதியில் புதுப்பாளையம் என்ற ஊரில் ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதனை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஈரோட்டில் உள்ள கூட்டுறவுப் பால் பண்ணையின் பிரிவு ஒன்றைச் சேலத்தில் அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு மனை ஒதுக்குவதில் துரித நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியில் உள்ள எல்லாத் திட்டங்களையும் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[2nd March 1964]

* SRI S. NANJUNDA ROW : Sir, I congratulate the Chief Minister for his speech, while introducing the Budget in the House. The Chief Minister has spoken about the stresses and strains, which the plan has thrown up. We have faced all sorts of stresses and strains. Certain people in society have not been able to face them, because they have not understood the impact of our plans, because the society has not understood what for these plans are drawn, and what for we have all these difficulties. The people have not yet realised the stresses and strains. There is a sort of social unrest and the social unrest is exhibited to the Government in different forms and different ways. Of course, election is one of the ways of exhibiting their strains and reactions. But our Government have been very carefully, very intelligently and psychologically introducing the Third Five-Year Plan Schemes. But still the people are wondering what for these schemes are introduced. I just quote a few examples.

The Agriculture Department says that production of Green manure is very essential for growing more food. But at the same time, the Forest Department is having its afforestation Schemes. The people appreciate the afforestation schemes. Whether they agree or disagree with the Forest Department, I do not know instead of having beautiful green hills, we have denuded the hill tops and trees are cut. Growing of plants on the hill tops and in the fields under Green Manure Production Scheme for growing more food is a laudable scheme. But the common man has not appreciated the Afforestation Scheme and the Green Manure Scheme.

Just as green manure and afforestation schemes are not appreciated and realised by the people, the family planning schemes also are not appreciated and realised by the people. To a certain extent there have been failures and successes so far as these green manure schemes, afforestation and family planning schemes are concerned.

If we take the small savings scheme, I think that everybody understands or accepts that the small savings scheme is a very important scheme and that it should be implemented. On the floor of this House, every legislator says that it is a very important scheme. So also we say that the green manure scheme is a very important scheme and also the family planning scheme is a very good scheme. Also when we refer to our own village life, we say that the village volunteer force is a very important and vital scheme which envisages citizenship programme. But to what extent the village volunteer scheme is a success, how far it has succeeded and what sort of development it has brought about in the village life, we know. But I am sorry to say that the common man has not realised the significance of the various schemes introduced with right earnestness under the Third Plan; and he would be wondering what for these schemes have been introduced. In this connection, the remember a great election speech of Mr. Abraham Lincoln. He told a pretty small crowd, not a very big crowd—"I want you to vote for me and I will do

2nd March 1964] [Sri S. Nanjunda Row]

various things for you and I will also tell you in what way I will do them but I will do everything not for the glory of Ceaser but I will do everything for the welfare of Rome". That is how we have been telling the people and our Congress Government have been telling the people. We do these things not for the glory of our Prime Minister but for the welfare of our people in the villages. Still the common man has not understood these things just as the people in those days thought that everything was done for the glory of Ceaser and not for the welfare of Rome. In the same way we think that everything is done for the glory of Nehru or S. K. Dey or somebody else and not for the welfare of people. That is how the various Third Plan schemes have not been understood by the people.

I now want to refer to another point in the Budget speech. The Hon. the Chief Minister referred to the high prices of commodities prevailing especially in the Madras City and how the people are facing difficulties. He also pointed out that the people in the Madras City had to pay a high price for the Nellore rice. I am really sorry to state that Tamilians and especially people in the Madras City, to a certain extent, lack local patriotism. Why they want Nellore rice alone? There are Attur Kichili Sambha rice and also Tanjore and Chingleput rice. Suppose there is a seasonal upset in the Andhra Pradesh and on that account will the people of the Madras City starve? Instead of making this as an election issue and talking ill of the Government, they could use rice other than Nellore rice and then it would speak very well of their local patriotism. People who talk of patriotism should have a little local patriotism because charity begins at home and patriotism also begins at home. If people are really fond of Nellore rice, I think it is a bad thing. We should accept any rice that is available in the market. Look at Kerala. The people in Kerala are prepared to take any rice, even rice which only the elephants can eat here in Tamilnad. But the people here want only Nellore rice. They do not want any other good variety of rice available in the market. So the prices are increasing on account of our blind adherence to our whims and fancies and the pattern of diet and life. I think, our approach to the food habits must change and the Government should see that unpolished rice is made available at a minimum price. The minimum price may be 80 naye paise or even one rupee. It should not go beyond that. I request the Government to come forward and fix a minimum price not only for rice but also for other essential commodities and thus solve the problem of rising prices. In this connection, I want to suggest that the Madras Government should also come forward to see that no rice mill is allowed to polish the rice. If this is done, it would solve many problems and we will have enough rice. I know people may not be willing to have handpounded rice but still unpolished rice should be made available at a fair price.

Then I want to congratulate the Hon. the Chief Minister for introducing free education up to the secondary level. Of course, certain people may think that the introduction of free education

[Sri S. Nanjunda Row] [2nd March 1964]

up to the secondary level need not be congratulated but they do not realize its implications. Free education up to the S.S.L.C. level is a real welfare measure which the Tamilians should be proud of. I think other neighbouring States will also follow suit. Education should be free in every Southern State and throughout India. I think, medical treatment also should be made free and we need not charge anything except in special cases where comfort and luxury are provided. I hope the Hon. Minister for Health will come forward with a scheme next year to provide free medical treatment as is now done for education. In this connection, I want to point out that the maximum number of elementary schools are in our State and no village wants a new school because every village has a school. The number of school-going children has also increased. We give mid-day meals. We also give free uniforms. In our mid-term appraisal of the Third Five-Year Plan, we spoke very well of education. At the same time we must consider whether we are really having the right type of education in our schools. In this connection, I must point out that Sri Ariyanayakam who formed a one-man Committee on Basic Education submitted a report and that report should be discussed thoroughly by the Education Department. I think our elementary education requires a thorough examination and a thorough change. It should be discussed in its real form, not in the orthodox form of providing for spinning and weaving. That orthodox form of basic education need not be adhered to. Now I want to refer to one or two points referred to in the report submitted by Sri Ariyanayakam.

“ They have decided that the principle that the practical work under Basic Education would be only one of the means of teaching and not an exclusive one and that priority should be given for agriculture and food production as crafts be adopted in the revision of syllabus ”.

Therefore our Government have already decided that the syllabus should be revised. Instead of sticking on just to weaving and spinning in Basic Schools, we should have such a syllabus which would have food production and agriculture as basic crafts in almost all schools. If this is done our content of education will really improve and it will come to a good standard. Government have given their view over Sri Ariyanayakam's Report and have said that food production and agriculture should be taken as compulsory crafts in every basic school instead of mere weaving and spinning. They have also decided that it would examine the recommendations of Sri Ariyanayakam Committee's Report after the report of another similar committee is received from the Government of India. So I request Government should sincerely give an opportunity to this House to consider the revision of syllabus and how basic education should be taken up and taught in Tamilnad.

About Secondary Education the number of High Schools has increased and within a radius of five miles we have a school. This is a laudable progress that Tamilnad has achieved. As secondary

2nd March 1964] [Sri S. Nanjunda Row]

schools go on increasing what is it we find? We find more number of matriculates coming out of these schools and there is a lot of unemployment. Instead of having unemployed among the uneducated we find unemployment amongst educated classes. The syllabus for secondary schools also should be changed so that this kind of unemployment problem is solved. If we have a different type of vocational training in secondary schools I think this(?) quest for jobs and hunting for jobs will cease. Then we will have 'Real Education'. This morning the Hon. Minister for Industries was just telling that engineering graduates, passing the final examination should start new industries and should take to an enterprising way of life. In the same manner boys passing out of secondary schools should not just sit for examination of Public Service Commission. They should really try to take to some vocational training and they should try to start small industries so that unemployment problem is solved. A sort of basic education in secondary schools should be taken up so that it would serve as vocational education which would give the boys self-confidence when it comes to a question of their starting their own life afresh.

Regarding University Education I feel that the Assembly is not given any opportunity to know anything about University education. We are almost blind to University education. I think we can take credit for entering any place in Fort St. George but not the portals of Madras University. We do not know what is happening there? We do not know the bright and dark corners there. Of course, we send some of our representatives to the Senate but do not hear much about the University education.

Finally I would like to congratulate the Madras Government for introducing the family-pension scheme for N.G.Os. But the N.G.Os. were really wanting some immediate help from the Government just as the Central Government had done for its employees—by way of increase in their dearness allowance. I think the Hon. Chief Minister had already requested the N.G.Os. to wait for some more time or even a year so that the Central Government might come forward with help to the Madras Government in the matter of giving some more assistance to the N.G.Os. before the next budget or even immediately. We are already having a deficit budget and the N.G.Os., I feel, should appreciate our position and they should bear with Government. They should try to understand the situation obtaining to-day. I saw in the paper to-day morning that N.G.Os. were going to observe today as a "mourning day". I think that is not the correct way. N.G.Os. should try to understand the present position and they should really believe our Hon. Chief Minister and trust that our Hon. Finance Minister would readily help them. That is what I hope.

I once again wish to inform the House that the Third Plan should really revitalise our economy and re-orient our society; instead of a competitive social order we should have really a co-operative social order. Instead of a laissez faire economy we

[Sri S. Nanjunda Row] [2nd March 1964]

should develop a self-generating economy. We know what is a self-generating economy. Mr. Rusk, Secretary of States in the United States of America has spoken as follows :

“ India is progressing so well that there will be self-generating economy in India ”.

When Americans can realise that, when Statesmen in other parts of the World are able to realise that there is self-generating economy developing in India, we ourselves, the common-man in the street in India and in our own State, are not able to realise that. I would request the officers working in the Panchayat Unions and in the different departments in the village level and all Government servants working in the villages, just to educate the people that the green manure programme, afforestation schemes, family-planning programmes, small savings—all these schemes of Government under the Third Plan—are all necessary for the healthy development of Rural India. They should all try to implement these programmes. Thank you.

*திரு. இரா. நாராயணன்: மன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையைக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த சட்ட மன்றத்தில் வாசித்து அளித்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும், இந்த அறிக்கையில், இந்த நாட்டில் வாழக்கூடிய ஏழை அரிசன மக்களுக்கு, மற்றுமுள்ள பின் தங்கிய மக்களுக்கு, தொழிலாளி மக்களுக்கு ஏதாவது வாழ்க்கையில் முன்னேற வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, ஏதாவது குடி தண்ணீர் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா, அவர்கள் நல்ல முறையில் படிப்பதற்கு ஏற்ற அளவு கல்லூரி எதேனும் திறக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால் ஒன்றும் இல்லை என்பதைத்தான் சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் இதற்கான எந்த விதமான நடவடிக்கையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இருந்தாலும் இந்த அறிக்கையானது எங்களுடைய திருச்சி மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையிலும், ஏதாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், அந்த பகுதியிலிருந்து ஒருவரை டெல்லி பாராளுமன்றத்திற்கும் ஐந்து பேர்களைச் சட்ட மன்றத்திற்கும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் வெற்றிதந்து அனுப்பியிருக்கிறது. இதன் காரணமாகத்தான் அந்தப் பகுதிக்கு ஒன்றும் செய்யக்கூடாது என்ற பாராமுகத் துடன்தான் இந்த அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று நான் நினைக்கிறேன். என்னுடைய பகுதியில் இருக்கின்ற உடையார் பாளையத்தில் 300, 400 அடி ‘போர் பைப்’ போட்டாலும் எந்த விதமான தண்ணீர் வசதியும் கிடைப்பதில்லை. அங்குள்ள மக்கள் வெறும் குட்டைத் தண்ணீரை எடுத்து அருந்தி வருவதால் அவர்களுக்கு நரம்புச் சிலந்தி ஏற்படுகிறது. இதன் காரணமாக அவர்கள் வாடி வதங்கி முடமாக வாழ்கின்ற நிலையில் அங்குள்ள மக்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த மக்களுக்கு எந்த விதமான குடி தண்ணீர் வசதியும் செய்து கொடுத்திருப்பதாக இந்த அறிக்கையில் காணப்படவில்லை. அது தவிர, கல்லூரியை ஏற்படுத்துகிறோம் என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அரியலூரில் ஒரு கல்லூரி அமைக்கவேண்டும் என்று நான்கு வருஷ காலமாகச் சொல்லி

2nd March 1964] [திரு. இரா. நாராயணன்]

வருகின்றோம். ஆனால், அங்குள்ள ஏழை மக்கள், நடுத்தர மக்கள் என்கே படித்து முன்வந்துவிடப் போகிறார்களோ என்று எண்ணி அங்கிருக்கின்ற பணக்கார காங்கிரஸ்காரர்கள் அங்கு கல்லூரி ஏற்படுத்துவதற்கு எந்த விதமான பிரயத்தனமும் எடுத்துக் கொள்ளாமல் இருந்து வருகிறார்கள். அரசாங்கமும் எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளாமல் இருக்கிறது. நான் ஆளும் கட்சிக்கு ஒன்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இந்த எண்ணத்தைப்பற்றி அவர்கள் நகரசபைத் தேர்தலின் போது சொன்னார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் எத்தனை பேர்கள் வந்துவிட போகிறார்கள் என்று. ஆனால் சென்னை மாநகராட்சியைப் பொறுத்தவரையில் தேர்தலில் பெருவாரியாக திராவிட முன்னேற்றக்காரர்கள் வந்துவிட்டார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஊர் ஊராக என்கே திராவிட முன்னேற்றக் காரர்கள் வரப்போகிறார்கள் என்று தம்பட்டம் அடித்தார்கள். நான் சொல்லுகிறேன்—வருகிற பொதுத் தேர்தலிலே, வேண்டுமென்றால் இப்போதுள்ள சட்டசபையைக் கலைத்துவிட்டு திரும்பவும் தேர்தல் ஏற்படுத்தி—என்னுடைய அரியலூர் தொகுதியிலே காங்கிரஸ் சார்பில் யார் வேண்டுமென்றாலும் நின்று பார்க்கட்டும், நிச்சயமாக அங்கே திராவிட முன்னேற்றக் கழகக்காரர்தான் வெற்றிபெறுவார் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நான் துணிவுடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனென்றால் அந்த வட்டாரத்திலே இருக்கக் கூடியவர்கள் நடுத்தர மக்கள், ஏழை விவசாயிகள். இப்போது கல்விக்கு நாங்கள் சலுகை கொடுத்துவிட்டோம், எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரையில் பணம் இல்லாமல் படிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம் என்று இந்த அறிக்கையில் சொல்லுகிறார்கள். சம்பளச் சலுகை பெற்று பணக்காரர்கள் படிக்க முடிகிறதே தவிர, ஏழை எளியவர்கள் படிக்க வசதி இல்லை. அப்படிப் படித்தாலும் பெரிய நிலச்சுவான்தார் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தான் கல்லூரியில் சேர்ந்து படிக்க வழிவகை ஏற்படுகிறது. அரியலூரில் ஏன் ஒரு கல்லூரி ஏற்படுத்தக் கூடாது? அங்கே ஜனத்தொகை இல்லையா? பிரம்மாண்டமான க்ஷேத்திரம்—கல்லங்குரிச்சி கோவில். அந்த இடத்திலே தனியார் துறையில் ஒரு பெண்கள் ஹைஸ்கூல் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த நிலை இருக்கும்போது, பெரம்பலூர் வட்டாரத்திலும், உடையார்பாளையம் வட்டாரத்திலும், நான்கு திசைகளிலும் கல்லூரி இல்லை. அங்கே ஒரு கல்லூரியை வைத்தால் ஏழை எளியவர்கள் படிக்க வசதி ஏற்படும்.

இன்னும் குடி தண்ணீர் வசதி இல்லை. நான் சொல்லுகிறேன்—இரண்டொருவர் பேச்சைக் கேட்டு அமைச்சர் அவர்கள் புறக்கணித்தாலும், அவர்களுக்கு நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களைத் தவிர ஏழை எளியவர்களிடத்தில் சென்று நேரில் விசாரித்துப் பாருங்கள். விவசாயிகள் கஷ்டப்படும் நிலையில் இருக்கிறார்கள். உற்பத்தியாவது செலவு செய்த அளவுக்கு வருகிறதா என்று பார்த்தால், செலவழித்த தொகையைக் கூட விவசாயி பெறக்கூடிய நிலையில் இல்லை. விவசாயி

[திரு. இரா. நாராயணன்]

[2nd March 1964]

உரம் வேண்டுமானாலும், தாசில்தாரிடம் விண்ணப்பம் கொடுக்க வேண்டுமானாலும், எந்த விதமான மனுக்களும் கொடுக்க வேண்டுமானாலும் 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்டவேண்டும் என்று கட்டணம் சர்க்காரில் விதித்திருக்கிறார்கள். நாலு அணு ஸ்டாம்பு கட்டணத்தையாவது விவசாயி ஒட்டக் கூடிய நிலையில் இருக்கிறதா? இல்லையே! அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள் விவசாயி நிலத்தை விற்கும்போது ஸ்டாம்பு கட்டணம் குறைக்கப் படுவதில் விவசாயிக்கு தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று. நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியது தேவைதான். எடுக்கட்டும். யார் அந்த மாதிரி செய்கிறார்கள்? நிலம் வாங்குகிறவர்கள் அந்த நிலையை உண்டாக்குகிறார்களே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. இங்கே புதிய வரி இல்லை என்று சொல்லப் படுகிறது. நான் கூட எண்ணினேன், எல்லா வரியும் போட்டாகி விட்டது, என்ன வரி புதிதாகப் போட முடியும் என்று. இன்னும் ஒரு வரி போடவில்லை. அது எந்த வரி என்றால் இப்போது எல்லா வற்றுக்கும் ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும். ஏழை எளியவர்கள், விவசாயிகள் எல்லோரும் கொடுக்கிறோம். ஒரு வக்கில் வருஷ வருவாய்க்கு அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கிறார். அந்த அறிக்கையில் 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்று எந்தச் சட்டத்திலும் நானது வரையில் கொண்டுவரவில்லை என்றால் இந்த அரசாங்கத்தைப் போற்றக் கூடிய நிலையிலா நாங்கள் இருக்கிறோம்? வருஷ வருவாயைப் பற்றிக் கொடுக்கும் அறிக்கையில் 4 அணு ஸ்டாம்பு ஒட்ட வேண்டும் என்று எந்தச் சட்டமும் கொண்டுவரவில்லை. ஏழை எளியவர்கள் மீது வரியைப் போட்டு வதைக்கிறார்கள். நான் துணிச்சலோடு சொல்லுவேன், வருகிற தேர்தலில் மக்களுக்கு எந்த வித நன்மையும் செய்யவில்லையாதலால், 1967-ல் காங்கிரஸ் கட்டாயம் படுதோல்வி அடையும் என்று கனம் அமைச்சருக்கு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: அவ்வளவு நிச்சயமாக உறுதியிருந்தால் இவ்வளவு கஷ்டப்படவேண்டியதில்லை. இங்கே பேச வேண்டியதேயில்லை. சீக்கிரத்தில் வந்தவுடன் வேண்டிய கல்லூரி மற்றது எல்லாம் செய்துகொள்ளலாம்.

திரு. இரா. நாராயணன்: அதை நாங்கள் செய்யத்தான் போகிறோம் என்று அமைச்சருக்கு உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுவும் தவிர, யூனியன் என்று ஏற்படுத்தினார்களே, யார் செல்வாக்குக்கு வருகிறார்கள்? பொது மக்கள் ஓட்டைப் பெற்று வருகிறார்கள்? தனி நபர் ஓட்டைப் பெற்று, பணத்தால் நபர்களைத் தூக்கிச் சென்று, பணத்தை அள்ளிக் கொடுத்து காங்கிரஸ்காரர்கள் யூனியன் சார்பில் வருகிறார்களே தவிர, ஏழை எளியவர்களில் யார் பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவராக வர முடிகிறது? ஏழை எளியவர்கள் வர முடிவதில்லை. இன்னும் சொல்லுகிறேன் தாலுகா ஆஃபீஸ் என்று இருக்க வேண்டிய நிலைமையே இல்லை. பஞ்சாயத்து யூனியனே போதும். யூனியன் கமிஷனர் இருக்கிறார். எல்லா அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கும்போது தாசில்தார், கலெக்டர் எல்லாம் என்ன

2nd March 1964]

[திரு. இரா. நாராயணன்]

வேலை செய்கிறார்கள்? அவர்களுக்கு எதற்காக சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும்? ஒன்று, யூனியன் இருக்க வேண்டும் அல்லது தாலுகா ஆஃபீஸ் இருக்கவேண்டும். இரண்டு விதத்தில் சம்பளத்தைக் கொடுத்து மக்கள் வரிப்பணத்தை வினாக்குவது நல்லதல்ல என்று நான் அரசாங்கத்திற்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தொழிலாளி மக்களுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனில் ஏதோ வாங்கிக் கொடுக்கிறார்களாம். சுவரத் தொழிலாளர்களுக்குக் கத்தி வாங்கிக் கொடுக்கிறார்களாம். பாதிப் பணம் கட்டினால் சலுகை கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. முந்தின நான் ஒரு சுவரத் தொழிலாளி ஒரு கத்தியை என்னிடம் காட்டினார். அந்த சுவரத் கத்தி ஏதாவது பயன்படுமா? வாங்கிக் கொடுக்கும் விலை எப்படி இருக்கிறது? யூனியனில் வாங்கியிருக்கும் விலையைப் பார்த்தால் நேரடியாக வாங்கினால் 4 ரூபாயில் வாங்கும் கத்தியை 12 ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறார்கள். மயிர் சரைக்கும் நிலையில் அந்தக் கத்தி இருக்கிறதா? அந்த நிலையில் கத்தி இல்லையே! அந்த மாதிரி நிலையில் தொழிலாளிகளுக்கு ஏதோ சலுகை செய்வதாகச் சொன்னார்கள். உரம் கொடுப்பதாகச் சொல்லுகிறார்களே, அது விதை நட்டுவிட்டு உரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் அறுவடை சமயத்தில் உரம் கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு சீர்திருத்த லோன் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். முதலில் 1,000 ரூபாய் கொடுக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அடுத்தபடியாக ஒரு ஜி.ஓ. போட்டு 250 ரூபாய்க்கு மேல் அதிகப்படக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஒரு ஏக்கருக்கு 50 ரூபாய் என்று சொன்னால் அந்தச் சலுகை யாருக்குத் தேவைப்படுகிறது? ஏழை மக்களுக்கு வேலை செய்யக்கூடிய மக்களுக்கு அரசாங்கத்தில் ஏதாவது சலுகை உண்டா? இல்லையே! பணக்காரன் பணக்காரனாக இருக்கவும். ஏழை ஏழையாக இருக்கவும் தான் செய்கிறது. விவசாய மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, ஹரிஜன மக்களுக்கு எந்த விதச் சலுகையும் செய்யவில்லை என்று துணிச்சலாகச் சொல்லுவேன். ஹரிஜனங்களுக்கு எந்த எந்த கிராமத்தில் நிலம் ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்று அரசாங்கம் செய்திருக்கிறது? ஒரு கிராமத்திலாவது நிலம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா? எல்லா ஊரிலும் புகார். இந்த அளவுக்குத்தான் செய்கிறார்களே தவிர. நல்ல மாதிரியான காரியங்களைச் செய்யவில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டு இத்துடன் என்னுடைய சிற்றுவாரை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்

* திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் சபைத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டின் நிதி நிலை அறிக்கையை மனமார வரவேற்கிறேன். நாம் முன்பு ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் தயாரித்த அறிக்கையைக் காட்டிலும் இந்த அறிக்கையிலே நல்ல அம்சங்கள் பொருந்தி இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் நம் மாகாணத்தினுடைய வருவாய் எவ்வளவு, செலவு என்ன என்பதைப் பற்றிய புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்தால் கடந்த ஐந்து ஆண்டு காலத்திலும் ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் அதிகமாக, வருவாயை எதிர் பார்த்து அதைக் காட்டிலும் செலவு செய்யும் கூடிய அளவில்

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [2nd March 1964]

நாட்டின் வளர்ச்சியை முன்னேற்றப் பாதையில் செலுத்துகிறோம் என்பதைப் பற்றி யாரும் குறை கூறிவிட முடியாது. ஏதோ சொல்லிவிடலாம் பார்பருக்கு சவரக் கத்தி வாங்கி கொடுக்கின்றார்களே என்று. சவரக் கத்தி வாங்கிக் கொடுக்காமல் வெட்டுக் கத்தியா வாங்கிக் கொடுப்பார்கள்? அவரவர்களுக்கு வேண்டிய சாதனங்களை வாங்கிக் கொடுப்பது சர்க்கார் கடமை. அவர்களுக்கு வேண்டியது சவரக் கத்தி, வாங்கிக்கொள்ளுங்கள் என்று கொடுத்தார்கள். வாங்குகிறவர் இந்தக் கடையில் வாங்குகிறாரா, அந்தக் கடையில் வாங்குகிறாரா, சில்லரைக் கடையில் வாங்குகிறாரா அல்லது பெரிய கடையில் வாங்குகிறாரா என்று பார்ப்பது கனம் அமைச்சர் வேலையா என்ன? இந்த மாதிரிச் சொல்லுவதில் எந்த வித அர்த்தமும் இல்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். தலைவர் அவர்களே, சவரம் செய்வதற்கு வெட்டுக் கத்தியை உபயோகப்படுத்துகிறார்கள் என்று கனம் அங்கத்தினர் கருதுகிறார்களா?

கனம் தலைவர் (திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்) : It is not a point of order.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : தலைவர் அவர்களே, சவரம் செய்யக் கூடியவர்களுக்கு சவரக் கத்தி தான் வேண்டும் என்று எனக்குத் தெரியும். முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்குப் புரியவில்லை என்று நான் வருத்தப்படுகிறேன். இந்த நிலையிலே சர்க்கார் செய்திருக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு காரியத்தையும் பற்றி இஷ்டம் போல் உண்மைக்குப் புறம்பாக எடுத்துச் சொல்லி, எப்படியாவது மக்களைத் தங்கள் வலையிலே சிக்க வைக்க வேண்டும் என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறார்கள். நாட்டிற்கு முக்கியமான திட்டங்களைப் போட்டுக் கொடுத்திருக்கிறோம், அந்தத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் நாட்டு மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு வழிவகை செய்கிறோம். ஆனால் அதைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை என்று மக்கள் முன் எடுத்து வைத்திருக்கிறார்களா? அதுதான் கிடையாது. எப்படியாவது எதையாவது பேசி இங்கே அமைச்சர்கள் உட்கார்ந்துகொள்கிற இடத்தில் உட்காரவேண்டும். என்று நினைக்கிறார்கள். இந்தப் பக்கத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கேயே பார்த்துக்கொண்டு ஏக்கம் பிடித்து உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பக்கத்துக்கு வரவேண்டுமென்று இங்கேயே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். குழந்தைகள் மிட்டாய்க் கடையில் இருக்கும் மிட்டாயைப் பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோல் அமைச்சர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற இந்தப் பக்கத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். மிட்டாய் எப்படிக் கிடைக்கும்? பார்த்துவிட்டால் மிட்டாய் கிடைத்துவிடுமோ? எதிர்க் கட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்தப் பக்கத்தில் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதில் எந்தவிதமான பிரயோசனமும் இல்லை. என்றைக்கும் அவர்கள் இந்தப் பக்கத்திற்கு வரப்போவதில்லை. ஏதோ சென்னை நகரத்தில் நகரசபைத் தேர்தலில் திராவிட

2nd March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

முன்னேற்றக் கழக அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக வந்துவிட்டோம் என்று கூறிக்கொண்டு பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதிலே எந்த விதமான பிரயோசனமும் இல்லை. அவர்கள் ஒரு தேர்தலிலாவது சர்க்கார் செய்திருக்கக்கூடிய குறைகளை எடுத்துச் சொல்லி அல்லது 'நாங்கள் வந்தால் இந்தத் திட்டங்களை செயல்படுத்துவோம்' என்று மக்களிடையே வைத்து, மக்களுடைய வோட்டுக்களைச் சேகரம் செய்திருக்கிறீர்களா என்று கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஏதோ சென்ற தேர்தலில் 50 பேர்கள் வந்து விட்டார்கள். எதையாவது சொல்லி வோட்டு வாங்கவேண்டியது. 'அத்தான் குண்டு அடிப்பட்டான்' என்று சொல்லி வோட்டுக்களை வாங்கினார்கள். அம்மாதிரி சொல்லி வோட்டுகளைப் பெற்று 50 பேர்கள் வந்தார்கள். இன்றைக்கு என்ன சொல்லுகிறார்கள்? யாரோ ஒருவர் பாவம் எதற்காகவோ தீக்குளித்து விட்டார். "திருச்சியில் சின்னச்சாமி தீக்குளித்துவிட்டார் பார்த்தீர்களா, இந்தி எதிர்ப்பு போராட்டத்தில்?" என்று மக்களிடையே படத்தைக் காண்பித்து, உண்மைக்குப் புறம்பாக அவர்களிடம் எடுத்துச் சொல்லி, வோட்டு வாங்கிவிட்டார்கள். இது எப்படி இருக்கிறது என்று சொன்னால், கிராமப்புறத்தில் சாதாரணமாக முடவன், நொண்டியாகக் குழந்தைகள் பிறந்திருப்பார்கள். அது கிராம மக்களுக்குத் தெரியும். ஆகையால் அதைப்பற்றி அதிகமாக அந்தக் கிராமத்தில் ஒன்றும் அதிகசியமாகக் காண முடியாது. ஆனால் அம்மாதிரி இருக்கும் குழந்தைகளை வழிப்போக்கர் கொண்டு போய் பழனி மலைக்குக் கீழே வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நல்லவர்கள் தான் வைத்து அவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கடவுளைத் தரிசனம் செய்துகொண்டு மலையிலிருந்து கீழே வரும்பொழுது, இந்த நொண்டி முடமான குழந்தைகளைக் காண்பித்து 'ஏதாவது கொடுங்கள்' என்று சொல்வார்கள்.

திரு. இராம. அரங்கண்ணல்: தலைவர் அவர்களே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் தேர்தலில் எந்த விதமான அறிக்கையும் வைக்கவில்லை என்று கனம் உறுப்பினர் திரு. மாதா சவுடர் அவர்கள் கூறியதை நான் மறுக்கிறேன். கையிலே இந்த அறிக்கையை வைத்திருக்கிறேன். அதைப் படிக்காதது அவர்களுடைய குற்றமே ஒழிய எங்களுடைய குற்றமாகாது.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: நான் கண்ட பத்திரிகையைப் படிப்பதில்லை. உதவாக்கரைப் பத்திரிகையைப் படிப்பது எனக்கு வேலையா என்ன? எதையோ சொல்லி வோட்டுகளை வாங்குகிறார்கள். நான் ஒரு சுவரொட்டியைப் பார்த்தேன். தி.மு.க. தீரன், தி.மு.க. வீரன் சின்னச்சாமி என்று போடுவது. நீங்கள் வீரன் இல்லையா, திரன் இல்லையா? சின்னச்சாமியின் திரத்தைக் காட்டித்தான் வோட்டு வாங்க வேண்டுமா? பழனிமலைக்கு வரக்கூடிய 'ப்ளோடிங் பாபுலேஷன்' அதிகம். அப்படி வரக்கூடியவர்கள் கோவிலிலிருந்து திரும்பி வரும்பொழுது, நொண்டிமுடத்தைக் காட்டி காசு கேட்டால், ஏதோ தொந்தரவு செய்கிறார்களே என நினைத்து, பாகெட்டிலிருந்து ஏதோ காசு எடுத்துப் போடுவதைப் பார்க்கிறோம். அப்படி நிறைய காசு சேர்ந்துவிடுகிறது. இது எப்படி இருக்க

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [2nd March 1964]

கிறது என்றால், இன்னொரு இடத்திற்கு கிராமத்திலுள்ள நொண்டி, முடத்தைக் கொண்டுபோய்க் காண்பித்து பணம் சேகரிக்கக் கூடிய அளவிலே தான் இருக்கிறது. சின்னச்சாமி ஒரு தீரன், சின்னச்சாமி ஒரு வீரன் என்று சொல்லுவது. திருச்சி ரயில்வே ஜங்ஷனுக்கு முன்பாக அவன் தீக்குளித்து விட்டாராம். இது திருச்சி மக்களுக்குத் தெரியாதா? அவர் நாட்டிற்காக தீக்குளித்து விட்டார்களா? நான் அவரைக் குறை கூறுவதற்காகச் சொல்ல வில்லை. நாட்டிற்காகத் தீக்குளித்துவிட்டால் திருச்சி மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அல்லவா வேட்டு அளிக்க வேண்டும்? அவர்கள் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு எப்படி வாக்களித்தார்கள்? ஏனென்றால், திருச்சியில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத் தெரியும். கிராமத்திலுள்ள நொண்டி முடத்தைப்பற்றி எப்படி கிராம மக்களுக்குத் தெரியுமோ அதே மாதிரி திருச்சி சின்னச்சாமி யின் போராட்டத்தைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியும். போராட்டம் என்ன, எப்படி என்பதையெல்லாம் திருச்சி மக்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கும், நாட்டிற்கும் சம்பந்தமில்லை. ஆகையினால் காங்கிரஸ் ஆட்சி வேண்டுமென்று அங்கு மக்கள் வாக்களித்துவிட்டார்கள்.

சென்னை நகரத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் என்ன செய்தார்கள்? இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் அதிகமாக 'ப்ளோடிக் பாபுலேஷன்' எங்கேயோ நகரத்திற்கு பிழைக்க வழி தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கக்கூடியவர்கள். தெருவில் வாழ்க்கையை நடத்திவிட வேண்டும் என்று வேலை தேடிக்கொண்டு வந்திருக்கக்கூடியவர்கள் குடிசையிலே வசிப்பவர்கள் இவர்களிடம் இம்மாதிரியாகக் கூறி இந்தப் படத்தை காண்பித்து வேட்டு வாங்கிவிட்டார்கள். இதை நிலையாக வைத்துக்கொள்ள முடியுமா என்று நினைத்துப் பார்க்கட்டும், சிந்தித்துப் பார்க்கட்டும், அது நடக்காது. எதோ ஒன்றைப் பிடித்துவிட்டோம் என்ற காரணத்திற்காக அவர்கள் இந்தப் பக்கத்திற்கு வந்துவிடுவார்கள் என்று நினைத்து இந்தப் பக்கத்தையே பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். எந்தக் காலத்திலும் இந்தப் பக்கத்திற்கு அவர்கள் வரமுடியாது. அந்தப் பக்கத்தில் வேண்டுமானால் அவர்கள் கொஞ்ச நாட்களுக்கு இருக்கலாம். 1967-ஆம் ஆண்டுத் தேர்தலில் அவர்களுக்கு மக்கள் நன்றாகத் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிடுவார்கள். அவர்கள் என்றைக்கும் இந்தப் பக்கம் வரமுடியாது. 1962-ம் ஆண்டுத் தேர்தலில் வரமுடிய வில்லை. 1967-ம் ஆண்டுத் தேர்தலிலும் வரப்போவதில்லை. எந்தக் காலத்திலும் அவர்கள் இந்தப் பக்கத்திற்கு வரப்போவதில்லை என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் புதியதாக என்ன தொழில்களை ஆரம்பிப்பதாக இருக்கிறார்கள் என்று கேட்டார்கள். தொழிலைப்பற்றித் தெரியக்கூடியவர்கள், தொழில் வாய்ப்புகள் உள்ள இடத்தைப் போய்ப் பார்த்து சற்று சிந்திக்கவேண்டும். நான் முதல் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எதிர்க்கட்சியினரை தொழில் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய இடத்

2nd March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

திருகுச் சற்று அனுப்பிவைப்புகள். கோவை நகரத்திற்கு அனுப்பிவைப்புகள், அங்கு போய்ப் பார்க்கட்டும். தொழில் வளம் முன்பு அங்கு எப்படி இருந்தது, இப்பொழுது எப்படி முன்னேறிக்கொண்டு வருகிறது என்பதைப்பற்றி அவர்களே பார்த்துக்கொள்ளட்டும். வழிநெடுகிலும் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு பெரிய தொழிற்சாலை உருவாக்கப்பட்டால், அதைச் சுற்றிலும் பல சிறு சிறு தொழிற்சாலைகள் உருவாகிக் கொண்டே வருகின்றன. இவைகளெல்லாம் எப்படி வந்தன? காங்கிரஸ் சர்க்கார் திட்டத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் தொழிற்சாலைகள் ஏற்பட வில்லையா? வேறு ஏதாவது பேப்பரில் போட்டு விட்டால் தொழிற்சாலை வந்துவிட முடியுமா? எத்தனை தொழிற்சாலைகளை அமைத்திருக்கிறார்கள்? தனிப்பட்டவர்கள் தொழிற்சாலைகள் ஆரம்பிப்பதற்கு சர்க்கார் எவ்வளவு உதவி செய்திருக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தீர்களா? தொழில் வளம் அதிகமாக முன்னேறியிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. வெளி மாநிலங்களிலிருந்து சென்னை மாநிலத்திற்கு வரக்கூடியவர்கள் இங்கே தொழில் வளம் அதிகமாகப் பெருகி இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இங்கே இருக்கக்கூடியவர்கள் அதைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ளாமல் இருப்பது விசித்திரமாக இருக்கிறது. ஆகவே, கோவை மக்கள் நகரசபைத் தேர்தலில் உங்களுக்கு நல்ல பாடம் கற்பித்துக் கொடுத்து விட்டார்கள். நீங்கள் வரவே கூடாது என்று சொல்லிவிட்டார்கள். ஏதோ மருந்துக்கு ஒன்று இருக்கட்டும், என்ன தான் சொல்லுகிறார்கள் என்று பார்க்கலாம் என்ற நிலையில் தான் கோவையில் தேர்தல் முடிவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. சென்னையில் இருக்கும் மக்களையும் நீங்கள் அதிக நாட்களுக்கு ஏமாற்றிக்கொண்டிருக்க முடியாது.

புதிய வேலைத் திட்டம் ஒன்றுமில்லை என்று சொல்லப்பட்டது. இந்தப் பற்றாக்குறை வரவு செலவுத் திட்டம் இருக்கக்கூடிய நேரத்திலும் புதிய வேலைத் திட்டங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டும் என்பதற்காக ரூ. 5½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி முதல் அமைச்சர் அவர்களே தன்னுடைய வாசகத்தில் நன்றாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஏதோ அதிக வரி போட்டு விட்டார்கள், புதிய தொழில் ஒன்றுமில்லை, பாராட்டக்கூடியது ஒன்றுமில்லை, வரவு செலவுத் திட்டத்தினால் எத்தனிதமான பயனும் இல்லை என்றெல்லாம் சொல்லப்பட்டது. சென்ற ஆண்டில் ஒதுக்கியது அல்லாமல் இந்த ஆண்டில் புதிய தொழில்களுக்கு ரூ. 5½ கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது பெருமைப்படக்கூடிய விஷயம் அல்லவா? ஏதோ நூலுக்கு வரி போட்டு விட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். இதைக் காட்டி 'பார்த்தீர்களா, காங்கிரஸ்காரர்கள் உங்களுக்கு வரி போட்டுவிட்டார்கள்' என்று நெசவாளர்களைத் துண்டி விடுவதற்குத் தான் வழி இது. இது புது வரியே இல்லை. இந்தப் பட்ஜெட்டில் புது வரியே இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். வெளி மாநிலங்களுக்குச் செல்லக்கூடிய பருத்திக்கும், பருத்தி நூலுக்கும் லிங்கில் பாயிண்டில் ஒரு சத வீதத்திலிருந்து 2 சத வீதமாக வரியை

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [2nd March 1964]

உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இது எப்படி நெசவாளர்களைப் பாதித்து விடும்? அப்படி நெசவாளர்களைப் பாதிக்கும் நேரத்தில் தாங்கள் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கிறோம் என்று நேற்று முன்தினம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகை நிருபர்களிடம் உறுதி அளித்திருக்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கேட்டதற்குப் பிற்பாடு, நெசவாளர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்று எப்படிச் சொல்லுவது? எதையாவது உண்மைக்கு புறம்பாகச் சொல்லி நெசவாளர்களைத் தங்கள் பக்கம் திருப்பவேண்டுமென்பதுதான் நோக்கமே அல்லது வேறு இல்லை. காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தின் சாதனைகளை நெசவாளர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். 1947 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னால் இந்த நாட்டில் நெசவாளர் மக்களின் நிலை எப்படி இருந்தது, அவர்கள் கதி அப்பொழுது என்ன, இன்றைக்கு அவர்கள் நிலை எப்படி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதையெல்லாம் உணர்ந்த நெசவாளர்கள் காங்கிரஸ் அரசாங்கத்தைப் போற்றுவார்களே அல்லது ஏதோ சொல்லிக்கொண்டு போவதைக் கேட்டு அவர்கள் ஏமாறமாட்டார்கள்.

என்.ஜி.ஓ.-க்களைப் பொறுத்தவரையில், ஏதோ அவர்களுக்கு மனத்தாங்கல் இருப்பதாக அறிகிறேன். இன்றைக்குப் பார்க்கும் பொழுது செக்ரடேரியட்டில் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் கருப்பு பாட்ஜ் அணிந்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குள்ள குறைகளை முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்காமல் இல்லை, கவனிப்பார்கள் என்ற எண்ணத்தில் தான் நான் இதை அவருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மத்திய கவர்ன்மெண்டில் வேலை செய்யக்கூடியவர்களுக்கு ரூ. 100 அடிப்படைச் சம்பளம் உள்ளவர்களுக்கு விடி அலவன்ஸ் ரூ. 10 கொடுக்கிறார்கள். நம் முடைய அரசாங்கம் அவர்களுடைய ஊழியர்களுக்கு அவ்வாறு கொடுப்பதில்லை. ரூ. 200 சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு ரூ. 16, ரூ. 400 சம்பளம் வாங்கக்கூடியவர்களுக்கு ரூ. 32 என்று கொடுக்கிறார்கள். ரூ. 100 'பேஸிக் பே' வாங்குகிறவர்களுக்கு ரூ. 17 அதிகமாக மத்திய கவர்ன்மெண்டில் கிடைக்கிறது. நம்முடைய சர்க்கார் குமாஸ்தாக்களுக்கு அம்மாதிரி கிடைப்பதில்லை. அதன் காரணமாக அவர்களுக்கு ஓரளவு அதிருப்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் அஞ்சுகிறேன். முதலிலே அது பற்றிப் பரிசீலனை செய்துபார்த்து எப்படியாவது மத்திய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும், நம்முடைய அரசாங்க ஊழியர்களுக்கும் சமமாகச் சம்பள உயர்வை ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விலைவாசி உயர்வானது சாதாரணமாக மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு உயர்ந்து நம்முடைய ஊழியர்களுக்கு உயராமல் இருந்துவிடுவது இல்லை. எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாக விலை வாசி உயருகின்ற காரணத்தால் இந்த மாதிரி ஒரு சலுகையை நமது சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் அளித்தால் நலமாக இருக்கும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் ஹில் அலவன்ஸைப் பற்றியும் ஒரு சில

2nd March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். அண்மையில் எங்கள் மாவட்டத்திற்கு கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்கள் வந்திருந்த பொழுது சென்ற வாரம் அவரிடம் ஒரு மகஜர் கொடுக்கப்பட்டது. அதை அவர்கள் முதலமைச்சரிடம் கொடுத்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கிழே பிளேயின்ஸ்களில் உள்ளவர்கள் ஒரு சட்டையையோ அல்லது ஒரு கோட்டையோ போட்டுக்கொண்டு இருந்து விடலாம். ஆனால் மலைப் பிராந்தியத்தில் உள்ள கெஜுடெட் ஆபீசர்களும் சரி, நான்-கெஜுடட் ஆபீசர்களும் சரி, அங்கே வரும்பொழுது ரூ. 1,000-க்கு “வாரம் குளோதஸ்” வாங்கவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. கெஜுடெட் ஆபீசர்களுக்கு மட்டும் தான் குளிர் என்பது இல்லை. எல்லோரும் தான் குளிரினால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இந்த வாரம் குளோத்தை மூன்று அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு உபயோகித்துவிட்டால் அதற்குப் பிறகு அவை ஒரு காசுக்குக்கூட பிரயோசனமில்லாமல் போய் விடும். ஆகவே அடுத்த தடவை வேறு எந்த மலைப் பிராந்தியத்திற்கு அவர்களை மாற்றுவார்கள் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருப்பார்கள். மூன்பு, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சிக் காலத்தில் இந்த ஹில் அலவன்ஸ் அளிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆகவே, வாரம் குளோத்துக்காக ஒரு ஸ்பெஷல் அலவன்ஸ் அரசாங்கம் போட்டுக் கொடுத்தால் நல்ல முறையில் மலைப் பிரதேசங்களில் உள்ளவர்கள் அவர்களது வேலைகளில் ஈடுபடுவார்கள் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வருகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 11-வது வகுப்பு வரையிலும் எல்லா மக்களுக்கும் ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், ஐாதி மத பேதமில்லாமல் இலவசக் கல்வி அளிக்கிற ஒரு புரட்சிகரமான திட்டத்தைக் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் கொண்டு வந்திருக்கிறது என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ மக்களிடத்தில் போய் ‘புஸ்தகம் கொடுக்கவில்லை, சிலேட் கொடுக்கவில்லை’ என்றெல்லாம் சொல்லலாம். எல்லா மாணவர்களுக்கும் இலவசக் கல்வி கொடுத்ததுபோல், பள்ளிகளில் படிக்கும் எல்லா மாணவர்களுக்கும், ஏழை பணக்காரன் என்ற வித்தியாசம் இல்லாமல், இலவச வைத்திய வசதி அளித்தால், அவர்கள் திடகாத்திரர்களாயிருப்பார்கள். முதியவர்களாகும் பொழுது எந்த விதமான நோய்க்கும் ஆளாகாமல் இருக்கலாம். ஆகவே இலவசக் கல்வி அளித்த மாதிரி, இலவச வைத்திய வசதி அளித்து விட்டால் நலமாக இருக்கும் என்பதைக் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

பாலிடெக்னிகுகளைப் பொறுத்தவரையில் இவை எல்லா ஜில்லாக்களிலும் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றி விரிவாக மானியக் கோரிக்கை வரும்பொழுது சொல்லுகிறேன். நாளின்று ஜில்லாக்களுக்கு சர்க்கார் துறையிலேயே செய்து தரப்பட்டிருக்கிறது. நிலகிரியைப் பொறுத்தவரையில், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் பிற்பகுதியில் ஒரு பாலிடெக்னிக் வருமென்று

[திரு. ஜே. மாதாகவுடர்]

[2nd March 1964]

அறிவிக்கப்பட்டது. இந்த ஆண்டிலேயே அதை நிறைவேற்றாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் என்ன என்பது தெரியவில்லை. இதை நான் கனம் தொழிலமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். வேறு ஜில்லாக்களில் தனியார் துறையில் பாலிடெக்னிக்ஸ்கள் இருந்தும், சர்க்கார் துறையிலும் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நீலகிரியைப் பொறுத்த வரையில் தனியார் துறையிலே ஒன்றுமில்லை. சர்க்கார் துறையிலே போடப்பட்டிருப்பதையாவது இந்த ஆண்டிலே திறப்பதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்திலுள்ள சின்கோனாத் தோட்டம் இன்று பயன்படவில்லை. சின்கோனா பில்ஸ் பயன்படாத நிலையில், அந்தத் தோட்டத்தை வெறும் ஃபாரஸ்ட் மாதிரி வைத்துவிட்டோம். அதை அழித்துவிட்டு, தேயிலைத் தோட்டமாக மாற்றினால், லாபகரமாக இருக்கும். கிட்டத்தட்ட ஒரு வருஷத்திற்குத் தேயிலை பயிரிடுவதன் மூலமாக இரண்டு கோடி ரூபாய் வருவாய் கிடைக்குமென்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. அங்கேயிருக்கக்கூடிய வொர்க்ஷாப்பிலுள்ள இயந்திரத்தை அப்பாற்படுத்தி விடலாம். இதையும் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : மன்றத் தலைவர் அவர்களே, நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதுள்ள விவாதத்தில் நான் பங்கு கொண்டு ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்த அறிக்கையிலே மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது விவசாயத் துறை. அந்த விவசாயத் துறையைப் பற்றி என்னைப் போன்று பாதிக்கப்பட்ட பகுதியிலிருந்து வந்துள்ள அங்கத்தினர்கள் யாரும் தங்களுடைய கருத்தைத் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. வேண்டுமானால் சம்பிரதாயத்துக்காக சட்டசபையிலே வந்து எங்கள் அங்கத்தினர் அப்படிப் பேசினார், இப்படிப் பேசினார் என்று பேப்பரிலே பெயர் வாங்குவதற்காகப் பேசலாமே தவிர, உண்மையிலேயே ஒரு அங்கத்தினர் தன்னுடைய தொகுதியின் நிலைமையைப் பற்றிச் சொன்னால், அதை எந்தக் கட்சிக்காரர் ஆனாலும் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. அவர்களிலே பாதிக்கப்பட்ட பகுதியிலிருந்து வந்தவர்களில் நானும் ஒருவனாக இருப்பதால், சில கருத்துக்களை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே விவசாயத்திற்காக கோதாவரி-கிருஷ்ணா திட்டத்தைக் காட்டினார்கள். முன்னாள் முதலமைச்சர் திரு. ஓ. பி. ராமசுவாமி ரெட்டியார் காலத்திலே, தென்னாற்காடு அதுவும் குறிப்பாக செங்கற்பட்டு, வட ஆற்காடு, தென் ஆற்காடு போன்ற மாவட்டங்களுக்கு கிருஷ்ணா-கோதாவரி ஆறுகளிலே ஒரு நீர்த்தேக்கம் கட்டி, அந்தத் தண்ணீரைக் கொண்டு வந்து விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்ற கருத்து தீர்மானம் மூலமாகக் கொண்டு வரப்பட்டது. அந்தத் திட்டம்

2nd March 1964] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

வந்தால் இந்த மூன்று மாவட்டங்களுக்கும் நல்ல பலன் ஏற்படுமென்று எதிர்பார்த்தோம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் முடிந்தது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சாத்தனார் அணைக்கட்டைக் கட்டினார்கள். உண்மையிலே அதனால் பலன் கிடைக்குமென்று அதையும் நம்பினோம். சாத்தனார் அணைக் கட்டு கட்டிய பிறகு, அதனால் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்திலுள்ள திண்டிவனம் தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரையில் எந்த விதமான பலனும் ஏற்படவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்தோம். அதற்கும் எந்தவிதமான பயனும் ஏற்படவில்லை. அதற்காகத் தான் சம்பிரதாயத்திற்காகப் பேசுகிறேனே தவிர, இங்கே சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களுக்கு ஏதாவது பலன் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை என்று தான் சொல்ல வேண்டும். சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களுக்கு ஏதாவது பலன் இருக்கிறதா என்ற கேள்வியோடு நிறுத்திக் கொள்கிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டமும் பாதி முடிந்துவிட்டது. பெரிய நீர்த் தேக்கத் திட்டம் ஒன்றுமில்லை. நடுத்தர நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களிலும் ஒன்றுமில்லை. இந்த இரண்டு நீர்த்தேக்கங்களும் இல்லாத வானூர்ப் பகுதியிலே, சிறிய நீர்த்தேக்கத் திட்டங்களினால் ஏதாவது பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், எமாற்றமே அடைந்திருக்கிறோம். திட்டம் முடிவதற்கு இன்னும் இரண்டு வருடங்கள்தான் இருக்கின்றன. வீடுர் அணைக்கட்டைக் கட்டினார்கள். அதன் முழுப்பலனையும் பாண்டிச்சேரியிலுள்ள மக்கள் அடைந்து வருகிறார்கள். திண்டிவனம் தாலுகாவிலே ஒரு பகுதியிலே, மூலையில் உள்ள நாலைந்து கிராமங்களுக்கு மட்டும் பலன் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதிலும் ஒரு பக்கமாக வாய்க்கால் போகிறது. வாய்க்காலுக்கு ஒரு பக்கத்திலே தான் பாசனம் இருக்கிறது. மறு பகுதியிலே பாசனம் இல்லை. அமைச்சர் அவர்களை இது பற்றிக் கேட்டோம். பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி வந்தது. அதன் தலைவரையும் சந்தித்துச் சொன்னோம். அதன் மூலமாகவு பலன் ஏற்படுமா என்று பார்த்தோம். ஒரு பலனும் கிடைக்கவில்லை. அங்கேயுள்ள மக்கள் நல் வாழ்வு வாழ, அந்த நீர்த்தேக்கத்தின் வாய்க்கால் இரு பக்கமும் பாசனத்திற்குப் பயன்படும்படிச் செய்வார்களா என்பது தான் கேள்வி.

அடுத்தபடியாக, கழிவேரி என்ற பகுதி இருக்கிறது. அது பரக்காணம் பிரிக்கா, வானூர் பிரிக்கா இவற்றை மத்தியமாகக் கொண்டது. 10, 15 மைல் நீளம் உள்ளது. முதலாவது ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்திலேயே இந்தப் பகுதியை விவசாயத் திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும் என்றும், அப்படி ஏதாவது பயன்படுத்த முடியுமா என்றும் கருதி மரக்காணத்திற்கு அருகிலே ஒரு லாக்கு கட்டினார்கள். இது ஒரு நல்ல திட்டம்தான். உப்புத் தண்ணீர் வற்றியது. உப்புக் காய்ந்து எடுக்கப்பட்டது. பிறகு நல்ல நீர் தேங்கி நல்ல வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லப் பட்டது. ஆனால் பல ஆயிரம் ஏக்கர் பரப்புள்ள அந்தப் பகுதியை விவசாயத் திற்குக் கொண்டு வர சர்க்கார் என்ன திட்டம் வைத்திருக்கிறது என்பதுதான் என் கேள்வி.

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [2nd March 1964]

நான் 'என் கேள்வி, கேள்வி' என்று சொல்வதற்குக் காரணம் இருக்கிறது முன்பெல்லாம் பேசும்பொழுது வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம், என்று பேசுவது. அதற்கு எந்த விதமான பதிலையும் காண முடியாததால், இப்பொழுது கேள்வியாகப் போட்டால் ஏதாவது வாய்ப்பும் வழியும் பிறக்காதா என்று பார்க்கவே தான் 'கேள்வி' என்று சொல்லுகிறேன். அமைச்சரவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். அவர்கள் இந்தக் கழிவேளிக்கு தென்னம் பிள்ளை வைக்க வந்ததாகக் கேள்விப் பட்டேன். அந்த ஊருக்கு எப்படி வந்திருக்கிறோ அப்படிப்பட்ட ஊரிலும் மக்கள் இருக்கிறார்கள். அது எங்கள் பகுதி. அங்கே என்னைப் போன்ற மனிதர்களும் வாழ்கிறார்கள். செங்கற்பட்டு பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு வாழ்க்கைக்கு வாய்ப்பும் வசதியும் செய்வது போல் இங்கும் செய்வார்களா என்பது தான் என் கேள்வி.

பருவ காலங்களில் மழை பெய்யும், ஆனால் ஆற்று நீரைக் கொண்டு நிரப்ப முடியாத ஏரிகள் நிரம்ப உள்ள எங்கள் பகுதியில் பருவ மழையை நம்பி ஒரு போகப் பயிர் தான் செய்ய முடியும். ஏரிகள் எதிர்வாயில் பல ஏக்கர்கள் நீர் பிடிப்பால் பாழாகின்றன. கடப்பேரிக்குப்பம், பூத்துரை முதலிய கிராமங்களில் இம்மாதிரி நிலங்கள் எத்தனையோ ஏக்கர் பாழாகி இருக்கின்றன. இவைகளைப் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டும். இது பற்றி நான் ஜில்லா டெவலப்மெண்ட் கவுன்ஸில் மீட்டிங்கில் கேட்டேன். அங்கே இம்மாதிரி ஏரி எதிர்வாயிலும் நீர் பிடிப்பில் உள்ள நிலங்களை விவசாயத்திற்குக் கொண்டுவர வசதி செய்து கொடுக்கும் ஸ்கீம் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இம்மாதிரி ஸ்கீம்கள் செங்கற்பட்டில் முடிந்திருக்கின்றன. தென் ஆற்காடில் ஆரம்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றன, அதே போல இங்கேயும் கவனிக்கலாம் என்று கலெக்டர் அவர்கள் அறிவித்தார்கள். அவர்கள் அதை மறக்காமல் கொண்டு வருவார்களா என்பதுதான் என் கேள்வி.

அடுத்தபடியாக, மரக்காணம் பகுதிகளில் ஏரிகள் டிரையாது. ஊற்றுக் குட்டைகள்தான் இருக்கின்றன. எத்தனையோ வருஷங்களுக்கு முன்பு தூர் எடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது பல வருஷங்களாகத் தூர் எடுக்காமல் குட்டைகள் தூர்ந்திருக்கின்றன. ஏற்றம் போட்டுத்தான் தண்ணீர் இறைக்கிறார்கள். சில நேரங்களில் ஏரிகளில் மராமத்து செய்வதைப்போல இந்த ஊற்றுக் குட்டைகளுக்கும் மராமத்து செய்து கொடுத்து விவசாயத்தைப் பெருகச் செய்வார்களா என்பது எனது கேள்வி.

அடுத்தபடியாக வெட்டவேண்டிய கிணறுகளுக்கு சர்க்காரால் கடன்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்த வருஷம் கடன் கேட்டால் கிட்டத்தட்ட 2, 3 வருஷங்களுக்குப் பிறகு தான் அந்தக் கடன் கிடைக்கிறது. அந்தக் கடனை திருப்பிக் கொடுப்பதே பெரிய தொல்லையாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பரிசீலனை செய்து இதில் என்ன சௌகரியங்கள் செய்யப் போகிறார்கள் என்பது எனது கேள்வி.

2nd March 1964] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

அடுத்தபடியாக மின்சாரம். மின்சாரம் மிக முக்கியமானது. கிணறுகளை வைத்துக் கொண்டு மின்சாரத்தை உபயோகித்துத் தான் பல பகுதிகளில் நல்லபடியாக விவசாயம் நடைபெறுகிறது. ஒரு சில பகுதிகளில் 40, 50 அடி ஆழம் கிணறுகள் வெட்டினாலும் நிறையத் தண்ணீர் கிடைப்பதில்லை. மின்சாரத்தை வைத்துக் கொண்டு ஒன்றும் செய்ய முடியாத நிலைமை ஏற்படுகிறது. 70, 80 ஹார்ஸ் பவர் கணக்கிலே செலவு செய்தால்தான் உபயோகமாகும் என்று அந்த மின்சார போர்டார் சொல்லுகிறார்கள். அப்படி அதிக ஆழம் செய்ய வசதி இல்லாத காரணத்தால் கிராமங்கள் மின்சாரம் இல்லாமல் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவர்களுக்கு சர்க்கார் என்ன உதவி செய்யப்போகிறது என்பது என்று கேள்வி.

அடுத்தபடியாக, தொழில் துறையை எடுத்துக் கொண்டால் எங்கள் பகுதியிலே குமளம்பட்டு என்ற கிராமப் பகுதியிலே ஒரு காடு இருக்கிறது. அங்கே வெள்ளைக் களிமண் கிடைக்கிறது. இவ்வளவு காலமாக அதை எடுத்து வெளி ஊர்களுக்கும் வெளி நாடுகளுக்கும் அனுப்புகிறார்கள். அங்கேயே ஒரு சிறிய தொழிற் சாலையை ஆரம்பித்தாலும் கூட ஒரு சிறிய அளவில் பிங்கான் பாக்டரி வைக்க முடியும். வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஒழியும். அப்படிச் செய்ய சர்க்கார் ஏன் முன்வரவில்லை என்பது என் கேள்வி.

சிமென்டைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை. நான் உப கேள்விகள் கேட்டபொழுது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கடப்பேறிக்குப்பம் பகுதியில் 34 லக்ஷம் டன் சுண்ணாம்புக் கற்கள்தான் கிடைக்கும், அதிகமான சுண்ணாம்புக்கல் கிடைக்காததால் தொழிற்சாலை அமைக்க முடியாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். நேற்று முன் தினம் அமைச்சர் அவர்கள் உப கேள்விக்குப் பதில் சொல்லும் போது 7½ லக்ஷம் டன் சுண்ணாம்புக்கல் கிடைத்தால் கூட சிறிய தொழிற்சாலை அமைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். அது தனியார்த் துறையிலா அல்லது சர்க்கார்த் துறையிலா என்று என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. எங்கள் பகுதியில் தனியார் யாரும் தொழில் நடத்த முன்வரவில்லை என்ற காரணத்தினால் சர்க்காரே தயவு செய்து எடுத்து நடத்துவார்களா என்பது என் கேள்வி.

திருவக்கரை மலையிலே முள் வேலி கட்டி பாதுகாப்போடு ஒரு ஆள் காவல் காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார். அங்கு ஏன் அப்படி இருக்கிறாரோ தெரியவில்லை. அங்கு பொன் இருக்கிறதோ என்னவோ, அங்கு என்ன ரகசியம் இருக்கிறதோ புரியவில்லை. ஏதோ மத்திய சர்க்கார் உத்தரவை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். அது மத்திய சர்க்கார் சமாச்சாரமோ என்னவோ. 'அது மத்திய சர்க்கார் சமாச்சாரம், இங்கே பேரி என்ன பிரயோசனம்?' என்று அமைச்சர் அவர்கள் சுருக்கமாகப் பதில் சொல்ல வேண்டாம். மத்திய சர்க்காரின் நிலைமை என்ன என்று நம் சர்க்கார் ஏன் இதுவரைக்கும் அறிந்துகொள்ளவில்லை என்பது

[திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [2nd March 1964]

தான் என் கேள்வி. (மணி அடிக்கப்பட்டது.) எவ்வளவு நேரம் வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இல்லை என்றால் நிறுத்திக் கொள்கிறேன்.

கனம் தலைவர் (திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்) : இன்னும் ஐந்து நிமிஷம் பேசலாம்.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மிக மிக முக்கியமானது ஒன்று உண்டு. வருமானம் உள்ள இலாக்காக்கள் பல இருக்கின்றன. அதே சமயத்தில் வருமானமில்லாத இலாக்காக்களும் பல இருக்கின்றன. சொள்ளிக்கட்டையை எடுத்து தலையைச் சொறிந்து கொள்வதைப் போல இருக்கிறது இந்த காவல் துறை. காவல் துறையைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் பெருமையாகப் பேசிக் கொள்ளலாம். நானும் இதுவரை பெருமையாகப் பேசியவன்தான். இருந்தாலும், என்னுடைய மனத்திலே உண்டான அதிர்ச்சியை மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது இயங்கிவரும் காவல் துறை யாரால் ஏற்படுத்தப்பட்டது? எப்பொழுது ஏற்படுத்தப்பட்டது? என் ஏற்படுத்தப்பட்டது என்ற கேள்விக்கு அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து சிந்தித்துப் பதில் சொல்ல வேண்டும். மக்களுக்காகப் போலீசா? அல்லது போலீசுக்காக மக்களா? என்பதையும் அவர் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்பதுதான் என் கேள்வி.

அடுத்தபடியாக, முன்னர் முதல் அமைச்சராக இருந்த திரு. இராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் இந்தச் சபையிலே சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு, பொறுப்பேற்ற நேரத்தில், அன்னிய ஆட்சியைச் சேர்ந்த கன்னிங்காம் என்பவர் ஐ.ஜி. ஆக இருந்த போது, அவரைக் கூப்பிட்டு என்ன செய்தார், என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டார் என்பது நான் சொல்லி இங்குத் தெரிய வேண்டியதில்லை. இன்று இங்கே என் எதிரிலே வீற்றிருக்கும் அமைச்சர்களுக்கே தெரியும், எந்த நிலைமை இருந்தது என்று. ஆனால், நாள் அதிகமாக இல்லை. இன்னும் சமீபத்திலேதான் இருக்கிறது. அந்த நிலைமையை நீங்கள் (ஆளுநர் கட்சியினர்) ஏற்படுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். 1967-ஆம் வருஷத் தேர்தல் வர இருக்கிறது. அன்று உண்மையிலேயே நாங்கள் வந்தால், 1967 முடிந்தால் ஐ.ஜி. கன்னிங்காம் நிலையை ஞாபகப்படுத்துவோம். இந்த அமைச்சரவையிலே அங்கம் வகித்திருக்கிற காவல் துறைப் பொறுப்பேற்றிருக்கிற அமைச்சர் அவர்கள் பழி வாங்கப்பட்டு இருக்கிறார் என்றுதான் நான் சொல்வேன். உண்மையிலேயே ஒரு சமுதாயமே பாதிக்கப்படுகிறது. அதிலும் குறிப்பாக, அவர்கையைக் கொண்டே அவர் விரலைக் கொண்டே அவர் கண்ணிலே குத்துகிறார்கள். இது யாருடைய சூழ்ச்சியோ எவக்குப் புரியவில்லை. காவல் துறைப் பொறுப்பை மதிப்பிற்குரிய திரு. கக்கன் அவர்களிடத்தே ஒப்படைத்துவிட்டு காவல் துறையினர் செய்யும் அட்டகாசத்தினால் யார் பாதிக்கப்படுகிறார்கள்? தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், என்னைப் போலுள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகித் திராவிட மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஏன் பாதிக்கப்படுகிறார்

2nd March 1964] [திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

கள்? அந்தத் துறையை வேறொரு அமைச்சர் பார்க்கட்டும். நாங்கள் தைரியமாகக் கேட்போம். எங்கள் குறையைச் சொல்வோம். இதே அமைச்சர் இதை வைத்துக்கொண்டு எங்கள் சமூகத்தையே பாழாக்குகிறார்கள் என்கிற குற்றச்சாட்டுக்கு அவர் என்ன பதில் சொல்கிறார் என்பது என்னுடைய கேள்வியாகும்.

திண்டிவனத்தைப் பொறுத்த அளவிலே நாங்கள் உயிரோடு இருப்பதா? அல்லது இறப்பதா? என்ற சந்தேகம் உருவாகியிருக்கிறது. கனம் முதல் அமைச்சருக்குச் சொந்தக்காரர் என்று சொல்கிறார்கள்—ஒரு டி.எஸ்.பி. அங்கு வந்திருக்கிறார். அவர் செய்கிற அட்டகாசம், அநியாயம் எங்களால் தாங்க முடியவில்லை. இது எந்த அளவுக்குக் கொண்டுபோய் விடுமோ என்று தெரியவில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: போலீசிலே எனக்கு யாரும் சொந்தக்காரர் இல்லை.

திரு. எ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்: அப்படியென்றால் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். தினம் ஒன்றுக்குக் குறைந்தது பத்து, பதினைந்து பொய்க் கேஸ்கள்—‘பொய்’ என்று சட்டசபையிலே சொல்வது தவறு. மன்னிக்கவும்—உண்மைக்குப் புறம்பான கேஸ்களைப் போட்டு, ஒன்றும் தெரியாத அப்பானிகளைத் தினம்தினம் கோர்ட்டிலே நிறுத்தி கொடிய வேதனைப்படும்படியாகச் செய்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களில் பெரும்பாலோர் என்னுடைய வகுப்பைச் சார்ந்த ஆதித் திராவிட மக்கள். இது மிகவும் வேதனையளிப்பதாக இருக்கிறது. நானும் 15 வருஷம் போலீஸில் உத்தியோகம் பார்த்தேன். உண்மையிலேயே யாருக்கும் தெரியாத ஒன்றை நான் செய்ததில்லை. இம்மாதிரி உண்மைக்குப் புறம்பான கேஸை நான் போட்டது கிடையாது. உண்மையை மறைத்து நான் ஒன்றும் செய்தது கிடையாது. இப்பொழுது எப்படியிருக்கிறது? ஒரு டி.ஓய்.எஸ்.பி. ஒரு சப் டிவிஷனுக்கு பொறுப்பு உள்ளவா. பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியவர் இப்படியா பாதகங்களைச் செய்வது? பிராந்தி பாட்டிலைப் போலீஸ் ஸ்டேஷனில் வைத்துக் கொண்டு, அவர்கள் ஒவ்வொருவரையும் பிடித்து வந்து, கேஸைப் போட்டு அனுப்புகிறாரே, போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் பிராந்தி பாட்டில் எங்கிருந்து வந்தது? தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் உடனே கிளம்பி, திண்டிவனம் போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்குப் போய்ச் சோதனை செய்து பார்க்கட்டும். அப்பொழுது நிலைமை தெரியும். எப்படி வருகிறது? எங்கிருந்து வருகிறது? ஏன் வருகிறது? இந்த நிலைமை ஏன் உருவாகவேண்டும்? இதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று சொல்லி, இவ்வளவு நேரம் பேச வாய்ப்பு அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி தெரிவித்து என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

*திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, நடப்பு ஆண்டு நிதி நிலை அறிக்கையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் பேசுவதற்காக முற்படுகின்றேன். முதன் முதலிலே நமது

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

[2nd March 1964]

மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சரும் நிதி அமைச்சரும் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த பட்ஜெட்டிலே சோஷலிச சமுதாயம் உருவாவதற்கான பல அம்சங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது மிகை ஆகாது. குறிப்பாக, இன்று தேசத்திலே இருக்கின்ற நிலைமையை அவர்கள் நன்கு ஆராய்ந்து, சமூகத்திற்கு அதிகமான நீதி செய்யவேண்டும் என்கிற கருத்தோடு பல நல்ல திட்டங்களை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. வரை இலவசமாகக் கல்வி அளிப்பது என்று சொன்னால், பின் தங்கிய வகுப்பினருக்கும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற வகுப்பினருக்கும் இது ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதமாகும் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

விசேஷமாக நமது பட்ஜெட்டிலே பல காரியங்களைப் பற்றி எல்லாம் தீவிரமாக ஆலோசித்திருக்கின்றனர். புது வரிகள் போடாமல் விற்பனை வரியில் ஒரு சதவிகிதம் மட்டும் கூட்டிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். வேறு எந்த விதமான வரி விதிப்பும் இல்லாமல் சிறப்பான முறையில் அவர்கள் இந்த பட்ஜெட்டை அமைத்திருக்கின்றார்கள். விலைவாசி ஏறிக்கொண்டு போகின்ற காரணத்தினால், அதனைத் தடுப்பதற்கு என்ன என்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி நமது பட்ஜெட்டிலே ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். ரெவினியூ போர்டிலே ஒரு விஜிலன்ஸ் ஸெல் ஏற்படுத்தி, கூட்டுறவு அடிப்படையிலே பல ஸ்தாபனங்களை 50,000 ஜனத்தொகையுள்ள எல்லாப் பட்டணங்களிலும் உருவாக்கி இந்த விலைவாசி உயர்வைத் தடுப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறார்கள். குறிப்பாக அரிசி விலை இப்பொழுது அதிகமாகி வருகிறது என்பதை நாமெல்லாரும் உணர்ந்துகொண்டே இருக்கிறோம். தென் மண்டல ராஜ்யங்களில் இன்று அரிசி பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்பதையும் நாம் எல்லோரும் உணரவேண்டும். ஒரு வேளை ஆந்திர ராஜ்யம் உணவு உற்பத்தியில் மிச்சப் பிரதேசமாக இருந்தாலும் இருக்கலாம். நமது ராஜ்யமும் ஒரு வேளை சுபிட்சமான ராஜ்யமாக இருந்தாலும் கோளம் உணவு உற்பத்தியில் குறைந்த பிரதேசமாக இருக்கிறது. தமிழகத்திலேயுள்ள அரிசியிலே ஒரு பகுதி கோளத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருக்கிறது. கோளாவில் அரிசிப் பற்றாக்குறையாக இருக்கிற காரணத்தினாலே அங்கே அரிசி செல்லவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. கோளத்திலுள்ள மக்களுக்கு உதவி செய்யவேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் நம்மைச் சார்ந்தது என்பது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஆனால் தென் மண்டல ராஜ்யங்களிலே உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசி இவ்வளவு ஏறுகிற காரணத்தால் இதைத் தவிர்க்க நமது ராஜ்ய அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும் என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன். ஆந்திராவிலிருந்து அதிகமாக நமது சென்னை மாநகரத்திற்கும் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கும் அரிசியை வரவழைக்க அரசாங்கம் தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க முன்வந்திருக்கிறார்கள். அதை அதிகமாகத் துரிதப்படுத்தினால் அரிசியின் விலை குறையும் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

2nd March 1964] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

நமது திட்டங்களுக்காக 291 கோடி ரூபாய் தேவைப்படும் என்று நாம் முதலில் கணக்கிட்டிருந்தாலும், இப்பொழுது 325 கோடி ரூபாய் செலவழிப்பதற்கு நமது அரசாங்கம் முன்வந்திருக்கிறது. திட்டக் காலத்திலே எல்லா வேலைகளையும் முடித்துத் தீர்ப்பதற்கு நாம் தயாராக இருக்கவேண்டும். ஒரு வேளை ஒருசில திட்டங்கள் இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டம் நடந்துகொண்டிருக்கும் நடுவிலே ஆரம்பமான போதிலும் அதைத் துரிதமாக முடிப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று நான் கூற விரும்புகிறேன். உதாரணமாக, எங்கள் பகுதியிலே சித்தார் பட்டணங்கால் திட்டத்திற்காகச் சுமார் மூன்றரை கோடி ரூபாய் அளவில் ஒரு திட்டம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. கழிந்த ஆண்டிலே நமது ராஜ்யத்தின் முன்னாள் முதலமைச்சராக இருந்த உயர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் அதன் அடிக்கல்லை நாட்டினார்கள். சென்ற வருஷத்திலே அந்தத் திட்டத்திற்காக அடையாள பூர்வமாக ஐந்து லட்ச ரூபாய்தான் ஒதுக்கப்பட்டிருந்தது. இந்த பட்ஜெட்டில் அதற்காக 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 25 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கி, ஒரு டிவிஷனைத் தனியாக சாங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள். ஒரு டிவிஷன் சரியான முறையில் இயங்க இந்த 25 லட்சம் ரூபாய் போதாது என்பதைப் பணிவன்போடு தங்கள் மூலமாக நான் அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஒரு சர்க்கிள் நிறுவவேண்டுமென்று ப்ராஜெக்ட் ரிபோர்ட்டிலே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தும் அந்த சர்க்கிள் இன்னும் நிறுவப்படவில்லை. ஒரு சர்க்கிள் நிறுவி, அதற்குப் போதிய பண வசதி கொடுத்தால் தீவிரமாக இதில் வேலை துவங்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தத் திட்டத்தினால் 27,000 ஏக்கர் நிலம் பாசன வசதி அடையும் என்று திட்டத்திலே கூறியிருக்கிறது. 17,000 ஏக்கர் ராதாபுரம் தாலுகாவிலும், 10,000 ஏக்கர் கன்யாகுமரி பகுதியிலும் பாசன வசதி பெறுவதோடு, 5,000 ஏக்கருக்கு ஸ்டபிலைஸேஷன் ஏற்படும் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தை உருவாக்கிய இடத்திலே ராதாபுரம் கால்வாய்க்கு முன் சலுகை கொடுத்திருப்பதாகப் புகார் எழுந்து கொண்டே இருக்கிறது. கன்யாகுமரி ஜில்லாவுக்காகத் துவக்கப்பட்ட இந்தத் திட்டத்தில் உபரித் தண்ணீர் இருந்தால் அதை ராதாபுரத் திற்குக் கொடுப்பதில் ஆட்சேபணை இல்லை என்று பிரதம இன்ஜினீர் தம்முடைய உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். எவ்வளவு தண்ணீர் உபரியாக இருக்கிறதோ அந்தத் தண்ணீரை ராதாபுரத் திற்குக் கொடுப்பதில் எங்களுக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. ஆனால், ராதாபுரம் கால்வாய் துவங்குவதற்கு முன்னே எங்கள் கன்னியாகுமரி பட்டணம் கால்வாயைத் துவங்க வேண்டும் என்பதை அரசாங்கத்திற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். என்னைக் கேட்டால் அவர்கள் அப்படிச் சொல்வதற்குக் காரணம் ஒரு வேளை ராதாபுரம் கால்வாய் வந்துவிட்டால் கன்னியாகுமரி பகுதிக்குக் கால்வாய் கைவிடப்படுமோ என்று நினைக்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். ஆகவே இதற்கும்

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [2nd March 1964]

உடனடியாக அதிகப் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த திட்டத்தை மூன்றாவது திட்ட காலத் திற்குள் பூர்த்தி செய்யவேண்டும்.

கோதையாறு திட்டத்திற்காக ஏழேழுக்கால் லட்சம் செலவிட்டு, தூறு மெகாவாட் மின்சார உற்பத்தி செய்யவும் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு பவர் ஸ்டேஷன் வேலை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த வேலையும் துரிதமாக நடக்கவில்லை. ஆமை வேகத்தில்தான் நடக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். இதையும் துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு முக்கியமான விஷயம், திருவிதாங்கூர் பகுதிகளில் இருந்து மாற்றப்பட்ட சர்க்கார் சிப்பந்திகளுடையது ஆகும். அதுபற்றிய பல இணைப்புக் காரியங்கள் இன்னும் பூர்த்தியாகவில்லை. எட்டு வருஷங்களுக்கு மேலாயிற்று. இன்னும் அவர்களுடைய பிரச்சனை நல்ல முறையில் கவனிக்கப்படவில்லை. பல்லாயிரக் கணக்கான ஆசிரியர்கள் அவதிப்படுகிறார்கள். அவர்களுடைய நியாயமான கோரிக்கைகள்கூட நிராகரிக்கப்படுவதால் உயர் நீதி மன்றத்தை அணுகவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. நான்கு தலைமை ஆசிரியர்கள் ஹைக்கோர்ட்டுக்கு வந்து ரிட் போட்டு, தங்களுடைய உரிமையைப் பெற்றார்கள். அதுபோல மற்ற ஆசிரியர்களும் தங்கள் உரிமையைக் கோருகிறபோது அதிகாரிகள் மறுக்கிறார்கள் என்றால் இந்த அதிகாரிகளை எங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சர்வீஸ் இணைப்பு விஷயமாக, உத்தியோக உயர்வு சம்பந்தமாக நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து அரசாங்கம் ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விவசாயத்திற்கு நாம் அதிக முக்கியத்துவம் அளித்து வருகிறோம். நம்முடைய இலக்கை இன்னும் அடையவில்லை என்றாலும், நம்முடைய திட்டங்களினால் விவசாயம் முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறது என்பது கண்கூடு. இருந்தாலும் விவசாயத்தையே தங்களுடைய முக்கியமான தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஒரு அக்ரிகல்சரல் காலேஜ் (விவசாயக் கல்லூரி) ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற எங்களது கோரிக்கையை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். கோயம்புத்தூரில் இருக்கிறது என்றாலும் அங்கே போதுமான இடம் இல்லாத காரணத்தினால் விவசாயத்தையே தம் தொழிலாகக் கொண்டிருக்கிற கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் ஒரு அக்ரிகல்சரல் காலேஜ் ஏற்படுத்தித் தர அரசாங்கம் முன்வரவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைப்பற்றியும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது பட்ஜெட்டிலே ஸ்டேட்டிரான்ஸ்போர்ட்டைப்பற்றி ஓர் அறிக்கை இருக்கிறது. சென்னை நகரத்திலும், கன்னியாகுமரியிலும் நம்முடைய போக்குவரத்து

2nd March 1964] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

இலாகா நல்ல முறையில் செயல்படுகிறது என்பதாகக் குறிப்பிடப் பட்டிருக்கிறது. அது உண்மைதான். இன்றையதினம் கன்னியா குமரியில் சில தனி ஆபரேடர்களுக்கும் விட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய லைசென்சு காலாவதியாகிறபோது அவற்றையும் சர்க்கார் உடனடியாகத் தேசியமாக்க முன்வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் இந்த டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்குப் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதி இல்லை. வெளி ஊரில் இருந்து வந்துள்ளவர்களும் கூட இருக்கிறார்கள். ஆகவே முதலில் அவர்களுக்குத் தங்குவதற்கு வசதி செய்து தரப்படவேண்டும். மேலும் டெய்லி பேட்டா 1.50 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. விலைவாசிகள் ஏறிக்கொண்டே போவதால் இந்த டெய்லி பேட்டா வையும் கொஞ்சம் கூட்டிக்கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் 5 ரூபாய் ட்ரைவிங் அலவன்ஸ் வாங்கி வந்த டிரைவர்களை இங்கே டிரான்ஸ்போர் செய்து அவர்களுக்கு இவ்வாறு கொடுப்பதை அதிகாரிகள் நிறுத்தி விட்டார்கள். அப்படியின்றி அங்கிருந்து இங்கு வந்துள்ளவர்களுக்கு அவர்கள் அங்கே முன்பு வாங்கியது போல 5 ரூபாய் அலவன்சு கொடுக்கவேண்டும். இன்னும் யூனிபாரம் கொடுப்பதற்குக் காலதாமதம் ஆகிறது. மேலும் டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகா தொழிலாளர்களுக்கு விடு கட்டிக் கொடுப்பதற்காக நாகர்கோயிலில் ஓர் இடம் ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்டது. தேசிய நெருக்கடி காரணமாக அது அப்படியே இருக்கிறது. அதை இவ்வாண்டாவது உடனடியாகக் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வர வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பாங்கைத் தேசிய மாக்கவேண்டும், அரிசி ஆலைகளைத் தேசியமாக்க வேண்டும் என்கிற இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் உடனடியாக போக்குவரத்து துறையில் உள்ள பஸ்களைத் தேசியமாக்கவேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த பட்ஜெட்டில் ஹரிஜனங்களுக்கு வீகல் எய்ட் கொடுக்கத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். இதை வரவேற்கிறேன். ஹரிஜனங்களுக்கு என்பதை மற்ற ஏழைகள் விஷயத்திலும் நீட்ட வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏழை மக்கள் பலருக்கும் இது அவசியமானது. ஒருசில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ப்ரோவினஷியல் லாயர்ஸ் கான்பரன்ஸ் நடந்தபோது “வீகல் எய்ட் டு த புவர்” என்ற தலைப்பிலேயே ஒரு தீர்மானம் திருவிதாங்கூர்-கொச்சியில் நிறைவேற்றப்பட்டது. ஆகவே, எல்லா ஏழை மக்களுக்கும் இந்த வசதி கிடைக்கும்படியாக வகை செய்ய வேண்டும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதற்காகவே நல்ல வழக்கு அறிஞர்களை நியமனம் செய்யவேண்டும். இன்னொரு முக்கியமான விஷயம். ஹைக்கோர்ட்டில் பல கேஸ்கள் தீர்ப்பளிக்கப் படாமல் இருக்கின்றது என்று ஒருசில நாட்களுக்கு முன்பு கேள்வி நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இதற்கு என்ன பரிகாரம் என்பதையும் அரசாங்கம் சிந்திக்க வேண்டும். அதிகமான நீதிபதிகள் நியமிக்கப்படவேண்டுமா?

[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [2nd March 1964]

மேலும் ஹைக் கோர்ட்டின் பிரிவாகத் தென் பகுதியில் ஒரு பெஞ்சு, இரண்டு பெஞ்சு என்று ஏற்படுத்தினால் இங்கே வரும் அதிகமான கேஸ்களின் எண்ணிக்கை குறையுமா என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். குறிப்பாக தென் ஜில்லாக்களில் அதாவது கன்னியாகுமரி, மதுரை, திருநெல்வேலியில் ஹைக்கோர்ட் பெஞ்சு ஏற்படுத்த முன்வந்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும். மதுரை ஒரு மத்தியமான இடம். அங்கே அமைவது பொருத்தமாக இருக்கும். அங்கே பல்கலைக்கழகம்கூட ஏற்பட இருக்கிறது. அதை நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்கிறோம்.

மேலும் என்.ஜி.ஓ.க்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது பற்றி சர்க்கார் மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஒருவேளை அவர்கள் கருப்பு முத்திரை குத்திக்கொண்டாலும் அதுபற்றி நாம் வருந்தாமல் மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருந்து உதவியைப் பெற்று அவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிப்பது முக்கியமான விஷயமாகும். அவர்களே அதைச் சுட்டிக்காட்டியும் இருக்கிறார்கள். ஆகவே அந்த விஷயத் தைப்பற்றியும் புனர் பரிசீலனை செய்து, அவர்களுடைய குறைபாட்டை நீக்கப் பரிகாரம் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-00
9.11.

* திரு. சா. ராமசாமி : மாமன்றத் தலைவர் அவர்களே, 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையை முதலமைச்சர் அவர்கள் சமர்ப்பித்து அதன் மீது நடைபெறுகின்ற பொது விவாதத்திலே பங்கு பெறுகின்ற வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தமைக்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பொது விவாதத்திலே தேர்தலைப் பற்றிய பிரச்சினையை ஒரு உறுப்பினர் கிளப்பினார். எதிர்த் தரப்பிலிருக்கும் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள், 'தீயிட்டு எரித்துக் கொண்ட சின்ன சாமிக்கும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம்?' என்று கேட்டு, அவரை மிகவும் கேலியான முறையில் பேசினார். இந்தப் பிரச்சினை பற்றி முதலிலே நான் பேசுவதாக இல்லை. ஆனால் இந்தப் பிரச்சினை இந்த மன்றத்திலே கிளப்பப்பட்ட காரணத்தால்தான் இது பற்றி விளக்கிப் பேச விரும்புகிறேன். சின்னசாமி செய்த செயலைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதை அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்ல முடியும். சின்னசாமி இந்தி ஒழிய வேண்டுமென்பதற்காகப் பல வகையிலும் எங்களோடு உழைத்தவராவார். நான் என்னுடைய தொகுதி அலுவலகத்தையே கீழ்ப்பழுஷூரில் வைத்துக்கொண்டுதான் என்னுடைய அலுவலகங்களைக் கவனித்து வருகிறேன். என்னுடைய ஊரிலிருந்து போக்குவரத்து வசதி இல்லாத காரணத்தால் அங்கே என்னுடைய அலுவலகத்தை வைத்திருக்கிறேன். சின்னசாமி சென்ற ஜனவரி மாதம் சட்ட மன்றம் நடந்து கொண்டிருந்தபோது திருச்சியிலே வேலு போர்ட்டோ ஸ்டூடியோவிலே புகைப்படம்

2nd March 1964]

[திரு. சா. ராமசாமி]

எடுத்துக் கொண்டு சென்னைக்கு வந்தபோது, நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்களும் தஞ்சைப் பகுதியிலே சுற்றுப் பயணம் செய்துவிட்டு சென்னை திரும்பியிருக்கிறார்கள். நான் இதையெல்லாம் சின்னசாமி தன்னுடைய நண்பருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் இருந்துதான் கூறுகிறேன். சென்னையிலே இறங்கின சின்னசாமி கனம் முதலமைச்சர் அவர்களைக் கண்ட நேரத்தில், தலைவர்களை விடுதலை செய்ய வேண்டுமென்று கோரியதாகவும், இந்தியாவில் தமிழுக்கும் தமிழகத்துக்கும் ஏற்படும் பாதகங்களைப் பற்றிப் பல கோணங்களில் எடுத்துச் சொல்லியதாகவும், முதலமைச்சர் காலைப் பிடித்து மன்றடிக் கேட்டுக் கொண்டதாகவும் எழுதியிருக்கிறார். பிறகு போலீசார் அவரைப் பிடித்து எழும்பூர் சிறைக்கு அழைத்துச் சென்று அங்கு அவருக்கு அறிவுரை கூறியதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார். அந்த அறிவுரைகள் அவருக்குச் சரியானவையாகப் புலப்படாத காரணமாக ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்று 24-ம் தேதி பலரிடத்திலும் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிப் பேசியிருக்கிறார். அவர் அன்று சிறுவர்களுக்கு இனிப்பு வழங்கி 'தமிழ் என்னும் வாழும்; இந்தி ஒழியப் போகிறது; அரங்கா நான் என்கடமையைச் செய்யப்போகிறேன்' என்று சொல்லி புறப்பட்டுச் சென்று அரியலூரிலிருந்து மூன்று கடிதங்கள் எழுதியிருக்கிறார். அவர் 24-ம் தேதி இரவு திருச்சிக்குச் சென்று, பெட்ரோலை ஊற்றித் தன்னை எரித்துக் கொள்வதற்கு 15 நிமிஷங்களுக்கு முன்னதாக ஒரு கடிதத்தை எழுதியிருக்கிறார். 'இந்தித் திணிப்பின் காரணமாக தமிழ் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது; முதலமைச்சர் காமராஜர் காலத்திலிருந்து தமிழகக் காகப் பாடுபட்டும் கடைசியில் இந்தித் திணிப்பு என்ற நிலைக்குச் சென்று விட்டார்கள். இப்போது புதிதாகப் பதவிக்கு வந்திருக்கிற கனம் திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களும் இந்திக்காக வாதாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தமிழ் வாழ்வதற்கு உரிய சூழ்நிலை இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் திரு. காமராஜ் அவர்கள் அமைச்சர்களுக்கிடையே ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கக் கூடிய சண்டை சச்சரவுகளையும், லஞ்சப் பிரச்சினையையும் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்களேதவிர, இந்தி ஒழிப்புப் பிரச்சினையிலே அக்கறை காட்டுவதாக இல்லை. நான் என்னைத் தீயிட்டுக் கொள்ளும் காரியத்தைச் சென்னையிலேயே செய்வதாக இருந்தேன்; ஆனால் அதற்குச் சரியான சூழ்நிலை இல்லாத காரணத்தால் சிங்காரத் திருச்சியிலே செய்கிறேன்' என்று எழுதியிருக்கிறார். அவருடைய இந்தச் செயலைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஆனால் அவர் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்தவர் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளும் கட்சியினர் சொல்வது போல், ஏதோ தெருவிலே போகின்ற ஒருவர் தீயிட்டுக் கொண்டதைப்பற்றிக் கழகம் தேர்தல் காலத்திலே நோட்டீஸ் போட்டு அவரைப் பற்றி எடுத்துக் கூறவில்லை. அவர் கழக உறுப்பினர் என்ற முறையிலேதான் நாங்கள் எடுத்துக் கூறுகின்றோம். 25-ம் தேதி காலை 5½ மணி அளவில் இந்தச் சம்பவம்

[திரு. சா. ராமசாமி] [2nd March 1964]

நடந்து 6½ மணிக்கு ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர் 7½ மணிக்கு உயிர் நீத்ததாகத் தெரிகிறது. ஆனால் அந்தச் செய்தி அவருடைய வீட்டாருக்கு இரவு 8½ மணிக்குத்தான் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இரவிலே அங்கிருந்து திருச்சி வருவதற்கு வாகன வசதி கிடையாது. அவர்கள் எப்படியோ இரவே அரியலூருக்கு வந்து அங்கிருந்து திருச்சிக்குச் சென்று ஆஸ்பத்திரிக்குப் போனபோது, இரவிலே அவருடைய உடலைக் காண முடியாத நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டார்கள். அடுத்த நாள் காலையில் தான் சின்ன சாமியின் உடலைக் காணுகின்ற நிலைமையும், அடக்கம் செய்கின்ற நிலைமையும் ஏற்பட்டது. காலை 7½ மணிக்கு இறந்து விட்டது பற்றி உடனே தந்தி மூலமாகவோ ஆள் மூலமாகவோ அவருடைய வீட்டாருக்குத் தெரியப்படுத்தி இருக்கலாம். ஆனால் இரவு 8½ மணி வரை அவர்களுடைய வீட்டாருக்குச் செய்தி தெரிவிக்கப்படாமலே இருந்த நிலைமையை எடுத்துச் சொல்லத்தான் நான் இதைக் கூறுகிறேன். நான் இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி ஆதாரத்துடன் கடிதங்களைக் கொண்டு நிரூபிக்க முடியும்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, சின்னசாமி யார் என்று எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர் என்னை வந்து பார்த்ததாகக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். ஆகவே, எனக்குத் தெரிந்ததை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் ஒரு முறை திருச்சியிலிருந்து—என்று நினைக்கிறேன்—திரும்பும்போது தி. நகர் இரயில் நிலையத்தில் இறங்கி விட்டுக்குப் போகும்போது ஒருவர் என் எதிரே வந்து 'தமிழைக் காப்பாற்றுங்கள்' என்று சொன்னார். நான் 'சரி' என்று சொன்னேன். அதைத் தவிர அவர் என் கால்களைப் பிடித்துக் கொள்ளவும் இல்லை; 'தலைவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள்' என்று சொல்லவும் இல்லை. அவர் சின்னசாமியா அல்லது வேறு ஒருவரா என்பது எனக்குத் தெரியாது. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கூறியதிலிருந்து போலீசார் விசாரித்து விட்டுவிட்டார்கள் என்று தெரிகிறது. அவருடன் அப்போது தி.மு.க. தலைவர்களுக்குத் தொடர்பு இருந்ததா? அப்படியானால் அவருக்கு என்ன ஆலோசனைகள் கூறினார்கள் என்று தெரியவில்லை. அதற்கு மேலே திருச்சியிலே ஏற்பட்ட சம்பவத்தைப் பற்றி பின்னர் திருச்சிக்குச் சென்ற சமயத்திலே போலீசாரிடம் விசாரித்தேன். போலீசாருக்குத் தெரிந்தவுடனே அவர்கள் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அவர்களுக்கு அப்போது தெரிந்த தகவல் என்னவென்றால், இந்த மாதிரி அவர் பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்தபோது தி.மு.க. தலைவர் ஒருவர் 'யாரோ' என்று சொல்லிவிட்டு நிற்கக்கூட இல்லாமல் போனார் என்று பேசிக்கொண்டார்கள் என்று கேள்விப்பட்டேன்.

திரு. மு. கருணாநிதி : அமைச்சர் அவர்கள், இந்த எரிந்த சம்பவத்தைப் பற்றிக் கேட்ட தி.மு.க. தலைவர்கள் 'யாரோ' என்று போய் விட்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அங்கே சென்றவர்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழக எம்.எல்.ஏ.-க்களான

2nd March 1964]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

திரு. தர்மலிங்கம் அவர்களும், திரு. எம். எஸ். மணி அவர்களும் ஆவார்கள். அவர்கள்தான் ரயிலில் இருந்து இறங்கி வீட்டிற்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். வழியில் செய்தியைச் சொன்னவர்கள் யாரோ இறந்து விட்டதாகத்தான் சொன்னார்கள். ஆகவே உடனே கவனிக்காமல் சென்றுவிட்டு மறுபடியும் அந்த இடத்திற்கு சென்று விசாரித்ததில்தான் உண்மை புலனாயிற்று. அந்த இடத்தில் இப்படி எரித்துக் கொண்டவர் யார் என்பது அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை என்பதை நான் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அவர் தி.மு.க. உறுப்பினர் என்பது கிழப்பமுலூர் கிளைக் கழகத்தின் மினிட்ஸ் புக்கிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். 'நம் நாடு' அலுவலக வெளியீட்டுச் செயலாளர் திரு. சிற்றரசு அவர்களுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் அவர்கள் தி.மு.க. உறுப்பினர் என்று கையெழுத்திட்டு எழுதிய கடிதம் எங்களுக்கு ஆதாரமாக இருக்கிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: தி.மு.க. தலைவர்களுக்கே ஒன்றும் இதைப்பற்றி தெரியாது என்பதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

திரு. அ. பெ. தர்மலிங்கம்: நாங்கள் இறங்கிய இடம் டவுன் ஸ்டேஷன். சின்னசாமி அவர்கள் தீ வைத்துக்கொண்ட இடம் ஜங்ஷன். எங்களுக்கு யாரும் சொல்லவில்லை. கேள்விப்பட்ட பிறகு அங்கு சென்று அதுபற்றி விசாரித்தோம்.

திரு. சா. ராமசாமி: அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதில் இருந்து முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சின்னசாமியைச் சந்தித்திருக்கிறார் என்பது தெரிகிறது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: சின்னசாமி என்று எனக்குத் தெரியாது. ஒரு இளைஞர் வந்து "தமிழைக் காப்பாறுங்கள்" என்று சொன்னார். வேறு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தலைவர்களை விடுதலை செய்யுங்கள் என்று சொல்லியிருந்தால் அவர் தி.மு.க. என்று உணர்ந்திருப்பேன். தமிழைக் காப்பாற்றுவார்கள் என்று சொல்லிவிட்டுப் போனார். அவ்வளவுதான் சொன்னது.

திரு. சா. ராமசாமி: யாரோ ஒருவர் சந்தித்ததாகக் கூறுகிறார்கள். சின்னசாமி கடிதத்தில் இருந்து அவர்களைச் சந்தித்ததாக ஊக்க இடமிருக்கிறது. நான் 26-ம் தேதி காலை கிழப்பமுலூருக்குச் சென்றேன். மன்றக் கூட்டம் முடிந்து எட்டு மணி பஸ் பிடித்து திருச்சி சென்றேன். அதற்குள் துரிதமாக அவர்களைத் துண்டி விட்டுப் பிரேத அடக்கம் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஊருக்கு எடுத்துச் செல்ல வாகன வசதி கிடைக்காது என்று கூறி துரிதப்படுத்தி அடக்கத்தைச் செய்யச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள், ரிக்ஷாத் தொழிலாளர்கள் எல்லோரும், அவர் எரிந்து சாகிந்து வரையில் இந்தி ஒழிக, இந்தி ஒழிக என்று சொன்னதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் சொன்னதாகத் தெரியவில்லை என்றார்கள். ஆஸ்பத்திரியில் கேட்டபோதும் 'இந்தி ஒழிக, தமிழ் வாழ்க' என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்ததாகக் கேள்விப்பட்டேன்.

[திரு. சா. ராமசாமி] [2nd March 1964]

டோம். 'நீங்கள் யார்?' என்று கேட்டதற்கு 'நான் ஒரு தி.மு.க. என்று சொல்லி உயிரை விட்டிருக்கிறார். ஆகவே வேறு எந்த வகையிலும் இப்பிரச்சனையை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டியதில்லை. அதைப்பற்றி நாங்கள் கவலைப்படவில்லை. மாற்றர்கள் சொல்வதுபோல் வறுமையோ அல்லது குடும்பச் சச்சரவோ ஒன்றும் காரணம் அல்ல. நான் என் அலுவலகத்தை வைத்திருக்கும் இடத்திற்கும் சின்னசாமி இருந்த இடத்திற்கும் அரை பர்லாங் தான் தூரம். அவரைப்பற்றி நன்கு தெரிந்தவன் நான். ஆகவே இப்பிரச்சனை பற்றி யாராவது ஏதாவது சொல்ல விரும்பினால் அது வீண்தனமான செயலாகும் என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். சின்னசாமியின் படத்தை விளம்பரப்படுத்தியது பற்றி கூறினார்கள். அவர்கள் படத்தை விளம்பரப்படுத்தியதில் தவறு ஒன்றுமில்லை. ஆளும் வர்க்கத்தினர் சில சுவரொட்டிகளை வைத்திருக்கிறார்கள். அது அவர்களுக்கு எப்படி சம்பந்தப்பட்டது என்பதை அவர்கள் ரூபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். சின்னசாமியின் செயலுக்கு தி.மு.க. தலைவர்கள் அனுமதி கொடுக்க மாட்டார்கள் என்ற நிலையில் தலைவர்கள் யாரையும் அவர் சந்திக்கவில்லை. தலைவர்களைச் சந்தித்திருந்தால் இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்காது. அதற்குள் நிலைமை இப்படி ஏற்பட்டு விட்டது. இது அவர்கள் கடித வாயிலாகவே தெரிகிறது. அடுத்த 1964-65-ம் ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையில் கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் செய்து கொடுக்கப்படவில்லை. சுருங்கச் சொன்னால் இப்போதுள்ள விலைவாசி நிலையில் கடைநிலை ஊழியர்கள் எந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை ஒவ்வொரு இலாகாவைச் சார்ந்த அமைச்சரும் அவ்விலாகாவில் பணிபுரியும் ஒருவரைப்போல் ஒரு மாத காலம் இருந்து பார்த்தால் தெரியவரும். அப்போது தெரியும் விலைவாசி நிலைக்கும் அவர்கள் பெறக்கூடிய ஊதியத்திற்கும் எந்த அளவு நிலை ஒத்திருக்கிறது என்பது. நம்மைப்போல் மற்றவர்களும் இருப்பார்கள் என்று நினைப்பது இது விஷயத்தில் சரியல்ல. இந்தக் கணக்கிடு செய்கிற முறை சாதாரண முறைதான். சட்டங்கள் நிறைவேற்றுவதைப்பற்றி மேலை நாட்டு அறிஞர் ஒருவர் கூறியிருக்கிறார். சட்டம் செய்வது எளிது, எந்த ஒரு முட்டாளன்கூட சட்டம் இயற்றிவிடலாம், ஆனால் மக்களுக்கு ஒத்த வகையில் அது இருக்கிறதா, செய்கிற சட்டம் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும் விதத்தில் இருக்கிறதா, என்று சிந்தித்துப் பார்த்து செயலில் இறங்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார், பெர்னாட் ஷா அவர்கள். இங்கிருக்கிற திட்டங்களை மக்களுக்குப் பயன்படுவதாக இல்லை. இன்னு காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி புரிகிறது என்றால் வேறு உத்தக் கட்சி வந்தாலும் பொதுவாக இப்படிப்பட்ட திட்டம் தீட்டுவதை ஒரு முறையாக வைத்திருப்பார்கள். போடுகிற திட்டங்கள் மக்களுக்குப் பலன் அளிக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ரெவின்யூ இலாகாவிற்கு செலவு செய்யப்படும் பணம் சரியாகச் செலவு செய்யப்படுகிறதா? வட்டார வளர்ச்சித் திட்டத்திற்காகச் செலவு செய்யப்படும் பணம் அத்தனையும் சரியான முறையில் நல்ல முறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா? உதாரணத்திற்காக, ஒரு பஞ்சாயத்து யூனியனை எடுத்துக் கொண்டால் மாத சம்பளத்திற்காக 8,000 ரூபாய் வரை செலவு செய்யப்படுகிறது. ஆனால்

2nd March 1964] [திரு. சா. ராமசாமி]

அந்த யூனியனில் செய்யப்படுகிற அலுவல்களை எடுத்துக்கொண்டு பார்த்தால் 8,000 ரூபாய் அளவிற்கு வேலைகள் நடைபெறுவதில்லை. ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பள அளவிற்குக் கூட திட்டங்கள் அங்கு நிறைவேறுவதில்லை. எதற்காக அந்த அளவு பணியாளர்களை வைத்துக்கொள்ள வேண்டும்? ரெவின்யூ இலாகாவை எடுத்துக்கொள்வோம். முந்துறு கிராமங்களை வைத்துக்கொண்டு ஒரு தாசில்தார் ஆட்சி புரிந்து வருகிறார். அத்தனைக்கும் அவர்தான் சமாதானம் சொல்லியாக வேண்டும். ஒரு பிரக்கா சம்பந்தப்பட்ட புள்ளிவிவரங்களை அங்குள்ள ஒரு ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர் கொடுக்க வேண்டும். கிராம முன்சிப் கிராம வரி வசூலைச் செய்யவேண்டும். கர்னம் நில சம்பந்தமான புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுத்தாக வேண்டும். இப்படியிருக்க ஒரு சில பகுதிகளை மட்டும் பிரித்து யூனியன் வட்டாரங்களாகக் கொடுத்து பல அதிகாரிகளை நியமித்திருக்கிறார்கள். அவர்களது வேலை என்ன, கிராம அதிகாரிகளைப் பற்றி குறிப்பிடும்போது சென்ற ஆண்டு அமைச்சர் அவர்களால் கூறப்பட்டது. இதற்காக அமைக்கப்பட்டுள்ள குழுவின் அறிக்கை வந்தவுடன் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களை முழுநேர ஊழியர்களாக்குவது பற்றிக் கவனிக்கப்படுமென்று சொன்னார்கள். அதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. நான் கடந்த சட்ட மன்றக் கூட்டத்தில்கூட சொன்னேன், கிராம உத்தியோகஸ்தர்களின் பிரச்சனை குறித்து இந்த அமைச்சரவை கவனிக்காவிடில் கிராமங்களில் உள்ள உண்மையான நிலையைக் காண முடியாது என்று. அவர்களது பிரச்சனை சரிவர தீர்வு செய்யப்பட்டால்தான் நாம் உண்மையான புள்ளிவிவரங்களைப் பெற முடியும். இல்லாவிடில் அவர்கள் கொடுக்கிற புள்ளிவிவரங்கள் அத்தனையும் சரியாக இருக்க முடியாது. உணவு விஷயத்தில் போட்ட இலக்கை அடைந்து விட்டதாகக் கூறுகிறார்கள். நான் சொல்கிறேன். லட்சிய அளவை நாம் அடையப் பெறவில்லை என்று. நான் கிராம அதிகாரிகளைக் குறை கூறவில்லை. நானே பல ஆண்டு களாக கிராமச் சர்க்காரை இருந்து வந்திருக்கிறேன். இப்போது கொடுக்கக்கூடிய புள்ளிவிவரங்கள் சரியான முறையில் இருக்க முடியாது. வேண்டுமானால் குறிப்பிட்ட சில பகுதிகளில் நிரூபித்துக் காட்ட முடியும்.

அமைச்சர்கள் யாரேனும் விரும்பினால் நான் ஆதாரத்தோடு எடுத்துக்காட்டத் தயாராய் இருக்கின்றேன். இப்போது வருகின்ற புள்ளிவிவரங்கள் ஒன்றும் சரியான புள்ளி விவரங்களாக இராது என்பதை நான் உறுதியாகச் சொல்ல முடியும். காரணம், கிராம அதிகாரிகளுக்கு எவ்வளவோ தொல்லைகள் இருக்கின்றன. இருபது, முப்பது நாட்கள் வெளியிலேயே வேலை வந்துவிடுகிறது. எந்த நேரத்தில் போய்ப் பார்த்தாலும் அவர்களை விட்டில் பார்க்க முடியாது. கேட்டால் ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டரோடு போயிருக்கிறார்கள், அல்லது தாசில்தாரோடு போயிருக்கிறார்கள், அல்லது டெப்யூடி தாசில்தாரோடு போயிருக்கிறார்கள், அல்லது பஞ்சாயத்து தலைவரோடு போயிருக்கிறார்கள் என்ற பதில்தான் கிடைக்கும். இப்படியிருக்கின்ற நேரத்தில் திடீர் என்று வருகின்ற அவசர உத்தரவுக்காக இருந்த இடத்திலேயே பல புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுப்பார்கள். இவை ஒன்றும் உண்மையாக இராது என்று

[திரு. சா. ராமசாமி] [2nd March 1964]

எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். எப்போது பார்த்தாலும், யூனியன் காரியமாகவோ அல்லது ரெவின்யூ அதிகாரிகள் விஷயமாகவோ அல்லது அமைச்சர்கள் வருகை விஷயமாகவோ இருக்கின்ற வேலைகளில் ஈடுபட வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இவ்விதம் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு ஏதோ பார்ட் டைம் ஊழியர்களாக இருக்கும் கிராம அதிகாரிகளை என்றைக்கு நாம் முழு நேர ஊழியர்களாக மாற்றுகின்றோமோ, அன்றுதான் அவர்கள் நல்ல முறையிலே வேலை செய்ய முடியும் என்பதைக் கூறி, அதற்காக இந்த ஆட்சியாளர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : ஸார், பாயின்ட் ஆபீஸ் இன்ஸ்பர்மேஷன். இப்போது, சட்டசபைக் கட்டிடத்திற்கு வெளியே நான் சென்ற போது, ஏராளமான போலீசார் நின்றுகொண்டிருந்தார்கள். ஏன் என்று கேட்டபோது பம்பாயிலிருந்து ஒருவர், இந்தத் திணிப்பை எதிர்த்து, சட்டசபைக் கட்டிடத்திற்கு முன்பாகத் தீக் குளிக்கப் போவதாகவும், அதைத் தடுப்பதற்காகத்தான் போலீசார் நின்று கொண்டிருப்பதாகவும் அறிந்தேன். அவ்விதமாகத் தங்களுக்கு ஏதேனும் தகவல் வந்துள்ளதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் தலைவர் (திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்) : எனக்கு அந்த மாதிரியான தகவல் ஒன்றும் வரவில்லை. இதைப்பற்றி நாளைக் குப் பேசிக் கொள்ளலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

* **திரு. சி. மாணிக்கம் :** மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டுக்கு அமைச்சர்களாக இருக்கின்ற எட்டு அமைச்சர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் பேசுவது எல்லாம் சரியாக வெளியில் வருவதில்லை, பெரிய நிபுணர்கள் பேசுவதுதான் வெளியில் வருகிறது. நாங்கள் எல்லாம் படிப்பாளிகளாக இல்லை என்ற காரணத்தினால்தான் விட்டுவிடுகிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. என்னுடைய கோரிக்கையைப் பற்றியும் தயவுசெய்து கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கழிந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலுள்ள சில குறைகளைப்பற்றிச் சொன்னேன். வாணியாறு என்று ஒன்று இருக்கிறது, இதன் மூலம் முள்ளிக்காடு பகுதியிலுள்ள மக்கள் பயனடைவார்கள். இதில் பாசன வசதி செய்து கொடுத்தால் மிகவும் வசதியாக இருக்கும். காங்கிரஸ் கவர்ன்மெண்டும் பெருமையாகக் கொள்ளலாம். கத்தரிக்காய்பாளையம் என்ற இடத்திலும் சில வசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. பல்கள் வந்தால்கூட மோதிவிடும்படியான நிலையில் ரோடுகள் குறுகலாக இருக்கின்றன. இதைப்பற்றி இதுவரை ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. இது தவிர முத்தனூர் என்ற ஒரு ஏரி இருக்கிறது. இதைப் பற்றியும் இங்கு கூறியிருக்கிறேன். இதைப் பற்றியும் ஒன்றும் கவனிக்கவில்லை. இந்த இடத்திலிருந்து திரா

2nd March 1964] [திரு. சி. மாணிக்கம்]

விட முன்னேற்றக் கழகத்தவர்கள் வந்துவிட்டார்கள் என்ற காரணத்தினால்தான் ஒன்றும் கவனிக்காமல் இருக்கிறார்களோ என்னவோ தெரியவில்லை. அரிஜனங்களுக்கு இடையிலிருந்த தீண்டாமை போய்விட்டது என்று சொல்லுகிறார்கள். எங்கே போய்விட்டது? இன்னும் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. ஆறு கோடி மக்களுக்குக் கண் வரம் கொடுத்த கடவுளாக இருந்த அம்பேத்கார் செய்த சேவையின் காரணமாகத்தான் இன்றைக்கு எங்களைப் போன்றவர்கள் இங்கே வந்து பேச முடிகிறது. அன்றைக்கு மகாத்மா காந்தி அடிகளும் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களும் எங்களுக்கு கொடுத்த சலுகையினால்தான் எங்களைப் போன்றவர்கள் இங்கே வர முடிகிறது. அந்த ரிசர்வ் சலுகையை எங்கள் பக்கத்திலுள்ள சில சிமிட்டி வியாபாரிகளும், சில பஸ் ஓனர்களும் தலை கீழாக நின்று மாற்று வதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள். நான் இந்த சபையில் மெம்பராக இருந்தாலும் சரி, இல்லை என்றாலும் சரி, ரிசர்வ் தொகுதியை மாற்றினால் நிச்சயம் நான் இந்த சட்டசபை முன்பாகவே சாகும் வரை உண்ணாவிரதம் இருப்பேன் என்பதை இப்போதே நான் இந்த மன்றத்தில் திட்டவாட்டமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும் அரிஜன மக்களுக்கு வேண்டிய பல காரியங்கள் நாம் எல்லோரும் ஒற்றுமையாக இருந்து செயல்பட்டால்தான் நடைபெறும். இதற்காக அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களை மட்டும் குறை சொல்லிப் பிரயோசனமில்லை. கக்கன் என்று பெயர் சொல்லிவிட்டேன்... மன்னிக்கவும்... எதோ தீண்டாமையை 1960-லிருந்து அறவே அகற்றிவிட்டோம் என்று நாம் சொல்லிக் கொள்கிறோம். பப்ளிக்கிலும் கொட்டை எழுத்தில் போட்டு தெரிவிக்கிறார்கள். ஆனால் நான் கேட்கிறேன், இன்று வரையிலும் எங்காவது அறவே ஒழிந்திருக்கிறதா? எந்த ஜில்லாவிலும் அறவே ஒழிக்கப்படவில்லை. ஒரு ஜில்லாவிலும் இல்லை என்று யாராவது சொல்ல முடியுமா என்று கேட்கிறேன். எங்கு பார்த்தாலும் ஜாதி பேதம் இருந்து கொண்டதான் இருக்கிறது. என் சொந்த ஊரிலேயே ஒரு 12 சாப்பிடும்போது கிளாசை தொட்ட தற்காக 7 அணா அபராதம் கொடுத்து வாங்கிச் சாப்பிடக்கூடிய நிலை ஏற்பட்டது எனக்கு, இதை நான் இந்த மன்றத்தில் எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். ஆகவே அரசாங்கம் இதன்மீது தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில், மின்சார வசதி பல இடங்களிலும் செய்யப்படவில்லை. பல இடங்களிலும் மின்சார வசதி இல்லாததின் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்தப் பிற்போக்கான நிலைமையை மாற்றுவதற்கு அரசாங்கம் தீவிரமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது தவிர சில ஏரிகள் எல்லாம் தூர் எடுக்கப்படாமல் இருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் பழுது பார்க்கவேண்டும். மேலும், கடத்தூர், தாளநத்தம், சிந்தலபாடி, கும்பபட்டி, மரிதி, பட்டி வெப்பம்பட்டி, கவுண்டம்பட்டி, மெலக்கி, பெரியூர் என்ற பப்பு செட்டிபட்டி என்ற இடங்களில் எல்லாம் சுற்றிலும் மேல் ஜாதிச்

[திரு. சி. மாணிக்கம்]

[2nd March 1964]

காரர்கள் இருக்கிறார்கள். இந்த ஊர்களில் இருக்கின்ற தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். எந்தவிதமான வீட்டு வசதியுமில்லாமல் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வீட்டுவசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும் என்று மிகவும் மன்றாடிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைக் கேவலமாக விட்டுவிடாமல் உடனடியாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதுதான் என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

1-30
P.M.

கனம் தலைவர் (திரு. டி. கார்ச்சா கவுடர்) : சபை இப்பொழுது ஒத்திவைக்கப்பட்டு நாளை காலை 8-30 மணிக்குக் கூடும்.

The House then adjourned.

V—PAPER PLACED ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A.—Statutory Rules and orders.

Nil.

B. Reports, Notifications and other papers.

* 65. *Third Five-Year Plan—Madras State—Review of Progress during 1961-62 to 1963-64 and programme for 1964-65 (English and Tamil).*

* Laid on the Table of the House on 29th February 1964.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS